

முகி

புதிய தலைமுறைக்கான உடைப்பு

இதழ்-08-2014

சுத்தமான 22 கரட் தங்கத்தில் மனங்கவர்
நவீன டிசைன்களில் நகைகளைப் பெற்றுக்கொள்ள
நாடவேண்டிய ஒரே இடம்.

மீனா கோல்ட் ஹவுஸ் MEINA GOLD HOUSE

18, 1st Cross,
Munai Street,
Batticaloa.

#18, 1ம் குறுக்கு,
முனைத்தேரு,
மட்டக்களப்பு.

T.P: 065 3650306, 075 2801509

ARUN CONSTRUCTION

Building Materials Civil Engineering & Construction Works

N. Nahendran

Appuhamy Veethy,
Kirankulam - 07,
Batticaloa.

Regd. (ICTAD) : E 10521
Vat No.: 710203083 7000

T.P: 065 4923438
077 1257841

கட்டுரைகள்

- 17ம் நூற்றாண்டு இலங்கைத் தமிழர் - 03
நொக்ஸ் தரும் குறிப்புகள்
சா. திருவேணிசங்கம்
- முஸ்லீம் பெண்களின் எழுத்துச் செயற்பாடு - 09
ஏ.பி.எம். இத்ரீஸ்
- உறவுகளின் பாலமாய் இழவு சொல்லிகள் - 15
த. விவேகானந்தராசா
- எழுத்துக் கவிதை இலக்கியத்தில் அங்கதம் - 18
சி.ரமேஸ்
- கழுகு இர்க்கோ மரத்தில் இருக்கிறது - 25
சா. திருவேணிசங்கம்
- மட்டக்களப்பு மாவட்டச் செயலகப் பண்பாட்டுப் - 29
பிரிவின் கலை ஆற்றுகைகள்
து. கௌரீஸ்வரன்
- ஐத்து. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி சில குறிப்புகள் - 35
எம்.ஜி. எம். ரசூப்
- உருவழிந்த வரிகளின் நாட்கள் - 40
கருணாகரன்

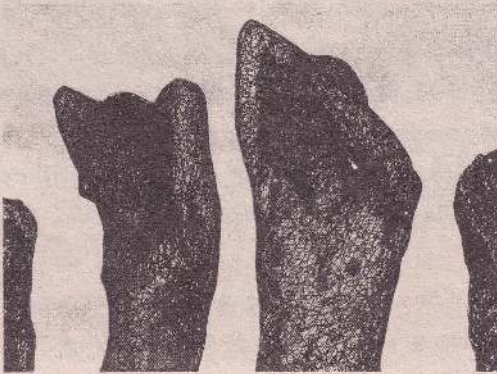
சிறுகதைகள்

- த. மலர்ச்செல்வன் - 11
- வி. கௌரிபாலன் - 32

கவிதைகள்

- சித்தாந்தன் - 08
- மஜீத் - 28
- எஸ். நளீம் - 28
- ரி. உருத்திரா - 39
- மார்டின்கார்டர் - 51
- த. மலர்ச்செல்வன் - 58

சிறப்பும் புகதி - ஊடகம் என்னும் தந்திரம்

- அ. யேசுராசா - 45
- சி. சிவசேரம் - 49
- தேவகௌரி - 52
- ஏ.பி.எம். இத்ரீஸ் - 55

பொய்ப்பரப்புரைகளின் ஊழிக்கூத்து

சீறு சஞ்சிகைகளின் காலம் முடிந்துவிட்டதென அசோகமித்திரன் கூறியதற்குப்பின்னர்தான் சஞ்சிகைகளின் வருகை அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. சஞ்சிகை எதற்கு? என்னத்திற்கு? என்று எதுவித விளக்கமின்றி சுயதம்பட்டமடித்து விற்பனைக்கான பொய்மைகளை கட்டமைத்து கூக்குரலிடுகின்ற கிரகணச்சூழலே இன்று நிலவுகின்றன.

சீறுசஞ்சிகை மாற்றுச்சிந்தனையையும் மாற்றுக் கருத்தாடல்களையும் மணிக்கொடி காலம் முதல் நிறப்பிரிகை காலம் வரை ஆக்கபூர்வமான தளங்களையும் அறிவுப்பரிமாற்றத்தையும் ஏற்படுத்தின. ஆனால், இன்றைய சீறு சஞ்சிகைச் சூழல் மிகப் பரிதாபமான நிலையை நோக்கி நகர்கின்றன. குழுநிலை இயங்கியலுக்கும் சண்டைக்கும், எழுத்தாளர்களைத் தாக்குவதற்கும் பெயருக்கு முன் பட்டம் ஒன்றைச் சூடுவதற்கும், உழைப்பிற்கான ஒரு வழியாகவும் இயங்குவதைக் காணலாம்

பலவீனமான படைப்புத்திறனாளிகள் தங்களுக்கான அடையாளத்தை நிலை நிறுத்துவதற்கான பாதையை கண்டடைவதற்கான ஒரு வழியாக சஞ்சிகையின் வருகையைக் கருதுகின்றனர்

இந்தப் பின்னணியில் கிழக்கிலிருந்து வெளிவரும் சஞ்சிகையொன்று கின்னஸ் சாதனைப் பேட்டி யொன்றின் மூலம் எழுத்தாளர்களின் மீது காரி உமிழ்ந்திருக்கின்றது. தனிப்பட்ட தகராறுகளையும் பொறாமைத்தனத்தையும் தனித்து இயங்கமுடியாத கையறு நிலையையும், ஜீரணிக்க முடியாது அபாண்டத்தையும் அவமதிப்பையும் விதைத்து அதற்கு கொட்டையெழுத்தில் மையூற்றி தனது கையறு நிலையையும்... பிட்டிசம் அடித்துக் குழப்புவது போல் வாசகதளத்தையும் குழப்பி தனது சித்து விளையாட்டை நடத்தியிருக்கிறது.

நடவாததை நடந்ததாக நான்கு கோமாளிகள் குடை பிடித்து நின்றால்.... இத்தனை வகுட படைப்புச் சார்ந்த, அறிவு சார்ந்த நமது படைப்புச்சூழல் எவ்வளவு பலவீனமானது என்ற அச்சமே மேலிடுகின்றது. நமது இயங்கியல் சூழல் மாற்றான இலக்கிய வெளியில் படைப்பாளிகளின் முகமூடிகளையணிந்து கிறிஸ் மனிதர்கள் தங்களது மரபான ஆயுதங்களுடன் உள்ளே வந்து உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு ஆதரவாக நிலைப்பாடுகள் எதுவுமற்ற சிலர் பல்லக்குத்துக்குகின்றனர்

இந்தப் பல்லக்குத் தூக்கிகளினதும், கிறீஸ் மனிதர்களினதும் மனநோய்க் கூறுகளைக் கண்டடைவதற்கு சில புலமையாளர்கள் பேட்டிகள் அடங்கிய இதழ்களை மனநோய் வைத்திய நிபுணரிடம் கொடுத்து அறிக்கை ஒன்றைப் பெறப்போவதாக காற்றில் உரையாடியிருந்தார்கள். அப்போது நீதி தேவதையிடம் கொடுக்கப்பட்ட மனு வாபஸ் பெறப்பட்டது. எனினும் அறிக்கை வெளிவராதது தமிழ் இலக்கிய சூழலுக்கு ஏமாற்றமே!

இருந்தும் இந்த வணிகப் பேர்வழிகளையும் உண்மைகளைக் குழிதோண்டிப் புதைக்கும் சாத்தான்களையும் நாம் என்ன செய்வது. எல்லாக் கதவுகளும் எம் கையில் இருக்கின்றன எனக் கர்ச்சிக்கும் கிறீஸ் மனிதர்கள், கோமாளிகளின் துணை கொண்டு எல்லா நேரத்திலும் எல்லாக் காலங்களிலும் பலப்பல வேடங்களில் பல்வகை முக மூடிகளையணிந்து பயணிக்கும் கசகறணத்தில் நாம் ஒங்கிக்குத்தி ஓய்தலற்றுப் போவதை விட வேறு வழி தெரியவில்லை.

-ஆர்-

Marukam

இதழ்-08 - 2014

ஆசிரியர்
க. மலர்ச்செல்வன்

அட்டை
சசீமன் நிர்மலவாசன்

ஓவியங்கள்
புஸ்பகாந்தன்
பிரபஞ்சன்
சசீகுமார்
சுமன்ராஜ்

தொடர்புகொள்ளும் முகவரி
ஆசிரியர்
மறுகா
ஆரையம்பதி-03, 30150

Tel : 0776084756
e-mail:marukamagazine@gmail.com

தனிமீதழ் ரூபா 100/-

சிறைக் கைதியாக தனது இராட்சியத்தில் வாழும்மாறு பணிக்கிறான். ஒரு வருடத்தின் பின்னர் அவர் மலேரியாக் காய்ச்சலால் இறந்து விடுகிறார்.

அவரின் குழுவில் 16 ஆங்கிலேயர்கள் இருந்தனர். அவர்களில் அவரின் மகனும் ஒருவன் தந்தையின் பெயரான ரொபர்ட் நொக்ஸ் என்பதையே தனையனும் கொண்டிருந்தான். பிடிபடும்போது 19 வயதான அவன் 19 வருடங்கள் திறந்த சிறைக்கைதியாக இருந்து 38வது வயதில் தப்பியோடுகிறான். கண்டி இராட்சியத்தின் வடக்கு எல்லையாக இருந்த அனுராதபுரத் திற்கு வியாபாரம் செய்யும் சாட்டில் அவனும் அவன் நண்பனும் வந்து மல்வத்து ஓயா என்றும் அருவியாறு என்றும் அழைக்கப்படும் ஆற்றின் ஊடாக தப்பியோடி மன்னாரில் இருந்த ஒல்லாந்தர்களின் அரிப்புக் கோட்டையை அடைகின்றார்கள். ஊர்கள், பட்டணங்கள் வழியாகப் போனால் சனங்கள் தங்களைப் பிடித்து அரசனிடம் ஒப்படைப்பார்கள் என்று பயந்தே அவர்கள் ஆற்றுப் பாதையை தேர்ந்தெடுத்தார்கள். மற்றும் ஆறு வளைந்து நெளிந்து சென்றாலும் எப்படியும் கடலை அடையும் என்பதும் கடும் கோடை காலத்திலும் ஆற்று மணலைக் கிண்டி தாக்கத்திற்குத் தண்ணீர் பெறலாம் என்பதும் ஆற்றுப் பாதையை தேர்ந்

17^{ம்} நூற்றாண்டு இலங்கைத் தம்ஓர் நொக்ஸ் தரும் குறிப்புகள்

ரொபர்ட் நொக்ஸ் இங்கிலாந்து நாட்டைச் சேர்ந்த ஒரு கப்பல் கப்டன், அவர் 17^{ம்} நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர். அவர் சென்னை துறைமுகத்திலிருந்து தமது தாய் நாட்டிற்குப் போய்க்கொண்டிருக்கும்போது புயல் காற்றில் அவர் கப்பல் சிக்குண்டதால் அதன் பாய்மரம் முறிந்து விடுகின்றது. புதிய பாய்மரம் ஒன்றைப் பொருத்திக் கொள்வதற்காக அந்நாட்களில் பிரபல துறைமுகமாக விளங்கிய கொட்டியாரத்திற்கு வருகிறார். அவர் மன்னனின் அனுமதியைப் பெற்று வரவில்லை என்று சிப்பாய்கள் அவரையும் குழுவினரையும் பிடித்து கண்டி நகரத்திற்கு கொண்டு செல்கின்றார்கள். இது நடந்தது 1660^{ம்} ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 4^{ம்} திகதியாகும். அப்போது சூண்டி இராட்சியத்தை ஆண்ட அரசனான 2^{ம்} இராஜசிங்கன், அவரையும் குழுவினரையும் திறந்த

31. திருவேணிச்சங்கமம்

தெடுப்பதற்கான மற்றும் காரணங்களாகும். கோட்டைக்கு வந்த அவர்களை ஒல்லாந்தர் பரிஷுடன் உபசரித்து சில நாட்களின் பின் இங்கிலாந்திற்கு அனுப்பி வைக்கிறார்கள். அக்காலத்தில் இலங்கையின் கரையோரப் பிரதேசங்கள் ஒல்லாந்தர் வசம் இருந்தன.

இங்கிலாந்துக்கு மீண்ட நொக்ஸ் தனது இலங்கை அனுபவங்களைப் பற்றி ஒரு நூல் எழுதினான். அந்நூலை அக்காலத்தில் உச்ச அதிகாரத்தில் இருந்த ஆங்கிலேயர் கிழக்கிந்திய கம்பனியின் அனுசரணையுடன புகழ் பெற்ற றோயல் சங்கம் வெளியிட்டது. இலங்கையில் தான் கண்ட சிறிய பூச்சியிலிருந்து யானை வரையும்

கீழ்மட்ட மக்கள் வாழ்க்கையில் இருந்து அரசன் மற்றும் பிரதானிகளின் வாழ்க்கை வரை சொல்லும் அந்நூலுக்கு இங்கிலாந்தில் பெரும் வரவேற்புக்கிடைத்தது.

அந்நாளைய ஆங்கிலேயர்களுக்கு இலங்கை பெயரளவில் மாத்திரம் அறியப்பட்ட நாடாக இருந்தது. அவ்வாறான நாடு பற்றிய முழுமையான, உண்மையான நேரடியான அறிமுகத்தை அந்நூல் அவர்களுக்குத் தந்தது. இது காரணமாக அந்நூல் ஏனைய ஐரோப்பிய மொழிகளான டச்சு, பிரெஞ்சு, ஜெர்மன், போர்த்துகீஸ் மொழிகளில் அடுத்தடுத்த ஆண்டுகளில் மொழிபெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது. நொக்சின் கூரிய அவதானிப்பும் பகுத்துணரும் பாங்கும் நமக்குப் பெரு வியப்பைத் தருகின்றது. ஆங்கில ஏகாதிபத்திய வெற்றிக்கு அடித்தளமாக இருந்த இந்தப் பண்புகள் ஒரு சாதாரண கடலோடியிலும் காணப்படுவது ஆச்சரியமூட்டுவதாக உள்ளது. நொக்சு போன்றவர்களின் எழுத்தால் உந்தப்பட்டே ஆங்கிலேயர்கள் இந்தத் தீவுக்கு வர முற்பட்டனர் எனலாம்.

இது மாத்திரமல்லாது நொக்சின் நூலே டானியல் டிப்போவின் ரொபின்சன், குறுசோ போன்ற கடல் இலக்கியங்கள் உருவாக முன்னோடியாக அமைந்தது. 17ம் நூற்றாண்டின் இலங்கை வாழ்க்கையைப் பற்றித் தான் கண்டவற்றையும் கேட்டவற்றையும் மிகைப்படுத்தாமல் கூறும் நொக்சு இங்கே வாழ்ந்த தமிழர்களைப் பற்றி என்ன கூறுகின்றான் என்பதை அறிவது நமக்கு சுவாரஸ்யமானதாகவும், அவசியமானதாகவும் உள்ளது. 15, 16, 17ம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பிய நாட்டவர்கள் அழைத்தது போல் தமிழர்களை நொக்சும் மலபார்கள் என்று குறிப்பிடுகின்றான். நொக்சு தனது புத்தகத்தில் எழுதுகின்றான். “மலபார்கள் இந்தத் தீவின் தன்னிச்சையான கதேசிகள் ஆவர். அவர்களுக்கு என்று ஒரு நாடு இங்குள்ளது. ஆயினும் அது சிறியது. அது வடக்குப் பக்கமான கண்டி இராட்சியத்துக்கும் ஒல்லாந்தர் பிரதேசத்திற்கும் இடையே உள்ளது. கண்டி இராட்சியத்தில் இருந்து பாய்ந்து வரும் கொருபாவை எனும் ஆறு மலபார் நாட்டின் ஊடாகவும் செல்வதை நாங்கள் தப்பியோடி வரும் போது கண்டோம் மலபாருக்கு என்று ஒரு மொழி இருக்கின்றது. அம்மொழியை சிங்களவரும் சிங்கள மொழியை மலபாரும் புரிந்து கொள்ளமாட்டார்கள்”.

“அவர்களுக்கு ஓர் அரசன் இருக்கிறான். அவன் பெயர் கிழக்கு வன்னியன் அவன் கண்டி அரசனுக்கோ டச்சுக்காரருக்கோ கட்டுப்பட்டவன் இல்லை. அவனைப் போரில் முறியடிக்க ஒல்லாந்தர் படாதபாடுபடுகின்றனர். ஆனால் முடியவில்லை. ஆயினும் அவன் அவர்களுக்கு ஆண்டுக்கொரு

சிறுதொகை யானைகளை அன்பளிப்பாகக் கொடுக்கிறான். கண்டி அரசனும் மலபார் அரசனும் நண்பர்கள் அவர்களுக்கு இடையே கடிதப் போக்கு வரத்து நடைபெறுகின்றது. கடைசியாக ஒல்லாந்தருக்கு எதிராக கண்டி அரசன் படையெடுத்தபோது அப்படைகள் தனது ஆளுகை பிரதேசம் ஊடாக செல்ல அனுமதித்ததோடு (மலபார்) அரசனே நேரடியாக வந்த அப்படைகளை வழிநடத்தி வைத்தான் அந்தப்போரில் கண்டி அரசன் சில கோட்டைகளை ஒல்லாந்தர்களிடம் இருந்து கைப்பற்றிக் கொண்டான்”. மேலும் அனுராதபுரத்தில் இருந்து வரும் வழியில் பல மனிதக் குடியிருப்புகளை நொக்சு கடந்து வர நேரிடுகின்றது. அதுபற்றி அவன் “நாங்கள் சென்ற ஆற்றோரம் நெடுக மலபார் கதேசிகளும் இலைகளாலும் தளைகளாலும் ஆக்கப்பட்ட குடிசைகளில் வாழும் காட்டு மனிதர்களும் வாழ்ந்தனர். கடவுள் கிருபையால் அவர்களில் ஒருவரையும் நாங்கள் சந்திக்கவில்லை”.

“நாங்கள் இருப்பது மலபார் நாட்டில் என்பது விளங்கியது. அவர்களின் அரசன் அல்லது வன்னியன் டச்சுக்காரர்களுக்கு திறை கொடுக்க முடியாமலும் கண்டி அரசனின் நெருக்கடிகளை சமாளிக்க முடியாமலும் பெரிதும் சிரமப்படுகின்றான். நாங்கள் அவன் கையில் அகப்பட்டால் கண்டி அரசனை திருப்திப்படுத்துவதற்காக எங்களை அவனிடம் ஒப்படைப்பான் என்று பயந்தோம். இதனால் அம்மக்களைச் சந்திப்பதை இயன்றளவு தவிர்த்தோம்” என்று குறிப்பிடுகிறான்.

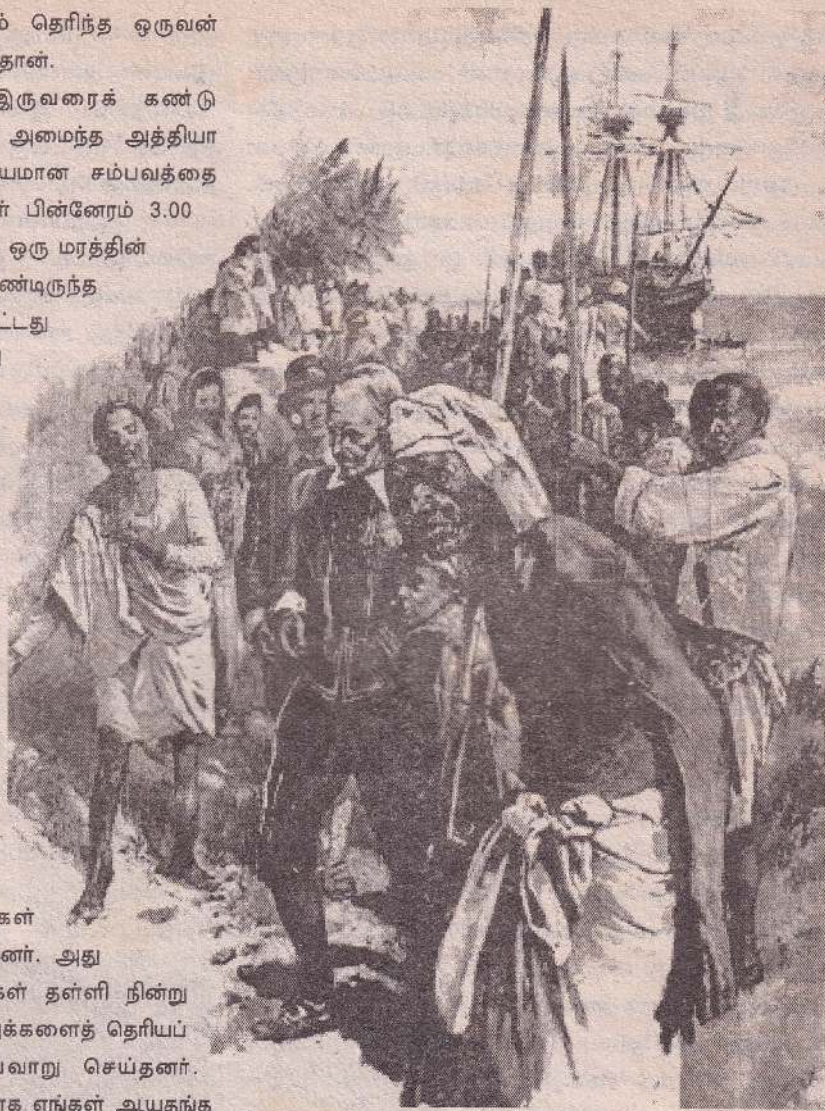
நொக்சின் புத்தகத்தில் இருந்து 17ம் நூற்றாண்டில் நிலவிய மூன்று ஆட்சிப் பிரதேசங்களுக்குள்ளும் தமிழர்களின் வாழிடம் தொடர்ச்சியாக இருந்தது என்பது தெளிவாகின்றது. கண்டி இராட்சியத்திற்குட் பட்டிருந்த மலபார் பகுதிகளைப் பற்றி நொக்சு குறிப்பிடுகையில் “அனுராதபுரத்திற்கு வருவதற்கு முன்னர் நாங்கள் நுவரவேவா என்ற இடத்தை அடைந்தோம் அது ஒரு சிறிய பட்டினமாகும் பல குடிசைகளை நாம் அங்கே கண்டோம். ஒரு மரத்தின் கீழ் எங்கள் பொருட்களைப் பரப்பி விலைகூறத் தொடங்கினோம். அங்கே நுழைந்தவுடன் எங்களுக்கு ஏதோ தயக்கமாக இருந்தது. அந்த மக்கள் எங்களைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டனர். அவர்களைப் பயப்படுத்தக்கூடாது என்று முன் ஜாக்கிரதையாக இருந்தோம். அவர்கள் மலபார்கள். ஆயினும் கண்டி இராட்சியத்திற்கு உட்பட்டவர்கள். நாங்கள் சிங்களத்தில் பேசியதை அவர்களால் புரிந்துகொள்ளமுடியவில்லை. நாங்கள் அவர்களையும் அவர்கள் எங்களையும் பார்த்துக்

கொண்டிருக்கும் போது சிங்களம் தெரிந்த ஒருவன் தற்செயலாக அவ்விடத்திற்கு வந்தான்.

“மலபார் நாட்டில் இருவரைக் கண்டு உரையாடல்” என்ற தலைப்பில் அமைந்த அத்தியாயத்தில் நொக்ஸ் ஒரு சுவாரஸ்யமான சம்பவத்தை விபரிக்கிறான். இவ்வாறு நாங்கள் பின்னேரம் 3.00 மணி வரை பிரயாணம் செய்தோம். ஒரு மரத்தின் கீழ் அரிசியை அவிழ்த்துக் கொண்டிருந்த இரு பிராமணர்களை சந்திக்க நேரிட்டது. நாங்கள் நாற்பது பாகம் தள்ளி நின்றோம். அவர்கள் எங்களைக் கண்டதும் ஆச்சரியப்பட்டனர். நாங்களும் அவர்களைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டோம். அவர்களைக் கண்டு ஓடுவதைவிட அவர்களைப் பேசுவது நல்லது என்று நினைத்தோம். ஆயினும் அவர்கள் அம்பும் வில்லும் வைத்திருக்கலாம் என்று அவர்களை நெருங்கப் பயந்தோம். நாங்கள் தள்ளி நின்று சிங்கள மொழியில் “உங்களுக்குக் கிட்ட வரலாமா?” என்று கேட்டோம் ஆனால் நாங்கள் சொன்னவைகளை அவர்களால் விளங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. அவர்கள் மலபார் மொழியில் எதையோ கூறினர். அது எங்களுக்குப் புரியவில்லை. நாங்கள் தள்ளி நின்ற கை அசைவுகளால் எங்கள் கருத்துக்களைத் தெரியப் படுத்தினோம். அவர்களும் அவ்வாறு செய்தனர். அவர்கள் பயப்படாமல் இருப்பதற்காக எங்கள் ஆயுதங்களையும் பொதிகளையும் நிலத்தில் வைத்துவிட்டு அவர்களை நோக்கிவந்தோம். அவர்கள் அருகில் போனதும் அவர்களிடம் ஆயுதம் இல்லை என்பது தெரிந்தது. காயங்களாலும் கீறல்களாலும் பாதிக்கப்பட்டிருந்த கைகளையும் முதுகுகளையும் காட்டி நாங்கள் எங்கிருந்து வருகிறோம் என்பதையும் எங்கே போகப்போகிறோம் என்பதையும் அவர்களுக்கு உணர்த்தினோம். அவர்களும் புரிந்து கொண்டனர். கடவுளின் அதிசய நிகழ்வைப் பற்றி தமக்குள் கதைத்துக் கொண்டவாறு தமது கைகளை வானத்தை நோக்கி உயர்த்தி தம்பிரானே தம்பிரானே என்று பலமுறை உச்சரித்தனர். ‘தம்பிரானே’ என்றால் மலபார் மொழியில் கடவுளே என்று அர்த்தமாம்.

அவர்கள் தள்ளி வைத்திருந்த பொதிகளையும் ஆயுதங்களையும் எடுத்து வரும்படி சைகை காட்டினர். ஆயினும் நாங்கள் உடனே எடுத்துவரவில்லை. எங்களுக்கு சோறும், கறியும் ஆக்கித் தந்தனர். அதன்

சுவை எங்களுக்கு ஒத்துவரவில்லை. இதயபூர்வமாக அன்புடன் அவர்கள் வற்புறுத்தும் போது அவர்கள் அன்புக்குக் கட்டுப்பட்டு சாப்பிட்டோம். நாங்கள் கொஞ்சம் புகையிலையை அவர்களுக்குக் கொடுத்தோம். நாங்கள் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று கெஞ்சியதன் பின்னர் தான் அவர்கள் அதைப் பெற்றுக்கொண்டனர். அது அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியை அளித்தது.²³

ஓல்லாந்தர் ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்த பிரதேசத்தில் வாழ்ந்த தமிழர்களைப் பற்றியும் நொக்ஸின் நூலில் குறிப்புகள் உண்டு.²⁴ நாங்கள் மீண்டும் எங்கள் பழைய நண்பரான ஆற்றுக்கு வந்தோம். பல நெளிவு களிவுகளைக் கடந்த பின் சூரியன் மறையும் வரை காத்திருந்தோம். அப்போது நாலைந்து பேர் வந்தனர். அவர்கள் மலபார்கள். அவர்களில் ஒருவன் போர்த்துக்கீஸ் மொழியில் பேசக்கூடியவனாக இருந்தான். அவர்களிடம் நாங்கள் ஓல்லாந்தர்கள் என்று கூறினோம். அவர்கள் எங்களுக்கு

வழிகாட்டுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தோம். அவர்களும் முதல் குறிப்பிட்டவன் போலதான் சாட்டுப்போக்குகள் கூறினர். இவ்வாறு இலங்கையின் வடக்குப் பாகத்தில் தமிழர்களுக்கு என்று ஒரு இராட்சியமும், அதனை அடுத்து அனுராதபுரத்தின் தெற்குப் பக்கத்திலும், வடக்குப் பக்கத்திலும், மேற்குப் பக்கத்திலும் தொடர்ச்சியான தமிழர் குடியிருப்புக்கள் இருந்தது என்பதும் தெளிவாகத் தெரிகின்றது. நொக்ஸ் அன்னியன் என்றபடியால் அவன் குறிப்பிடுவது முழுக்க முழுக்க உண்மை எனலாம். இங்கெல்லாம் இருந்த தமிழர்களுக்கு என்ன நடந்தது. அவர்கள் சிங்கள மக்கள் திரளுக்குள் உள்வாங்கப்பட்டிருக்கலாம் அல்லது வடக்கு கிழக்கு நோக்கி நகர்ந்திருக்கலாம் அல்லது அழிக்கப்பட்டிருக்கலாம் அல்லது மேற் சொன்ன செயற்பாட்டில் மூன்றும், அல்லது இரண்டும் அல்லது குறிப்பிட்ட ஒன்றும் நடந்திருக்கலாம் என்ற எழுந்தமானமாக ஊகம் தெரிவிக்காமல் ஆதாரபூர்வமாக ஆராய்ந்து முடிவுகளை ஆய்வாளர்கள் தெரிவிக்க வேண்டும். இவ்வாறான ஆய்வுகள் எதிர்கால தமிழர்களின் நிலையான உறுதிப்பாட்டிற்கு அவசியமாகும்.

நொக்ஸ் மேலும் குறிப்பிடுகிறான். எனது மதிப்பீடுகளின் படி ஒல்லாந்தர் கைப்பற்றியுள்ள பகுதிகளை விடுத்து இந்நாட்டில் நாலில் ஒரு பாகத்தில் மலபார்கள் வாழ்கிறார்கள். அவர்கள் அங்கு இயற்கையான குடிமக்களாக மன்னருக்கு வரி செலுத்துகின்றார்கள் மூர்களும் இங்கு வாழ்கின்றார்கள். எனினும் அவர்கள் புதிதாக வந்தவர்களாகையால் அவர்களுக்கு இங்கே நிலம் இல்லை. அவர்கள் துறைமுகங்களுக்கு பொருட்களைக் கொண்டு செல்லும் வேலையைச் செய்கிறார்கள். அவர்கள் இதற்காக ஒல்லாந்தர்களுக்கு சுங்க வரியையும் கப்பலும் செலுத்துகிறார்கள். இந்தத்துறைமுகங்களில் மலபார்கள் மூர்களைத் தவிர ரோமன் கத்தோலிக்கத்தைத் தழுவிக்கொண்ட கறுப்பர்களும் வாழ்கின்றார்கள்.

இங்கு ரோமன் கத்தோலிக்கத்தைத் தழுவிக்கொண்ட கறுப்பர்கள் என்பது தமிழர்களேயாகும். சமயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு அதிலிருந்து மாறியவர்கள் இனத்திலிருந்தும் மாறிப் போகின்றார்கள் என்ற கருத்தில் நொக்ஸ் இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறான். இன்று இஸ்லாம் மதத்தைத் தழுவும் தமிழர்களும் சிங்களவர்களும் தமது இன அடையாளத்தை இழந்து முஸ்லிம் என்ற அடையாளத்தை சுவீகரித்துக் கொள்வதை போல இதனைக் கருதலாம். முஸ்லிம்களை மூர்கள் என்று குறிப்பிடும் நொக்ஸ் அவர்கள் இந்நாட்டிற்கு தங்களைப் போல புதியவர்கள் எனினும் தங்களைப் போல கைதியாக்கப்பட்டாமல் துறைமுகங்களுக்கு அருகில் வாழ்வதற்கு

அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தனர்” என்று குறிப்பிடுகிறான். இலங்கை முஸ்லிம்களின் பிரசன்னம் 17ம் நூற்றாண்டு தொடங்கியே இலங்கை வரலாற்றில் தெளிவாகத் தெரியத் தொடங்குகிறது என்ற வரலாற்றாசிரியர்கள் கூறுவதற்கு நொக்ஸின் கூற்று ஒத்திசைகிறது.

நொக்ஸின் காலத்தில் கண்ட இராட்சியத்தை ஆண்ட இரண்டாம் இராசசிங்கனின் பட்டத்துராணி ஒரு தமிழ் பெண் என்றும் தமிழ் மொழியிலும் போர்த்துக்கீஸ் மொழியிலும் சரளமாக அரசன் பேசக்கூடியவன் என்றும் நொக்ஸ் குறிப்பிடுகிறான். அவனின் அரசசபையில் அவனுக்கு அடுத்த நிலையில் உள்ள இரு உயர் அதிகாரிகளில் ஒருவன் தமிழன் என்றும் அவனால் சிங்கள மொழியில் பேச முடியாததால் ஒரு மொழிபெயர்ப்பாளரை வைத்து அவன் காரியம் ஆற்றினான் என்றும் தகவலை நொக்ஸ் சொல்லுகிறான்.

நொக்ஸ் கால் வைத்த இடம் கிழக்கிலங்கையில் உள்ள கொட்டியாரம் என்றாலும் அதிகநாள் அவன் இங்கு தங்கியிருக்கவில்லை. அத்தோடு நாங்கள் அங்கு கைதியாகி விட்டோம். இனி என்ன நடக்கப்போகின்றதோ என்ற பதட்டத்தில் இருந்ததால் அங்குள்ள நிலைமைகளை அவதானிக்கும் மன நிலையில் அவன் இருக்கவில்லை. நொக்ஸ் தான் ஒரு ஆங்கிலேயன் என்ற தற்பெருமையும் பெருமிதமும் கொண்டவன். கிறிஸ்தவ தூய்மைவாதி இங்குள்ள கதேசிகளை அஞ்ஞானிகள், வேதமற்றவர்கள், மாசுள்ளவர்கள், காட்டுமிராண்டிகள்

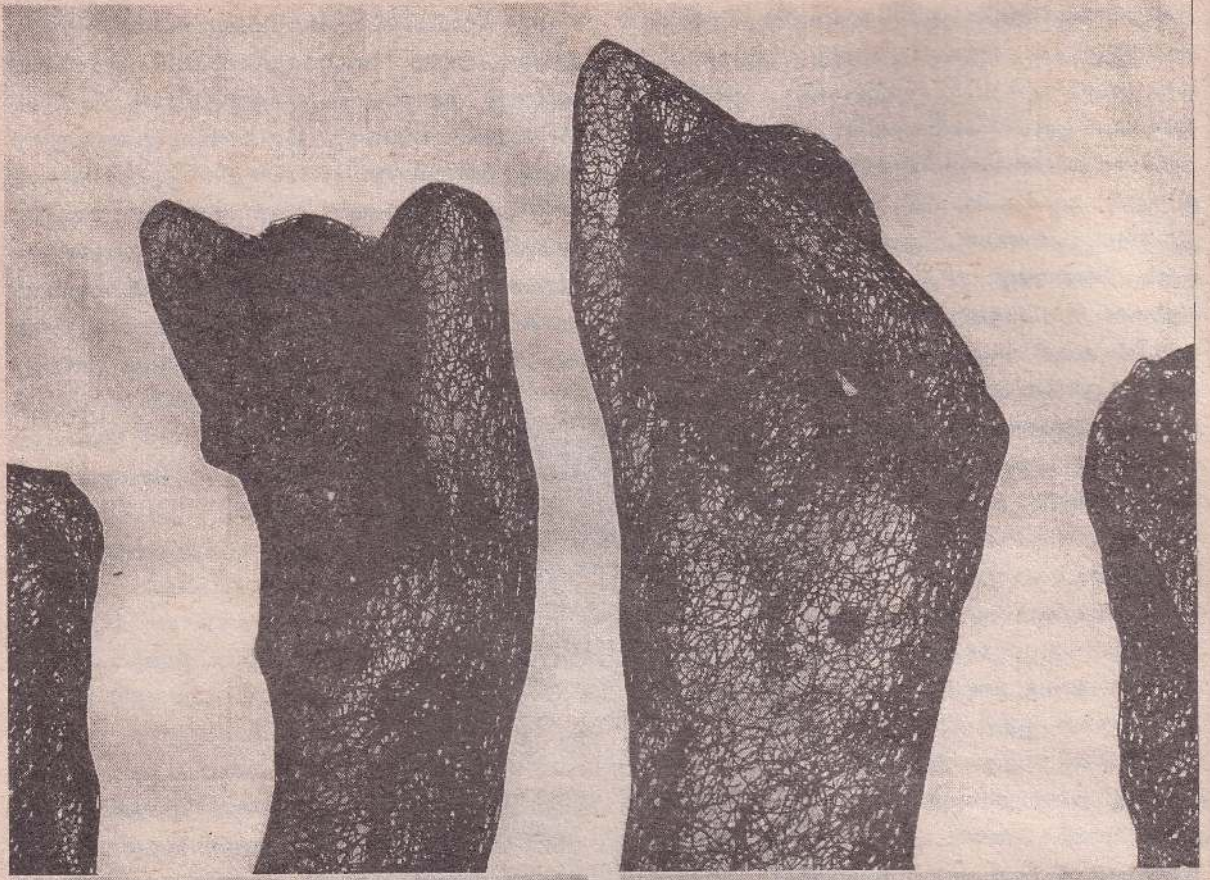
என்றெல்லாம் பொருள் தரும் Heathen என்ற சொல்லால் குறிப்பிடுகிறான். “இவ்வாறு எனது எதிரிகளிடையே ஒரு முன்னேற்றகரமான வாழ்க்கையை அவர்களிடம் இரங்காத ஒரு வாழ்க்கையை வாழ்ந்தேன்” என்று தற்பெருமையுடன் இங்கு வாழ்ந்ததைப் பற்றி குறிப்பிட்டுள்ளான். அவன் தனது அத்தீத தூய்மைவாதம் காரணமாக இங்குள்ள பெண்களைத் திருமணம் செய்து கொள்ளவோ, உறவு கொள்ளவோ விரும்பவில்லை. இவ்வுணர்வை, கிறிஸ்தவ சமயப்பற்றை மிகவும் கொண்ட தாய் தந்தை வழியில் அவன் பெற்றுக்கொள்கிறான். இது இவ்வாறு இருக்க, அண்மையில் நான் படித்த சிறுகதை ஒன்று பற்றிய நினைவு வருவதைத் தவிர்க்க முடியவில்லை. அது நொக்ஸ் பற்றி பிரபல எழுத்தாளர் அ. முத்துலிங்கம் எழுதிய சிறுகதை. அதில் அந்நாளைய கண்டிச் சிங்களவர்களின் வழக்கப்படி நொக்கம் அவன் நண்பனும் ஒரு பெண்ணைத் திருமணம் செய்து வாழ்ந்தார்களாம். அவர்களுக்கு லூசியா என்னும் ஒரு பெண்குழந்தை பிறந்ததாம். நொக்கம் அவன் நண்பனும் ஓடிய தால் கோபம் கொண்ட அரசன் இரண்டாம் இராசசிங்கன் பருவப் பெண்ணாக இருந்த லூசியாவை காமக்கிளர்த்தி யாக்கிக் கொல்கிறானாம். என்னே கற்பனை! தான் தனிக்கட்டையாக இருப்பதால், தனது வயோதிப காலத்தில் உதவி செய்வான் என்று நொக்ஸ் தனது சக ஆங்கிலேயக் கைதி ஒருவனின் மகளைத் தத்தெடுத்து வளர்க்கிறான். அக் குழந்தைக்கு தனது மொழியையும் சமயத்தையும் கற்பிக்கின்றான். அவன் நாட்டை விட்டு ஓடும்போது அக்குழந்தைக்கு ஆறு வயதாகின்றது. அவன் சென்ற ஐந்தாறு வருடங்களில் மன்னன் தனது முதுமை காரணமாக காலமாகிவிடுகிறான். ஓடுவதற்கு பல வருடங்களுக்கு முன்னரே அரசனைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது அவனுக்கு எண்பது வயதுக்கு மேல் இருக்கும் என்று குறிப்பிட்டுள்ளான். பொறி புலங்கள் அற்ற வயதில் மன்னன் பருவமடையாத பெண்ணை நாடினான் என்பது ஆச்சரியத்திலும் ஆச்சரியம். அத்தோடு இரண்டாம் இராசசிங்கன் உணவு, காமம் இரண்டிலும் மிகுந்த தன்னடக்கம்மிக்கவன். இப்படியான அபத்தக் கற்பனைகள் உண்மையை உணர உதவாது.

திழுத்து வள்ளியன் அவர்களை
அரசனுக்கோ டர்க்காரருக்கோ
கட்டுப்பட்டவன் இல்லை. அவனைப்
போரில் குறியடிக்க ஒலாந்தர்
படாதபடுபடுகின்றனர். ஆனால்
முடியவில்லை. ஆயினும் அவன்
அவர்களுக்கு ஆண்டுக்கொரு
சிறுதொகை யாவைகளை
அன்பளிப்பாகக் கொடுக்கிறான்.
கண்டி அரசனும் மலபார் அரசனும்
நண்பர்கள் அவர்களுக்கு இடையே
கடிதப் போக்கு வரத்து
நடைபெறுகின்றது. கடைசியாக
ஒலாந்தர்க்கு எதிராக கண்டி
அரசன் படையெடுத்தபோது அப்படை
கள் தனது ஆளுகை பிரதேசம்
உடாக செல்ல அனுமதிக்கதோடு
(மலபார்) அரசனே நேரடியாக வந்த
அப்படைகளை வழிநடத்தி வைத்தான்
அந்தப்போரில் கண்டி அரசன் சில
கோட்டைகளை ஒலாந்தர்களிடம்
இருந்து கைப்பற்றிக் கொண்டான்.

ரொபெட் நொக்ஸ் முறையாக கல்வி கற்றவன் இல்லை தனது 14வது வயதினிலேயே தகப்பனோடு கடலோடு தொழிலுக்கு வந்துவிடுகிறான். எனினும் சுயதேடலும், சுயசிந்தனையும் காரணமாக இங்கிலாந்தில் புகழ் பெற்றிருந்த றோயல் சங்கத்தினருடன் சிநேகத்தை வளர்த்துக் கொள்கிறான். அச்சங்கத்தில் அக்காலத்தில் புகழ் பெற்றிருந்த விஞ்ஞானிகள் தத்துவஞானிகள் சிந்தனையாளர்கள் அங்கம் வகித்தனர். பிரபல விஞ்ஞான ஐசாக் நியூட்டன், இரசாயனத்தின் தந்தை என்று அழைக்கப்பட்ட ரொபட் போயல், கட்டடக் கலைஞர் கிறிஸ்தோபர் ரென், பல்வேறு துறைகளில் கண்டுபிடிப்புக்களை நிகழ்த்தி இராட்சத அறிவாளி என்று போற்றப்பட்ட வரான ரோபேட் குக் ஆகியோர் அவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் பின் குக்குடன் ரொபேட் நொக்ஸ் மிக நெருக்கமான உறவைக் கொண்டிருந்தான். அவரும் நொக்கம் அந்நாளையில் அறிவாளிகள் கூடும் கோப்பிக் கடைகளில் அடிக்கடி சந்தித்துக் கொள்வார்கள். குக்கின் மரணப்படுக்கையில் பக்கத்தில் இருந்து அவருக்கு பணிவிடைகள் செய்தான் என்றும் அவரின் அடக்கத்தை முன்னின்று நடத்தி வைத்தான் என்று சொல்லப்படுகின்றது. குக்கும் நொக்கைப்போல் பிரம்மச்சாரி. நொக்ஸ் கஞ்சாவை குக்கிற்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தான். அதனை ஆராய்ந்த குக் அதன் மருத்துவ குணங்களைப் பற்றி றோயல் சங்கத்திற்கு ஒரு விரிவுரை செய்தார். இப்படித்தான் காவி என்று அழைக்கப்படும் கஞ்சா ஐரோப்பாவிற்கு அறிமுகமாகியது. இவ்வாறு சிறப்புக்குரிய தன்மைகளைக் கொண்ட ரொபெட்

நொக்ஸ் இருபது ஆண்டுகள் கைதியாக இருந்து துயரை அனுபவித்த ரொபெட் நொக்ஸ் ஆபிரிக்காவுக்கு போய் அடிமைகளைப் பிடித்து ஏற்றி வரும் கப்பலுக்கு கட்டளைச் சென்றான் என்பது நெஞ்சை நெருடுகின்றது. அதற்கு அவன் எதிர் கொண்ட நெருக்கடிகள் அவனின் தம்பியினதும் தமக்கையினதும் அநாதைக் குழந்தைகளை பராமரிக்க வேண்டிய பொறுப்புக்கள் அவன் தலையில் விழுந்தது. அவனுக்கு கப்பல் தொழிலை விட்டால் வேறு தொழில் தெரியாது என்பதெல்லாம் சமாதானமாக அமையாது.

மாயம் ஒளிரும் புன்னகை

வாழ்வின் சிறகுகள் அலையும் வெளியில்
காற்றில் கரைகிறது தீபம்

நினைவுகளில் தீ பிடித்த பிறகு
ஒளி மாமும் யுகாந்திரக்கணம்
தீபமாவது எங்கணம்?

பல்லிகளும் சகுணம் தப்பிய பாதையில்
நடந்தவர்களின் ஞாபகங்களாலொரு வரியைச்
செதுக்குகிறேன் நினைவுச் சுவரில்

பேரேட்டின் கதைகளும்
துருவேறத் தொடங்கியபின்
ஈரம் காய்ந்த கோடி மனிதர்களின் முகங்களிலும்
கடரத்தொடங்கியது மாயம் ஒளிரும் புன்னகை

இரவுக்கும் பகலுக்கும்
தடையங்களில்லை

ஈரம் ஆறாத நினைவு

அலைகளும் உதிர்ந்துபோன கடலில்
கால்கள் புதைத்தபோது
தெருவில் இறைந்துகிடந்த
துண்டுப் பிரசுரங்களில் அச்சிடப்பட்டிருந்த
உன்முகம் நினைவிலெழுந்தது

புன்னகையின் உதடுகள் தீண்டாத
பொழுதுதொன்றில்
இசை தீர்ந்த வீணையாய் கிடந்த
காற்றும் வருடாத அந்தப் பிரசுரத்தை
வெய்யில் உலர்த்தியபடியிருந்தது

கடலில் அலைகளில்லை
நெஞ்சின் ஓரங்களில் இரைந்தது பிரளயம்

யார் இசைப்பார் தோழனே
உன் பெயரினாலொரு கீதத்தை.

முஸ்லீம் பெண்களின் எழுத்துச் செயல்பாடு

யத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிக் காலப் பிரிவில் மற்ற இரு சமூகங்களின் கல்வி எழுச்சி, சமூக மறுமலர்ச்சி போன்ற புதிய யுகத்திற்கான தயார் நிலையிலிருந்து சற்று பிந்தியதாகவே முஸ்லிம் கல்வியும் மறுமலர்ச்சியும் அதிலும் குறிப்பாக பெண்களின் கல்வி மறுமலர்ச்சி அதற்கும் பிந்தியதாகவே தோற்றம் பெறுகின்றது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பப் பகுதியில்தான் முஸ்லிம் பெண்கள் உயர் கல்வி வாய்ப்பைப் பெறுகின்றனர். அதிலும் மிகக்குறைந்த எண்ணிக்கையே காணப்படுகிறது. சுதந்திரத்திற்குப் பிந்திய இலங்கையில் தான் முஸ்லிம் பெண் கல்வி சற்று முன்னேற்றம் காணப்பட்டுள்ளது. அதிலும் குறிப்பாக ஆண்களுக்கான நவீனத்துவ கல்வித் தரத்திற்கேற்ப மணப்பெண்களை தயார் படுத்த வேண்டிய நிலையிலிருந்தே ஆரம்ப கால முஸ்லிம் பெண் கல்வி பற்றிய எழுச்சி ஏற்படுவதாக சமூகவியல் ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். இல்லா விட்டால் முஸ்லிம் ஆண்கள் ஆங்கிலக் கல்வி மூலம் பண்பாட்டுக்கு வெளியே சென்றுவிடலாம் என்ற உள்ளச் சமூகம், முஸ்லிம் பெண் கல்விக்கான தூண்டுதலை வழங்கியுள்ளது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலும் அரபு இஸ்லாமிய உலகில் முஸ்லிம் பெண் கல்வியின் நிலையும் அவ்வாறே இருந்தது. ஆனால் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் முஸ்லிம் பெண் கல்விக்கான பெண்ணிலைவாத நோக்கில் ஒரு கருத்தியல் இயக்கமாக வளரக்கூடிய அளவுக்கு அவற்றின் செயல்வாதங்கள் இருந்ததை அவதானிக்க முடிகிறது. ஆனால் அதே அளவான பெண் கல்வியை பெண்களாலேயே தனியாக முன்னெடுக்கக்கூடிய நிலை இலங்கை, இந்தியா உள்ளிட்ட நாடுகளில் இருக்கவில்லை. குறிப்பாக இந்தியாவில் முஸ்லிம் கல்விக்காக மிகப்பெரும் பங்களிப்பைச் செய்த சேர். செய்யித் அஹ்மத் கான் போன்றோரின் உழைப்புக்குப் பின்னரே நவீனத்துவ முஸ்லிம் பெண் கல்வியின் வளர்ச்சியை அவதானிக்க முடிகிறது.

அறுபதுகளுக்குப் பின்னரே முஸ்லிம் பெண் கல்விக்கான ஆரம்பகாலத்தில் இடப்பட்ட கல்விச் சிந்தனையிலிருந்து அதற்கான அறுவடைகளை பெற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாக இருந்திருக்கின்றது. இக்காலப்பிரிவிலிருந்து முஸ்லிம் பெண் எழுத்தாளர்களின் எழுத்துச் செயற்பாடுகளையும் அடையாளங் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இது தொண்ணூறுகளுக்குப் பின் முனைப்புப் பெறுவதை அவதானிக்கலாம். இரண்டாயிரம் ஆண்டுக்குப் பின் இன்றைய ஒட்டுமொத்த இலங்கையின் தமிழ் மொழிச் சமூகங்களுக்கு மத்தியில் முஸ்லிம் பெண்களின் எழுத்துச் செயற்பாடு குறிப்பாக முஸ்லிம் பெண் கவிதாயினிகளின் கவிதை வெளிப்பாடு பெரும் கவன ஈர்ப்பையும் வரவேற்ற

ஏ.பி.எம். இக்ரீஸ்

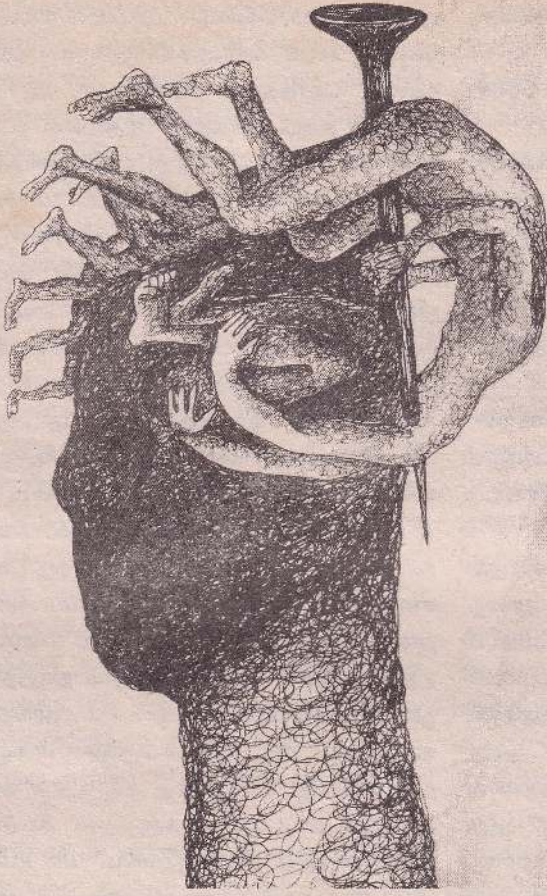
பையும் பெற்றுள்ளதை பரவலாக அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இவர்களின் பஹிமாஜஹான், பெண்ணியா, அனார், சுல்பிகா, லறினா, சர்மிளா சையித் போன்ற சிலரின் பெயர்கள் பரவலாக இலக்கியத் திறனாய்வாளர்களால் முக்கியப்படுத்தப்படுகின்றன. பொதுவாக இவர்களினதும் இவர்களுக்கு முந்திய முஸ்லிம் பெண் படைப்பாளிகளின் எழுத்துக்களிலும் இழையோடும் பொதுவான போக்குகளை அடையாளப்படுத்தலாம் என விரும்புகின்றேன். பெண் எழுத்து என்பது, பெண்ணால் எழுதப்படுவதும் பெண் தன்னை பெண்ணாக அறிந்து கொள்வதும் தன்னைச் சுற்றியுள்ள பெண்களை அறிந்து கொள்வதும் அவர்களின் பிரச்சினைகளையும் உணர்வுகளையும்

அறிந்து எழுதும் எழுத்து என்று பொதுவாக நாம் அடையாளப்படுத்த முடியும் என நினைக்கின்றேன். இவர்களின் எழுத்துகளில் ஒரு தீவிரத் தன்மை காணப்படுவதையும் பூசிமெழுகும் பாங்கு இல்லாதிருப்பதையும் காணமுடிகிறது. ஆரம்பத்தில் எழுத்து என்பது ஒன்றாகத்தான் பார்க்கப்பட்டது. ஆனால் இன்று நிலமை சற்று மாறியுள்ளது. பொதுவான எழுத்தில் நம்பிக்கையில்லாத ஒரு நிலையே வாசக மற்றும் திறனாய்வுத் தளத்தில் நிலவுவதைக் காணலாம். ஏனெனில் தலித் எழுத்து, தலித் பிரச்சினைகளை தனியாகப் பேசுகிறது. குழந்தைகளுக்கான எழுத்து செயல்பாடுகள் குழந்தைகளுக்கான ஒரு மொழியைக் கோரிநிற்கின்றது. இந்த வகையில் அண்மைக்கால இப் பெண் எழுத்தாளர்களின் எழுத்து தமக்கான ஒரு தனித்துவ குரலாகவும் தன்னாற்றலின் வெளிப்பாடுகளாகவும் அமைந்திருப்பதை பொதுவாக அவதானிக்கலாம். இப்பெண் எழுத்தாளர்களின் அரசியல் எது என்ற கேள்வியை எழுப்பி நாம் சிந்திக்கின்ற போது உடலரசியலையே அவர்கள் முதன்மைப்படுத்தியும் வருகின்றனர். உடல் அவர்களுக்கானது என்ற அரசியலே அவர்களின் எழுத்துக்களில் முன்னிறுத்தப்படுகின்றது. பெண்ணை மனுஷியாகப் பார்க்க மறுத்து அவளை உடல் உறுப்புக்களின் வழியாக நுகர்வுக்கான ஒரு பொருளாக பார்க்கும் ஆணாதிக்க எழுத்துக்கு மாற்றாகவும் எதிராகவும் இப்பெண் எழுத்தாளர்களின் எழுத்துக்களும் அமைந்திருக்கின்றன. இப்பெண் எழுத்துக்களை ஆண்களின் உலகம் அதிர்ச்சியோடுதான் எதிர் கொண்டும் வருகிறது. இதற்கு முதல் ஆண் மாத்திரமே நுகர்வோனாக கட்டமைக்கப்பட்டு பெண் நுகர்பொருளாக ஆக்கப்பட்டிருந்த நிலை மாறி பெண்ணும் நுகர்வோனின் இடத்தை எடுத்துக்

கொள்கிற நிலையிலிருந்தே இந்த விமர்சனங்கள் உருவாவதை அவதானிக்கலாம். இந்த வகையில் இவர்களின் பெண் எழுத்துக்கள் தனக்கான ஒரு பங்கேற்பு ஜனநாயகத்தை கோரி நிற்பதையும் காணமுடியும். இப்பெண்களின் வெளியும் இயங்கு தளமும் அகலிக்கப்பட்டு வருவதையும் இவர்களின் எழுத்து செயல்பாடுகளின் ஊடாக புரியக்கூடியதாக உள்ளது. வீட்டுக்கு வெளியே முஸ்லிம் பெண்கள் கல்விக்காவும் தொழிலுக்காகவும் வெளியேறிய ஒரு சூழலிலிருந்து அவர்கள் புலங்கிய வீடு என்ற சுருங்கிய வெளியிலிருந்து இன்னொரு பரந்த வெளியை நோக்கிச் செல்வதை இவர்களின் கவிதைகளில் காணமுடிகிறது. அவ்வெளியிலும் கூட போதாமைகளும் சங்கடங்களும் நிலவுவதையும் இவர்களது எழுத்துக்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. ஆணாதிக்கத்தின் காரணமாக பெண்களின் வெளி சுருக்கப்பட்டிருந்த ஒரு நிலையிலிருந்து அதைத் தாண்டிய ஒரு புதிய வெளியை உருவாக்குவதற்கான முயற்சியாகவும் இவர்களின் இலக்கிய செயல்பாடுகளை அவதானிக்க முடியும். இப்பெண்கள் தொன்மங்களையும் முஸ்லிம் பண்பாட்டில் நீண்டகாலமாக புலங்கி வருகின்ற சமூகக் குறியீடுகளையும் தமது கவிதைகளில் கையாண்டு வருகின்றனர். பொதுவாகத் தொன்மங்கள் சமயச் சார்புடையவையாக இருக்கின்றன. காரண காரிய வாதங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவையாகவும் இயற்கை கடந்த நிலையாகவும் காணப்படுகின்றன. ஆதி சமூகத்தின் ரகசியங்களையும் புனிதர்களையும் சார்ந்ததாக தொன்மங்கள் நம்பப்படுகின்றன. உண்மையில் தொன்மங்கள் இலக்கியக் காலத்திற்கு முற்பட்டது. வாய்மொழி சமூகத்தோடு தொடர்புடையது. தொன்மங்கள் தனிநபரால் தோற்றுவிக்கப்படுவதில்லை. சமூகத்தின் பல்வேறு உறுப்பினர்களால் வழிமொழியப்பட்டு நண்டகாலமாக உறுதிப்பட்டு வருவது. இதனால் தொன்மங்களுக்கு அழிவுகிடையாது. ஆனால் தொன்மங்களில் மாறுபட்ட, முரண்பட்ட விடயங்கள் காலத்தில் மீட்டுருவாக்கம் பெறுவதையும் காணலாம். இந்த வகையில் இவர்களின் கவிதைகளில் ஆதித்தாய் ஹல்வா, விலா எலும்பு, யூசுபைக் காதலிக்கும் சுலைஹா, லூத் நபியின் மனைவி போன்ற பல்வேறு முஸ்லிம் பண்பாட்டிலிருக்கும் தொன்மங்கள் பெண்ணிய நோக்கில் மீட்டுருவாக்கம் செய்யப்பட்டு வருவதையும் இவர்களின் எழுத்துக்களை கூர்ந்து படிக்கின்ற போது அவதானிக்க முடியும்.

■

காடேறிகளின் மாநாடு

த. மலர்ச்செல்வன்

காலையில் பல் விளக்கிக் கொண்டிருக்கும் போதுதான் தூள் திண்ட கடதாசியும், எழுதுகோலனும் என்னைச் சந்திக்க வந்திருந்தார்கள். எனக்கு எந்தவித ஆச்சரியமும் எழவில்லை. என்னைப் பார்க்க வரும் பல ஆயிரம் பேர்களில் இவர்களும் ஒருவர். நான் பேசிவிட்டு எந்த உழறல்களையும் இப்போது விடுவதில்லை பேச்சுக்களை அளந்து அளந்து கதைப்பதனால் நான் எனது நாவினை முதலில் நீட்டவில்லை, அவர்கள்தான் நாவினை நீட்டினார்கள் “வணக்கம்! எங்களுடைய

மாநாடு பற்றி உங்களுடன் உரையாடலுக்காக வந்திருக்கிறோம் நேரம் ஒதுக்க முடியுமா?” எனப் பரிந்தார்கள்.

“ஓம் அதில் எதுவும் பிரச்சினை இல்லை இருந்தும் இப்போது பெரியளவில் அலட்டிக் கொள்வதில்லை, வாயைத் திறந்தால் பலபேர் எதிரிகளாகின்றனர், எதிரிகள் தான் என்னுடைய காவல் அரண்களை ஊடறுத்து நிற்கின்றனர். வேறு எந்தப் பிரச்சினையுமில்லை” என்றேன்.

“உண்மைதான் எதிரிகள் எந்த வேலுத்தில் தான் இருக்கிறார்கள் எனக் கண்டுபிடிப்பது சிரமம் இப்போது எந்த நல்ல வேலைகளும் செய்ய முடியாதுள்ளது. மூன்றாம் தர பேர்வழிகள் அதிகரித்திருப்பதனால் வீதிகள் முழுதும் காட்டேறிகளின் ஆதிக்கம் அதிகரித்து விட்டன. மனிதநேயமில்லை எழுத்துக்களில் உண்மையில்லை. பேச்சில் நேர்மையில்லை. குழி தோண்டுவதில் ஆர்வம் காட்டும் காட்டேறிகளுடன் நாம் வாழ்வது நாம் செய்த பாவம்தான்” என்றனர். உண்மைதான் என்றேன்.

“ஆனாலும் நாம் விட்டுவிட முடியாது. குழிதோண்டும் பேர்களுக்காக நாம் எம்முடைய எழுத்துக்களைத் துறந்து விடமுடியாது. குண்டுச் சட்டிக்குள் குதிரையோடும் பேர்வழிகளின் வழிபாடுகளையும் துதிபாடலையும் தூக்கியெறிந்து எமக்கான வழியை அமைத்திட வேண்டும்” என்றனர்.

“பெரும் பிரயத்தனம் செய்ய வேண்டும். குப்பைகள் அதிகரித்து விட்டன. சுத்திகரிப்புத் தொழிலாளியாலே முடியவில்லை. நகரம் குப்பைக்காடாகவே மாறிவிட்டது. தலைக்குமேல் வெள்ளம் வந்தபின் உயிரை காப்பது பற்றி சிந்திப்பது முட்டாள்தனம்” என்றேன்.

“அப்படியானால் என்னதான் வழியிருக்கின்றது” என என்னிடம் கேட்டனர்.

“அவர்களின் வழியில்தான் போக வேண்டும் அல்லது குப்பைகளை எரித்துச் சாம்பலாக்க வேண்டும்” என்றேன்.

“இந்தப் பதில் உண்மையில் விசுத்தமானது என்னுடைய கையாலா காத்தனத்தை எடுத்து இயம்புகின்றது. கரையான்கள் பெருகும்வரை புத்தகங்களைப் பார்க்காது, பாதுகாக்காது அரித்த பின்னர் புத்தகத்தை கரையான் அரித்து விட்டது என சுக்குரல் இடுவது எவ்வளவு முட்டாள்தனம். கரையான்களின் உருவாக்கத்திற்கு முதலில் முற்றுப்புள்ளி வைத்திருக்கவேண்டும் அல்லவா?”

எனது புலம்பலைக் காது கொடுத்துக் கொண்டிருந்தது தூள்திண்ட கடதாசி.

“இவ்வளவு ஆணித்தரமாக இருக்கும் நீங்கள் ஏழாவது இதழில் ஓய்ந்து போய் இருப்பது ஏன்?”

“அது ஓய்வல்ல, போராளிகளுக்கு ஓய்வென்பது இல்லை வேறு தடங்களில் பயணிக்கும் காரணத்தினால் உங்களுக்கு ஓய்வு போல் தோன்றுகின்றது. தோற்றம் பொய், நிஜம்தான் மெய். நான் நிஜம். மாற்றமற்ற தடத்தில் பயணிக்கும் உரு நான்” என்றேன்

“தவறாகப் புரிந்து வைத்திருப்பதற்கு மன்னிப்புக் கோருகிறோம்” என்றனர்.

“இதில் என்ன மன்னிப்பு கிடக்கு” என்றேன். “ஏழாவது இதழில் - இருவிடயம் பலரை புண்படுத்தப் பட்டிருப்பதாகப் பேசப்படுகின்றது பற்றி என்ன சொல்லப் போகின்றீர்கள்?”

“ஏழாவது இதழ் ரொம்ப வித்தியாசமாக வந்த இதழ். வாசனின் ஓவியம். எங்களுடைய வரலாற்றை புடம் போட வைக்கின்ற அட்டை. அது பற்றி நிறையப் பேர் என்னுடன் தொலைபேசியிலும், நேரடியாகவும் பேசியிருக்கின்றார்கள். இதில் உள்ள சாதகத்தைத்தான் எடுக்கின்றேன். அதுபோல சிவத்தம்பி பற்றிய கட்டுரை மிக முக்கியமான கட்டுரையாக எனக்குப் பட்டது அதனால் தான் அதில் பிரசுரமானது. சிவத்தம்பி எனக்கு ஆறு மாதம் பல்கலைக்கழகத்தில் படிப்பித்திருக்கின்றார். அறிஞர் அதற்காக அந்திமகாலத்தில் விட்ட பிழையை எப்படி விட்டு வைப்பது? சரிநிகர் என்று வாயளவில் பேசிவிட்டுப் போக முடியாது. சிவத்தம்பியின் முகத்தி ரையை நச்சினிக்கினியார் கிழித்தெறிந்தார் பலர் பேர் சொல்வதைப் போல் அதனைப் போட்டிருக்கக்கூடாது அல்லது எட்டிச் செய்திருக்கலாம் என பசப்புக்கின்றனர். நம் சாதி எப்போதும் எட்டப்ப சாதிதான் சிவத்தம்பியும் அதற்கு விதிவிலக்கல்ல.

“தேய்ந்து போன ஒலிநாடாக்களில்நிமிர்ந்து நிற்கும் ஒலி நாடாக்கள் பற்றி...”

இந்தக் கட்டுரை இளம் தலைமுறை எழுத்தாளர் களை இனம்காட்ட முற்படுகின்றது. வழவழா என்ற ஒரு ஊர்ப்பாசை இருக்கின்றது. எதுக்கெடுத்தாலும் குறிப்பிட்டவற்றை உழுவது, அந்த ஒன்றுக்கு முற்றுப் புள்ளி வைப்பது எனது நோக்கமல்ல. விமர்சகர்கள் மற்றவர்களையும் புத்தகங்களையும் படிக்க வேண்டும். தேய்ந்த ‘ரெக்கோட்’ போல் கொஞ்சப்பேர்வழிகளை வைத்துக் கொண்டு எழுதுதல் பற்றி கட்டுரையாளர் விசனப்பட்டிருந்தார். இதில் என்ன பிழை இருக்கின்றது? ஜாம்பவான்கள் யார் என்பது எனக்குத் தெரியாது. ஐன்ஸ்டீனுக்குப் பின்னும் கண்டுபிடிப்புக்கள் நடந்தன ஐன்ஸ்டீன் எந்தக் கொள்கைகளையும் கட்டிப்பிடித்திருக்க வில்லை இதை முதலில் தமிழ் ஜாம்பவான்கள்

புரிந்துகொள்ள வேண்டும். புரியாமல் நீங்களும் என்னிடம் கேள்வி கேட்க வந்திருக்கின்றீர்கள். பத்திரிகையாளன், நண்பர், தெரிந்தவர், படிப்பித்தவர், ஆசிரியர், அதிபர், தலைவர் எனப் பார்த்தால் பத்திரிகை நடத்த முடியாது. உண்மை பக்கச்சார்பற்று நடக்க வேண்டும். அவன்தான் பத்திரிகையாளன். எனக்கு இதில் மட்டும் பிரச்சினை இல்லை. ‘களப்பு’ எனும் சஞ்சிகை வந்தபோதும் பிரச்சினை எழுந்தது. பொறாமை கொண்டவர்கள், ஜீரணிக்க முடியாத கையேலாப் பேர்வழிகள் பிட்டிசம் போட்டார்கள். ஜாம்பவான்கள் உண்மையில் யார்?

“ஜாம்பவான்கள் யாரும் இல்லை. ஒவ்வொரு காலத்திற்கும் ஜாம்பவான்கள் தோன்றுகின்றார்கள் மறைகின்றார்கள். தோற்றமும், மறைவும் தான் நிரந்தரம், உண்மை மற்றயவற்றில் ஒன்றுமில்லை” என்றனர்.

“நீங்கள் சொல்வதில் பல நியாயங்கள், உண்மை கள் இருக்கின்றன. எனது நாக்குச் சற்று நீண்டிருக்கின்றது எனது நாக்கு நீண்டதால் ஏதாவது வில்லங்கம் வந்துவிடும். நாக்கு நீந்தல், உடம்பு, பாம்புக்குப் பொருந்தும். எனக்கு அது ஆபத்தில் வந்துவிடும். நாம் தவறுதலாக சிந்திப்பதும், தவறுதலாகப் பேசுவதும் சில நேரங்களில் நமக்குச் சரியாகப் படலாம். மற்றவர்களுக்குப் பிழையாகப் புரியும். நான் பேசுவது உங்களுக்கு எப்படி என நான் அறியேன் முகத்தில் காட்டாது உங்களுக்குள் திட்டுக்கூட எனக்கு விழலாம். அது மனித இயல்பு” என்றேன்.

“அப்படி ஒன்றுமில்லை. உண்மைகளையும் முகத்துக்கு முன் பேசுவதும் எமக்குப் பிடித்திருக்கின்றது. அதனால்தான் இவ்வளவு நேரமும் பேசுகின்றோம் இல்லாவிட்டால் எப்பொழுதே விடைபெற்றிருப்போம் அல்லவா?” என்றனர்.

“சரி மாநாடு பற்றி பேசுவந்தீர்கள் ஏதோ பற்றி பேசிக்கொண்டிருக்கின்றோம்” என்றேன். எழுத்துகளைப் புரிந்துகொள்ளல், புதிய எழுத்துகளை நோக்கி நகர்தல் இதுதான் எங்களுடைய மாநாட்டு தொனிப்பொருள். பொதுவாக இன்று எழுத்துக்கள் மாற்றத்துக்குள்ளாகி விட்டது. தமிழில், பொதுவாக ஈழத்தில் பெருமளவில் அரைத்தமாவை அரைக்கின்ற படைப்புக்களும் கி.மு. ஆங்கிலேயரின் காலத்து எழுத்து முறைமையுமே எம்மிடம் உலாவுகின்றன. இவை புனித்துப்போன பாளங்கள் இவற்றை சுவையானவை என பருகமுடியாதவை. சுவை களை அதிகரிக்கும். படைப்புக்களை நாம் உருவாக்க வேண்டும் உலகத்தரத்திற்கு படைப்புக்கள் பயணிக்க வேண்டும் இளம் தலைமுறையினரை இதை நோக்கி உணர வைப்பதே எமது நோக்கம்” என்றனர்.

நான் இது பற்றிய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவிக்க வில்லை. சிறு புன்முறுவலுடன் தலையாட்டிக்கொண்டே இருந்தேன்.

“தமிழ் இலக்கியத்துக்காக புத்தகமாகவும், எழுது கோலாகவும் வாழ்ந்து வருகின்றோம். எழுத்துக்களை நாங்கள் அறிகின்றோம். குண்டுச்சட்டிக்குள் நாங்கள் குதிரை ஓட்டவில்லை; உலக விரிவுத்தளம் எங்களுக்கு ஒவ்வொருநாளும் தரிசனமாகின்றது மாற்றம் கண்டு வரும் எழுத்து முறைமையை ஒவ்வொரு நாளும் கண்ணூற்று வருகின்றோம் இத்தருணத்தில் எமது மாநாடு சாதாரணமானவையல்ல. உலக அரங்கில் இருந்து பல எழுத்தாளர்கள் வரவுள்ளனர். ஜப்பானிலிருந்து ஹாருக்குராகமி வரவுள்ளார். மெக்சிக்கோவிலிருந்து காப்ரியல் காச்சியா மாச்ச்கவெஸ் வரவுள்ளார். அதுபோல் இன்னும் பல முக்கிய எழுத்தாளர்கள் கவிஞர்களுடன் தொடர்பில் இருக்கின்றோம். இந்த மாநாடு மாற்றத்திற்கான திறவுகோலாக அமையப் போகின்றது. உண்மையான எழுத்தை இனம் காட்டும் மாநாடாக மிளிரும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

அவர்கள் சொல்லுகின்ற வார்த்தை ஆரோக்கியமானதாக இன்னும் எனக்கு உணராததால், என்னுடைய பதில்கள் அவர்களிடம் சென்றடையவில்லை. என்னுடைய அண்மைக்கால இருமாநாடுகளும் பெரிய பாதிப்பை ஏற்படுத்தியிருந்தன இதனால் தான் இவர்கள் இவ்வளவு நேரமும் என்னுடன் பேசிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

“நாங்கள் எல்லா வற்றையும் உங்களுடன் பேசி விட்டோம் மாநாட்டிற்கு தாங்கள் வருவதையும் கருத்துத் தெரிவிப்பதையும் நாங்கள் விரும்புகின்றோம்” என்று விடைபெற எழுந்தனர்.

மழை பெரும் இரைச்சலுடன் பெய்து கொண்டிருந்தது. மாரி கால மழை இரு வருடமாக வெள்ளப் பெருக்குகளையும் இடப்பெயர்வையும் ஏற்படுத்திவிட்டன. இந்த மழைக்காலத்தில் மாநாடு பற்றி சிந்திப்பது... எத்தனை பேரை அழைத்து வரப்போகின்றார்கள் எனத் தெரியவில்லை. இப்போ இலக்கியக் கூட்டத்திற்கு பத்துப் பேர் வருவதே பெரிய விடயம் அதே நேரம் “பொம்புள் புள்ளைகளின் கிரிக்கெட் போட்டியினைப் பார்ப்பதற்கு நிறைய கிரிக்கெட் ரசிகர்களை இப்போது தரிசிக்க முடிகின்றது இந்த மாநாட்டை விட “பொம்புள் புள்ளைகளுக்கான கிரிக்கெட் போட்டி ஒன்றை ஏற்பாடு

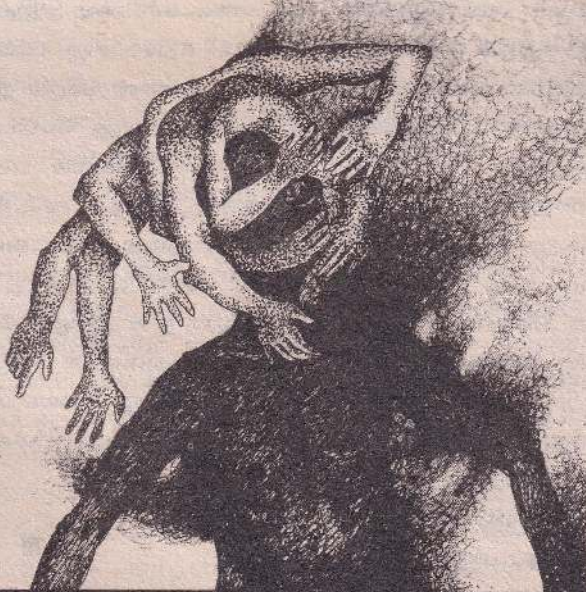
செய்தால் முன்பாத்தியாக இருக்கும். முன்னர்கூட “தமிழினி மாநாடு கூட கும்பமேளக் கூத்தென வர்ணிக்கப்பட்டது. குடியும், குடித்தனமும் தான் இந்த மாநாட்டில் மிச்சம் என பல பத்திரிகையில் துண்டுப் பிரசுரங்களில் விமர்சனங்கள் வந்திருக்கின்றன. இது அப்படி இருக்கப்போகின்றதோ தெரியவில்லை. இருந்தும் மாநாடு நடத்துதல் பற்றி இவர்களுக்குச் சொல்ல வேண்டியது எமது கடமையாகின்றது. மாநாடு காற்றில் கலந்து போகும் பேரோசைகளாக இருப்பதில் பயன் ஏதுமில்லை. அதை அழகாகத் திட்டமிட்டு பயன்படுத்துதல் அவசியமாகின்றது. எனது இருமாநாடுகளும் அவ்வாறே செயல்வடிவமாகியது பாரம்பரியங்களையும், அடையாளங்களையும் இனம் சந்ததியினருக்கு எடுத்துச் செல்லல் என்பதே எனது இயங்கியலாக இருந்தது. அதேபோலத்தான் இந்த மாநாடும் கடமையாற்ற வேண்டும். பேருக்கு நடத்துதல் அதுவும் ஒரு கும்பமேளாதான்.

நான் அவர்களை தாமதிக்கச்சொல்லி எனது அறையிலிருந்த பத்திரிகைகளுடன் அவர்கள் முன் வந்தேன். ஒவ்வொரு அமர்வுகளுக்குமான நகர்வுகளை அவர்களுக்கு முன்மொழியத்தொடங்கினேன் முதலில் மாநாட்டு உரைகளை

1. சிறுகதை 2. கவிதை, 3. மொழி பெயர்ப்பு 4. நாவல், 5. நாடகம், 6. ஓவியம், 7. நாட்டாரியல், 8. புனைவுசாரா எழுத்துக்கள் என்ற அடிப்படையில் எனது பிரிவுகள் இருந்தன.

1. சிறுகதை:- சமகாலம், சமகாலத்திற்கு முந்தியவை, நவீன எழுத்து, மரபு எழுத்து, பின் நவீன எழுத்து, வழவழா எழுத்து இவ்வாறே ஏனைய பிரிவுகளுக்கும் கட்டுடைப்புச் செய்து பாருங்கள். அதில் முக்கியம்

ஆய்வாளர்களை தேர்ந்தெடுத்தல் மிகமிக முக்கியமானது. வாசிப்பற்ற, தகவல்கள் தருபவர்கள், நுனிப்புல் மேய்பவர்கள், அலட்டல் பேர் வழிகள் என்ற நபர்களை சேர்த்து விடாது காத்திரமாகப் பணியாற்றுவவர்களை கண்டுபிடிப்புகள். உங்களுடைய மாநாடு சிறப்படைய எனது வாழ்த்துகள். அவர்களை அனுப்பி வைத்த போது, எனது அறை முழுவதும் நடுக்கம் ஏற்பட்டு ராக்கையில் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த புத்தகங்கள் விழுத்தொடங்கி விட்டன. மேசை மீதிருந்த கவிதைப் புத்தகங்கள் மலேரியா

காச்சல்காரன் போல் குலங்கிக் குலங்கி எழுத தொடங்கிவிட்டன. எனக்கு ஏதும் புரிய வில்லை வீடு முழுவதும் ஒரு வகை மணம் வீசத் தொடங்கியது. திடீரென என்றுதான் 'ஓங்கிக் குத்தி ஓய்தலற்றுப்போ' என்ற கவிதை ஞாபகத்திற்கு வந்தது. மேசை மீது ஒரு பெரும் குத்தினை விட்டேன். அலைகள் எழும்பி அதிர்ந்தது. அதிர்வு வீடு முழுவதும் அதிர்ந்து சற்றுப் பின் ஓய்தலற்று போனது. குத்துக்குப் பின் ராக்கையும், மேசையும் வழமைக்குத் திரும்பின. தூள் திண்ட கடதாசியும் எழுதுகோலனும் சென்ற சில நிமிடத்தில் அமைதியற்ற சூழல் நிகழ்ந்ததை எனது மனம் கிளறிக் கொண்டிருந்தது. மனக்கிளறல் தொடர்ந்த சில நாட்களில் ஒரு மதிய நேரம் பெரு வெளியை நோக்கிப் பயணிக்கின்ற பெரும் மாநாடு அனைவரையும் அழைக்கின்றோம். அழைப்பிதழ் உறையிலே அந்த வாசகம் பொறிக்கப்பட்டிருந்தது. என்னைப் பார்க்க வந்த அந்த இரு முகங்களும் மறந்து விட்டன. அவர்களை நினைத்துப் பார்க்கின்றேன் எனக்குள் அவர்கள் பிடிபடவில்லை.

உறையை கிழித்து அமர்வுகளைப் பார்த்தேன் நான் கொடுத்த எந்தவொரு தலைப்பும் அங்கிருக்க வில்லை. வழமையான பல்லவிகள்தான். போவதற்கே மனம் விருப்பம் கொள்ளாவிட்டாலும் "கோணங்கியைப் புரிந்துகொள்ளல தலைப்பிற்காக செல்லவேண்டும் என்று தீர்மானித்தேன். கட்டுரை வாசிப்பாளர் பழைய கடதாசி, கல்கியையும், ரமணிச்சந்திரனையும், பட்டுக்கோட்டை பிரபாகரனையும், தமிழில் உச்சம், தமிழில் இமயங்கள் எனப் புலம்புவார். இவர் கோணங்கியை எப்படிப் புரிந்து கொள்ளப்போகிறார். எல்.செந்தில்குமார்சுட உயிர்மை 100 இதழில் "கோணங்கியின் ஆரம்பகால சிறுகதைக ளுக்கு மட்டுமே இப்போது வரை வாசகர்கள் இருக்கும் பட்சத்தில் ஏன் அவர் தொடர்ந்து எழுதிக் கொண்டேயி ருக்கின்றார். வாசிக்கப்படாத புத்தகங்கள் வாசிக்கப்படாத கதைகள் அறியப்படாத கதாபாத்திரங்கள் இறுதியில் இவ்வுலகில் என்னவாகப் போகிறார்கள்..."

எல்.செந்தில்குமார் வளர்ந்துவருகின்ற இளம் எழுத்தாளர். நல்ல சிறுகதைகளை நமக்குத் தந்திருக்கின் றார். கோணங்கியின் கதைகளை இவர் ஏன் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்பது என் பிரச்சினை அல்ல எழுத்தின் மாற்றம் என்பது எல்லா மொழியிலும் மாறிக் கொண்டே போகின்றது. வாசகர் மாறவில்லை என்றால் அது யாருடைய பிழை. கணிதம் விளங்கவில்லை புரியவில்லை என்றால் தேற்றத்தில் பிழையா? எண்க ளில் பிழையா? சமன்பாட்டில் பிழையா? வர்க்கத்தில் பிழையா? எதில் பிழை? கணிதத்தைப் புரிந்து கொள்வ

தற்கு நாங்கள் எல்லோரும் தயாராகின்றோம். புரிதலுக் கான பெருவெளியைத் திறக்கின்றோம். அப்படித்தான் எழுத்தும் விந்தையானது. புதிய கதவுகளை திறக்க முற்பட வேண்டும். கதவுகளைத் திறக்காது மூடியிருந்தால் தூர்நாற்றம் நம் வீடுகளில் குடிகொண்டு விடும். மழைக் காலத்தில் யன்னல்களைத் திறந்து வீடுகளைப் புதுப் பிப்பது போல் தான் எழுத்துலகமும் புது எழுத்துக்களை திறந்துவிட வேண்டிய காலத்தில் நிற்கின்றோம்.

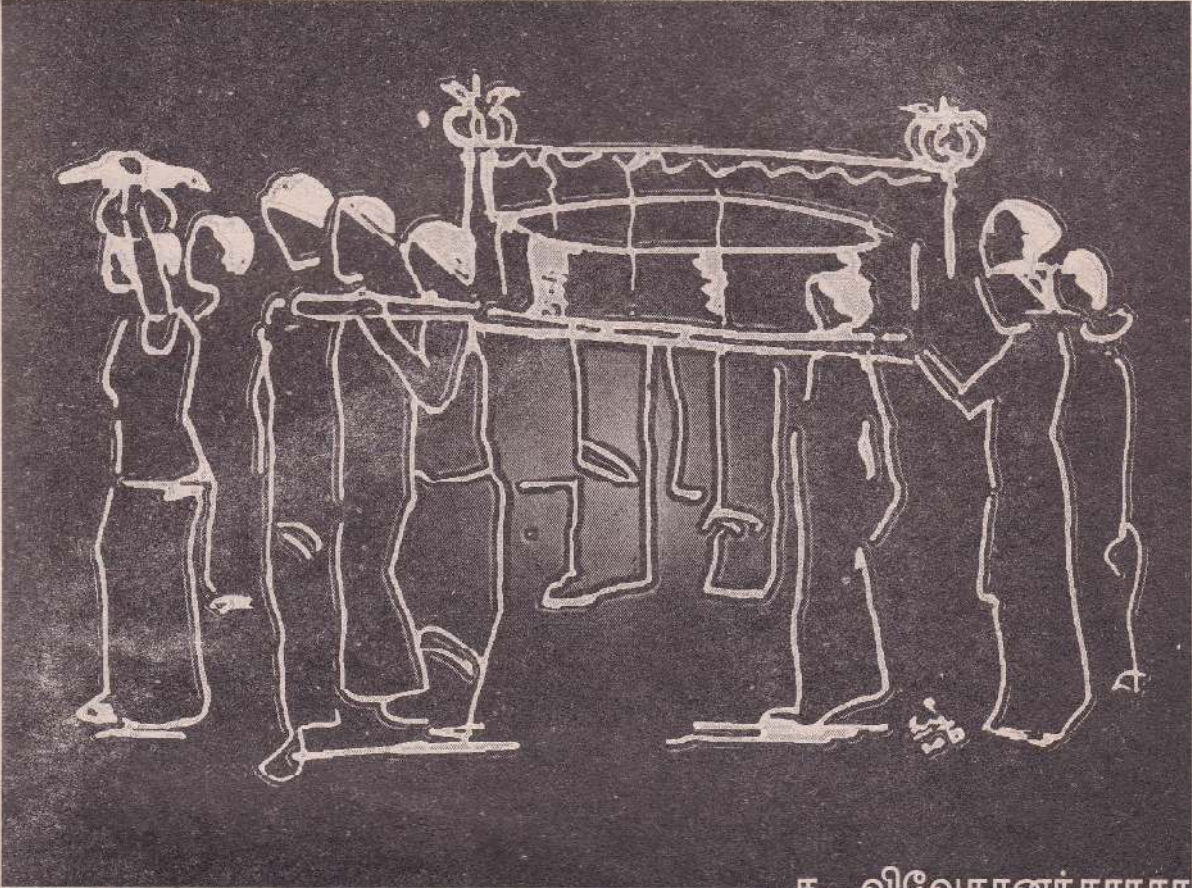
நான் கோணங்கியின் ரத்த ஓட்டம் நிறைந்த புகைக்குடிகாற்றினைச் சுமந்து வண்ணத்துப்பூச்சிகளின் மீது சவாரி செய்து புகைக்குடிப் பெண்களை தூரத்திச் செல்லும் கானகத்தில் நாலா வாசல்களையும் எப்போது வரை புகைக்குடிகாற்று துக்கத்தில் கயிற்றை சர்ப்பமாக் கும் கனவுப் பாம்பின் குறுக்குவெட்டுத் தோற்றம் மெல்லப் பரவும் தொண்டிக்கடலின் புகைவளையப் பூதங்கள் ஐந்தும் புனையுருவாக பெருவழிதோன்றும். எட்டுக் காற்றுக் கழுதைகளின் சாயலில் அடிமுடிக்கண்ட புகைக் குடிச் சித்தனின் ஊர்களின் எல்லையில் அடிநாதத்தின் உச்சத்தில் நிற்கின்ற புனைவினை நான் தரிசித்துக் கொண்டு இருக்கின்ற புகைக்குடிச்சித்தனின் பர்ச்சினாவதா எனைக் கொல்லுகின்ற வார்த்தைகளைத் தேடி படியெடுக்கின்றேன்.

சமாரியன் காற்று மகதலேனாவின் தைல வாடையில் சமாரியப் பெண்கள் மழைக்காற்றை கூட்டி வரும் கடியெறும்புகள் இரண்டினை கிணற்றடியில் கூவிக்கூவி உவர் கடலைப்பாழிடங்களை பயிரிடப்படாத தரிசு நிலங்களைத் தாண்டி கீழ் நாட்டு எமோரியரின் மலைப் பகுதியில் மெல்ல ஏறுகின்ற எனது கால்கள் புதிய காற்றுக்களை மூட்டை கட்டி கிழக்கிற்கும், வடக்கிற் கும், மலையகத்திற்கும் அனுப்பிக் கொண்டிருக்கின்றேன். என்கண் எதிரே சிறு புற்கள் முளைக்கத்தொடங்கி விட்டன. ஆனால் பெரும் இருள் மூண்ட திசையிலி ருந்து ஊர்ந்து வந்த வெள்வாடைக் காற்று.

"காடேறிகளில் பலரகமுள்ளது. உன் வீடு புகுந்தவை இரத்தக் காடேறிகள், எனக் கூவிப்போன போது என் தலை சுற்றி மலை உச்சியிலிருந்து சறுக்கி குடும்பி மலையில் அமர்ந்து கொண்டேன். காடேறிகள் மாநாட்டிற்கு நான் இன்னும் போகவில்லை என உரத்துக் கத்தினேன். மலைகள் முழுவதிலுமே எதிரொலித்து, ஓய்தலற்று போனது. மலையை விட்டு நடந்து போகின்றேன்.

"தவின் சொல் கதைகளுக்கு அப்பால்.....

உறவுகளின் பாவமாய் இழவு சொல்லிகள்

த. விவேகானந்தராசா

உதாந்த வீட்டு நிலவரமே தெரிந்திராத நிலையில் அயல் வீட்டார் விபரம் அறிவதென்பது சாத்தியமற்றது தான். இன்னும் சொல்வதானால் அதற்கான நேரத்தைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு நேரமில்லாத நிலை நமக்கு. கூட்டாகச் சேர்ந்து பழகி, பரஸ்பரம்பேணி வாழ்ந்த நம் வாழ்வியலின் பலமான தளங்கள் தகர்க்கப்படுவதற்கான வாய்ப்புக்கள் இலவசமாகவும் மிகுதியாகவும் நம் மீது இறைக்கப்படவே செய்கின்றன.

இழப்புக்களின் பெறுமதிகள் புரிந்தும் வெகுஜன ஊடகங்கள் மீதான மிகு மரியாதை உட்பட முதலாளித்துவ சக்திகளின் கால அட்டவணைக்குள் கைதிகளான நம் நினைவுகளுக்கு ஆர்ப்பரிப்புக்கள் அற்ற நிலையில் ஆரோக்கியமான வாழ்க்கைச் சூழல்களிலிருந்து நம் அங்கீகாரத்துடனேயே நாம் அப்புறப்படுத்தப்பட்டிடும் நியதி உறைக்காமல் இருப்பதொன்றும் வியப்பிற்குரியதல்ல. அறிவியல் மற்றும் தகவல் தொழில்நுட்பத்தின் அதிபுச்ச பயன்பாடுகளை தொடர்பாடலில் பெற்றுள்ளபோதும்

இன்று உறவுகளுக்கிடையிலான விரிசல்களின் விகிதம் நாளுக்கு நாள் உயர்ச்சியைக் காட்டுகையிலேதான் உட்பூசல்கள் மறந்து உறவுகளின் இணைவுகளை வலுவூட்ட நம் மூத்தோர் சொல்லிவைத்த பாரம்பரிய சமூக நிகழ்வுகள் மீதான மதிப்பீடுகள் கவனிப்பைப் பெறுகின்றன. 'இழவு சொல்லுதல்' அல்லது 'சாவியளம் சொல்லுதல்' செயற்பாடும் இந்நிலையில் கவனிப்பிற்குரியதாகின்றது.

இழவு சொல்லுதல் அல்லது சாவியளம் சொல்லுதல் என்பதாக ஈழத்து தமிழ்ச் சூழலிலும், எழவு சொல்லுதல் என்பதாக தமிழகத்துக் கிராமங்களிலும் வழக்கிலிருந்து வந்துள்ள, ஆங்காங்கே இன்னமும் வழக்கிலிருந்து வருகின்ற சமூக நிகழ்வின் பதிவுகளின் அடிப்படையில் இழவு சொல்லியின் வகிபாகம் குறித்து கவனம் செலுத்துவது இக் குறிப்பின் நோக்கமாகின்றது. ஒருவரின் இறப்புக் குறித்த தகவலை இறந்தவரின் உறவுகளுக்கு உரிய நேரத்தில் தெரிவித்து அவர்களைபும்

இறுதிக் கிரியைகளில் பங்கெடுக்கச்செய்யும் நோக்கில் செயற்படும் நிகழ்வு என இழவு சொல்லுதலை விளங்கிக் கொள்ளலாம். இழவு அல்லது எழவு என்பது பொதுவாக இழத்தல், இறத்தல் என்பதாக பொருள் தருகின்றது. “ஒரு எழவும் விளங்குதில்லை எனக்கு”, “என்ன எழுவோ தெரியா” என்பதான நம் பேச்சுகளின் முறையே எழவு என்பது சிரமத்தைக் குறிக்கவும், சிரமத்திற்குட்படுகின்ற ஓர் விடயத்தை குறிக்கவும் கூட பயன்படுத்தப்படுகின்றது. சுமார் 30 வருடங்களுக்கு முன்பு தமிழ்ச்சூழலில் பரவலாக வழக்கிலிருந்த இழவு சொல்லுதல் நிகழ்வு முறைமை தகவல் தொழிநுட்ப வசதிகளின் வழி தொடர்பாடல்கள் இலகுவாகவும், துரிதமாகவும் ஆக்கப்பட்டுள்ள இன்றைய நிலையில் புழக்கத்தில் குறைந்திருக்கின்றது. எனினும் ஆங்காங்கே பயில்நிலையிலிருப்பதோடு பல பிரதேசங்களில் மாற்றங்களை உள்வாங்கிய மரபாக தொடரவும் செய்கின்றது. பொதுவாக கிழக்கிலங்கைப் பிரதேச கிராமங்களில் சாவியளம் சொல்லுதல் என்பதான வழக்கு உண்டு. இந்நிகழ்வு வடக்கில் பல கிராமங்களில் இன்னமும் இழவு சொல்லுதல் என்பதாகவே தொடருகின்றது. அச்சு (Print-Notice), ஒலிபெருக்கி (Audio-Announcement), தொலைபேசி (Call-sms) போன்ற ஊடகங்களின் வழி இழவு சொல்லுதல் பெருமளவில் நடைபெற்றாலும் ஆங்காங்கே இன்னமும் அதிகாலையில் உறவுகளின் வீட்டுத் தெருக்களில் நின்று இழவுச் செய்தியை உரத்துக் கூறி சொல்லும் முறைமையும் இருக்கவே செய்கின்றது. போக்குவரத்து வசதியின்மை காரணமாக தொலைதூரம் நடந்து சென்று, சைக்கிளில் சென்று இழவுச்செய்தி சொல்லிய அனுபவங்களை பரவலாக அறியமுடிகின்றது. மட்டக்களப்பிலிருந்து திருகோணமலைக்கு நடையில் மற்றும் தோணியில் சென்ற செய்திகள் இன்று நமக்கு ஆச்சரியத்தைத் தரலாம்.

தமிழகத்து சூழலிலும் பொதுவாக இதேபோன்ற நிலைதான். எனினும் சற்று வேறுபட்டு இன்னமும் தொழில்முறையாளர்களாக சமூகத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட நிலையில் வைத்துப் பார்க்கப்படும் சாதியினைச் சேர்ந்தவர்கள் சிலர் எழவு சொல்பவர்களாக இயங்கியுள்ள, இன்னமும் இயங்கிவருகின்ற நிலமை காணப்படுகின்றது.

ஒல்லாந்தர், பிரித்தானியர் காலங்களில் ஈழத்து தமிழ் சூழலிலும், தமிழகத்து நிலமையை பெரிதும் ஒத்த தாய் இந்நிகழ்வு இயங்குமுறையில் இருந்திருப்பதை அறியமுடிகின்றது. “வீட்டுல யாரு சாமி! தொல்லாளி வந்திருக்க சாமி, அம்மா! அய்யா! நா எழவு சேதி கொண்டாந்திருக்கே” இப்படித்தான் எழவு சேதி கொண்டு வருபவர் தன்னை அடையாளப்படுத்துவார். இவர்களுக்கு மற்ற வேலைகள் இருந்தாலும் ஊருக்குள் யாரா

வது இறந்துவிட்டால் அந்த செய்தியை உறவினர்களுக்குப் போய் சொல்லிவிட்டு வருவதுதான் இவர்களின் வேலையாக இருக்கும்.¹ (தகவல்- இ. அருளம்பலம், பருத்திச்சேனை)

எழவு சொல்லிகளின் தகுதிப்பாடுகள் மற்றும் வகிபாகம் குறித்த அணுகுமுறை தமிழகம் மற்றும் ஈழத்துத் தமிழ்ச்சூழலில் பெரிதும் ஒருமைப்பாடுடையதாகவே காணப்படுகின்றது. இது சமூக ஒன்றிணைவின் வலுவான பண்பாட்டு பேணுகையில் எழவு சொல்லிகளின் இன்றியமையா இடத்தை நன்கு காட்டவும் செய்கின்றது.

உறவுக்காரர்கள் பல மைல் தூரத்தில் இருப்பார்கள். சிலர் பஸ் போக்குவரத்தே இல்லாத மலைக் காடுகளில் இருப்பார்கள். அவர்கள் எங்கே இருந்தாலும் இறந்தவரை அடக்கம் செய்வதற்குள் செய்தியை சொல்லி வரவழைத்துவிட வேண்டும். உறவுக்காரர்கள் அனைவரும் அடக்கம் செய்வதற்குள் வரத்தவறினாலோ அல்லது இறப்பு நிகழ்ச்சிக்கு உறவுக்காரர்கள் வராமல் போய்விட்டாலோ எழவு சொல்லிச் சென்றவருக்கு திட்டத்தான் விழும். இதனால் எழவு சொல்லிச் செல்பவர் கவனமாக உறவுக்காரர்கள் அவனைவரிடமும் தவறாமல் சேதி சொல்லிவர வேண்டும். சம்சாரிகளின் கோபத்திற்கு ஆளானால் எழவுச் சேதி எடுத்துக்கொண்டு போறதற்குரிய கூலி கிடைக்காமல்சூட போய்விடும்.

அதற்காக யார் இறந்தது, அவர் யாருடைய உறவுக்காரர் என்ற முழுவிபரத்தையும், யார் யாருக்கு எழவுச்சேதி சொல்லியாக வேண்டும். எந்த ஊருக்குப் போயாக வேண்டும் என்ற விபரத்தையும் எழுதிக் கொடுத்து அனுப்புவார்கள். கடிதத்தை உறவுக்காரர்களிடம் காட்டி சேதியை அவர்களிடம் சொல்லிவிட்டு மற்ற உறவுக்காரர்களின் வீடுகளையும் தெரிந்துகொண்டு அவர்களிடமும் சேதியைச் சொல்லிவருவர். சேதி கேட்ட அவர்கள் தங்களால் முடிந்த காலையோ தானியத்தையோ கொடுத்து அனுப்புவர்.² (தகவல் - சி. இராஜா, குருவிநத்தம், பாஹூர், புதுச்சேரி)

சில ஊர்களுக்கு பேருந்து வசதி இருக்கும். சில ஊர்களுக்கு பேருந்தில் போய் இறங்கி இரண்டு மூன்று மைல் நடந்து போயாகவேண்டும். எழவு செய்தி கொண்டு செல்லும் உறவுக்காரர்கள் வீட்டில் இல்லாவிட்டால் எழவு சொல்லிகளின் பாடு திண்டாட்டம்தான். வயல் வேலைகளுக்குப் போயிருந்தால் அவர்கள் திரும்பி வரும்வரைக் காத்திருக்க முடியாது. அடுத்த ஊர் உறவுக்காரரிடமும் போயாகவேண்டும். அல்லது காத்திருந்தால் இறந்தவரை அடக்கம் செய்து விடுவார்கள். அவர்கள் எந்த வயலுக்கு வேலைக்குப் போயிருக்கிறார்கள் என்று தெரிந்துகொண்டு தேடிப்போய் விசயத்தை சொல்லியாக வேண்டும்.

ஈழத்து தமிழ்ச்சூழலில் இறந்த வருடைய நேரடி உறவு அல்லது குடும்ப உறவினரல்லாத அதேவேளை இறந்தவர்களின் உறவுகளை அறிந்த அயலவர் ஒருவரை இழவு சொல்லியாக அனுப்புவது பொது வழக்காக உள்ளது. காலம் தூரம் கருதி ஊருக்கு ஒருவராக, மூன்று, நான்குபேர் இழவு செய்தி சொல்லச் செல்வதுமுண்டு.

இழவு செய்தி சொல்லுவ வரானவர் குறுகிய நேரத்தில் வேகமாக நடக்கக்கூடியவராகவும் குறிப்பிட்ட விடயத்தை தெளிவான முறையில் கூறக்கூடியவராகவும் இருக்கவேண்டும். தான் வசிக்கும் ஊர் பற்றியும் அயல் ஊர்களிலுள்ள இடங்கள் பற்றியும் தெரிந்தவராக இருக்கும் இழவு சொல்லி உறவினர்களைத் தெரிந்தவராகவும் அவர்கள் நிலையறிந்து பக்குவமாய் சேதி சொல்லும் ஆற்றல் வாய்ந்தவர்களாகவும் இருத்தல் வேண்டும். ³ (தகவல் - கண்மணி அ. (மோனமணி) புச்சாக்கேணி, கதிரவெளி)

அனைவரோடும் முகங் கொடுத்து கதைக்கக்கூடியவரும் எந்தப் பிரச்சனையை யும், சவால்களையும் சமாளித்துச் செயற்படக்கூடிய வரும் முடிந்தளவு செய்தி சென்றடைய வேண்டியவர்களுக்கு அச் செய்தி சென்ற டைவதற்கு அர்ப்பணிப்புடன் செயலாற்றக் கூடிய வருமான ஒருவரே இழவு சொல்லியாக நியமிக்கப்படுவது நம் கவனிப்பிற்குரிய விடயமாகின்றது.

அதிகாலையிலேயே இழவு செய்தி கொண்டு புறப்படும் இழவு சொல்லி உரிய நேரத்துக்குள் உறவினர்களை இழவு வீட்டிற்கு வரவழைப்பதில் தீவிரமாகச் செயற்பட வேண்டியிருக்கின்றது. அர்ப்பணிப்பும் கணிப்பும் மிக்க ஆற்றல் வாய்ந்திருப்பின் மட்டுமே இச்செயலில் சிறப்பாக ஈடுபட முடியும். இறந்தவர் உடலை அடக்கம் செய்பவர்கள் உறவினர்களின் வருகைக்காக மாலை 5 மணிவரை காத்திருப்பதும், மயானத்தில் (சவக்காலையில்) சடலத்தை எரிப்பதற்கு அல்லது புதைப்பதற்கு முன்பு இறுதிச் சந்தர்ப்பமாக இறந்தவரது அவ் உடலை இதுவரை பார்க்கத் தவறிய உறவினர்களுக்கு பார்க்க வாய்ப்பளிப்பதும் இன்றுவரை பொதுவான நடைமுறையாக இருப்பது கவனிப்பிற்குரியது.

உழைப்பு என்ற குறுகியவட்ட நோக்குக் கடந்த உறவுப்பாலமாக அர்ப்பணிப்புமிது சேவையாளர்களாக செயற்பட்ட கிராமத்து அடையாளப்பதிவாய் எழவு

எழவு சொல்லிகளின் தகுதிப்பாடுகள் மற்றும் வகிபாகம் குறித்த அணுகுமுறை தமிழகம் மற்றும் ஈழத்துத் தமிழ்ச்சூழலில் பெரிதும் ஒருமைப்பாடுடையதாகவே காணப்படுகின்றது. இது சமூக ஒன்றிணைவின் வலுவான பண்பாட்டு பேணுகையில் எழவு சொல்லிகளின் இன்றியமையா இடத்தை நன்கு காட்டவும் செய்கின்றது.

சொல்லியை நாம் புரிந்து கொள்ள பின்வரும் பகிர்வு போதுமானது. இறப்புச் சேதி எந்த நேரமும் வரும். பகல், இரவு என்று பார்க்காமல் போயாக வேண்டும். ஒத்தையடிப்பாதையில் இரவு நேரங்களில் நடந்து கூட போய்த்தான் ஆக வேண்டும். எழவு சொல்லிச் செல்பவரிடம் கொஞ்சம் செலவுக்குப் பணம் கொடுத்து அனுப்புவார்கள். ஆனால் அது போதியளவு இருக்குமா என்பது சந்தேகம்தான். எழவுசேதி கொண்டு செல்லும்போது உறவுக்காரர்கள் வழிச் செலவுக்கு பணம் கொடுக்காமல் போய்விடும் சந்தர்ப்பமும் உண்டு. சாப்பாட்டுப் பிரச்சனை பெரும் பிரச்சனையாக இருக்கும். துக்க வீட்டில் அமுத்திக் கேட்கமுடியாது. செய்தி கொண்டு செல்லும் இடத்தில் அவர்கள் இறப்புச் செய்தியைக் கேள்விப்பட்டதும் பதற்றத்தில் புறப்பட்டுவரத்தான் பார்ப்பார்கள். அந்தப் பரபரப்பில் தன்னையும் கவனிக்கச் சொல்லி வாய்திறந்து

கேட்டால்தான் உண்டு.

சிலர் எழவு சொல்லி வருபவர்களுக்கு இந்த மீ, தண்ணீர் குடி என்று ஒரு ரூபாய் இரண்டு ரூபாய் கொடுப்பதுண்டு. சிலர் சாப்பாடு குடுத்து அனுப்புவது முண்டு. சிலரிடம் எதுவுமே கேட்கமுடியாத சூழ்நிலையும் உருவாகும். எல்லாவற்றையும் சகித்துக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். ⁴ (தகவல் - முனியசாமி, மு. காலாபெட், புதுச்சேரி)

இழவுச் செய்தி கேட்டும் உறவுக்காரங்க வருலெண்டு செத்த வீட்டுக்காரங்க கோவிச்சிடுவாங்க. அவர்களுக்குள்ள உறவு முறிஞ்சுபோகும். இழவு செய்தி சொல்லிச் செல்பவர் செய்தி சொல்லாவிட்டாலும் பலர் வருவதுண்டு. அவர்கள் செத்த வீட்டுக்காரர்களோட பகையாக இருந்தாலும் செத்த வீட்டுக்கு வருவதுண்டு. அதேபோல் வந்தவர்களை ஏன் வந்த என்று கேட்பதும் வழக்கில்ல. எதைத் தள்ளிவச்சாலும் இழவுக்கு செல்வதை தள்ளிவைக்கக் கூடாது என்பது பழங்காலம் தொட்டு தமிழர் மரபில் நிலைபெற்ற ஒன்று.

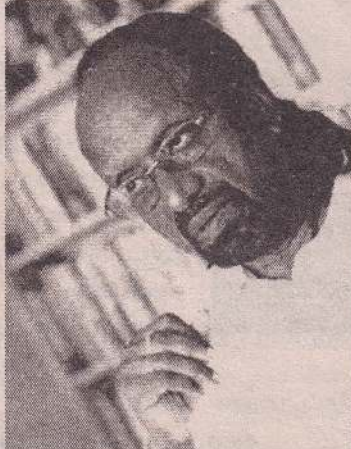
இன்று தகவல் தொடர்பு வளர்ச்சி பெற்ற நிலையில் இழவு சொல்லிச் செல்லும் முறைமை குறைந்திருப்பினும் அல்லது வேறு வடிவங்களாக மாற்ற மடைந்திருப்பினும் இழவு சொல்லிகள் உறவுகளின் பாலமாய் இருந்தார்கள் என்பதை என்றும் மறந்துவிட முடியாது.

ஈழத்துக் கவிதை இலக்கியத்தில் அங்கதம்

நூட்டுப்பற்று, மொழிப்பற்று, விடுதலை பற்றிய வேட்கை, சமதர்ம சமூகச்சிந்தனை, முதலான புரட்சிகரப்பாடுபொருளைத் தன்னகத்தில் கொண்ட ஈழத்து தமிழ்க்கவிதை யாப்பிலிருந்து நெகிழ்ந்து, புதிய வெளிப்பாட்டு முறையாலும், புதிய சொல்லாட்சிகளாலும் காலத்துக்குக்காலம் தன்னை நவீன கவிதையாகத் தகவமைத்துக் கொண்டது. தான் வாழ்ந்த சமூகப் புலத்தைக் கருப்பொருளாகக் கொண்டு கவிதைகளைப் படைக்கத் தொடங்கிய கவிஞன் தனது வேதனைகளையும் ஏக்கங்களையும் மனப்புழக்கங்களையும் சமூகம் மீது தான் கொண்ட கோபங்களையும் வெளிப்படுத்த கவிதையைச் சாதனமாகக் கினான். சமூகநாயகத்தைப் பிரதிபலிக்கக் கூடியதாக இருந்த இந்த உள்ளீடு புதிய உத்திகளுக்கிடாகத் தம்மை வெளிப்படுத்திக் கொண்டது. அவ்வகையில் காலத்தின் தேவையறிந்து மஹாகவி, சில்லையூர் செல்வராஜன், தா. இராமலிங்கம், தர்முசிவராம், முருகையன் முதலான ஆரம்பகாலக் கவிஞர்கள் பலரால் கையாளப்பட்ட படிமம்,

குறியீடு, அங்கதம், உருத்திரித்தல், வடிவச்சிதைவு போன்ற புதிய உத்திகள் உள்ளடக்கத்துக்குப் புதிய பொலிவை அளித்தன. காலத்தின் தேவைகருதி நவீன கவிதையில் கையாளப்படும் உத்திகள் கவிஞரின் ஆற்றலுக்கு ஏற்பவும் தேடலுக்கு ஏற்பவும் விரிவடைந்து செல்கின்றன. படிமம், குறியீடு, அங்கதம், உவமை, உருவகம், நேரடி உரையாடல், முரண், சொல்லாட்சி,

தொன்மம், கதைப்போக்கு, வெளிப்படையாகக்கூறல், கடிதம், அறிவியல் நோக்கு, நாட்டுப் புறப்பாங்கு என விரியும் இவ்வுத்திகள் கவிஞரின் ஆளுமையை வெளிப்படுத்தி நிற்பதுடன் கவிதையை கலைத்திறன் மிக்கதாகவும் செறிவிறுக்கமுடையதாகவும் மாற்றுகிறது. தமிழ்க் கவிதையில் சமூகச் சீரகேடுகளைச் சுட்டிக் காட்டவும் அதனைச் சீர்திருத்தவும் அங்கதம் ஓர் உத்தியாகக் கையாளப்பட்டது. அங்கதம் என்னும் சொல் தொல்காப்பியம் முதல் இற்றைவரை தமிழில் ஆளப்பட்டு வருகிறது. 'அங்கதந்தானே அரித்தபத் தெரியிற் செம்பொருள் கரந்த தெனவிரு வகைத்தே' (தொல். பொருள். 429) தொல்காப்பியர் கூற்றுக்கமைய அங்கதமாவது குற்றமற ஆராயிற் செம்பொருளெனவும் கரந்தெனவும் இருவகைப்படும். மேலும் செம்பொருட்செவியுறை, செம்பொருளங்கதம், பழிகரப்புச் செவியுறை, பழிகரப் பங்கதம் என நான்குவகைப்படுத்துவர். இருவகைச் செவியுறை அங்கதங்கள் அரசனுக்குத் தக்காங்கு அறிவுரை கூறுவதற்கே பயன்படுத்தப்பட்டன. தற்காலத்தில் "அங்கதம் பொதுவாக திட்டு, வசை, வஞ்சகப் புகழ்ச்சி, கேலி, மிகைப்படக்கூறல், குறைத்துக் கூறல்" என்னும் பொருட்களைப் புலப்படுத்தி நிற்பதாக பிரின்ஸ்டன் அகராதி உரைக்கிறது. ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதையில் அங்கதம் சமூகச்சீரகேடுகளைச் சுட்டிக் காட்டவும் தவறுகளைச் சிணங்கொண்டு தட்டிக்கேட்கவும்

சி. ரமேஸ்

ஈழத்தில் அங்கத உத்தி ஆரம்பகால நவீன கவிதைகளில் மஹாகவி, முருகையன், தா.இராமலிங்கம், மு.பொன்னம்பலம், சில்லையூர் செல்வராஜன், ஜெயபாலன் முதலியோரால் சிறப்பாகக் கையாளப்பட்டது. 1980களுக்குப்பின் சேரன், சு.வில்வரத்தினம், இளவாலை விஜேந்திரன், கி.பி.அரவிந்தன், பயணி என விரியும் இப்பட்டியல் சந்திரபோஸ்கதாக்கர், சித்தாந்தன், மயூரரூபன், சரவணன் என இக்காலக்கவிஞர் வரை தொடர்கிறது.

அதேசமயம் தனிமனித குறைபாடுகளையும் சமூகக்குறைபாடுகளையும் மறைமுகமாக இகழ்ந்து நகையாடுவதற்கு 'எள்ளல்' உத்தியாகப் பயன்படுத்தப் படுத்தப்பட்டதைப் போல் 'வசை' அல்லது 'பழிப்புரை' தவறுகளைக் கூறி இடிந்துரைப்பதை நோக்காகக் கொண்டு செயற்பட்டது. ஈழத்தில் ஆரம்ப காலங்களில் அங்கதம் சமூக வாழ்விலே புரையேறிப்போய்க் கிடக்கும் தீமைகளையும் மூடத்தனங்களையும் நகைச்சுவையுடன் கிண்டல் செய்யும் காவியங்களில் கையாளப்பட்டன. அவ்வகையில் பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளையின் 'சீதனக்காதை', அப்துல் காதர்லெவ்வையின் 'செயினம்பு நாச்சியார்' மான்மியம் முதலான காவியங்கள் சமூக அங்கதம் என்ற வகையில் முக்கியத்துவம் உடையன.

"ஒருவனுடைய குறையையோ ஒரு சமூகத்தாரின் குறையையோ அன்னார் நெஞ்சில் உறுத்தும் வண்ணம் வெளிப்படையாகவும் கூறுதல் அங்கதமாகும். "அங்ஙனம் கூறுங்கால் நகைச்சுவை தோன்றக் கூறுதல் இன் புறத்தக்கதாகும்" என்னும் மு.கதிரேசன் செட்டியார் கூற்றுக்கமைய ஈழத்தில் ஏராளமான கவிதைகள் படைக்கப்பட்டுள்ளன.

தான்தோன்றிக் கவிராயர் என்னும் பெயரில் கிண்டல் கவிதைகளைப் படைத்தவர்களுள் முக்கியமான தொருவர் சில்லையூர் செல்வராஜன். முறையற்ற அரசியல், சமூக வாழ்க்கையின் அபத்தங்களை வெளியுலகுக்கு 'ஊரடங்கப் பாடல்கள்' என்னும் அங்கதக் கவிதைத் தொகுப்புக்கூடாக வெகு நாசக்காக அம்பலப்படுத்திய சில்லையூரார் போலிசடங்கு, ஆசாரங்கள் முதலானவற்றையும் சுட்டிக்காட்டிப் பாடினார்.

ஆலயங்களில் அர்ச்சனை என்னும் பெயரில் பிராமணருக்கு லஞ்சம் கொடுத்து எமது காரியத்தை நிறைவேற்றும் அறியாமையை கண்டிக்கும் சில்லையூரார் காலாகாலமாக பிராமணரால் கட்டமைக்கமைக்கப்பட்ட இப்போலி ஆசாரம் தகர்க்கப்படவேண்டும் என்பதை 'துஷ்டரைக் கண்டால் தூரத்தூர' என்னும் கவிதையில் கிண்டலும் கேலியுமாக எமக்கு எடுத்துரைக்கிறார்.

"மனைவியிடம் உனக்குள்ள மாறாத காதலை நீ

வழுத்துதற்குத்

துணையாய் ஓர் புரோகிதனைக் கொள்வாயோ? கடவுளிடம் கொள்ளும் பக்தி தனைச் செலுத்த மட்டும் எந்தன் துணையை நாடென்று தலையை நீட்டி வினை புரிய வேதியனும் விழைகின்றான்? கண்டதுமே விலகி ஓடு!"

பிற்படுத்தப்பட்ட சமூகத்தை ஒடுக்கி வாழும் வேளாளரின் ஆதிக்கத்திமிர் தா.இராமலிங்கத்தின்

"ஆசைக்குச் சாதியில்லை" கவிதையில் அங்கதமாக முகம் கொள்கிறது.

"வேளாளர் குடி பிறந்து பிறர் ஆசார முட்டையில் மயிர்பிடிக்கும் மேற்சாதி நான்"

எனத் தொடங்கும் "ஆசைக்குச் சாதியில்லை" என்னும் இக்கவிதை

"மருந்துக்கு நல்லதென்றால் கள் அருந்துவதில் என்ன குற்றம்? கள் பருகச் சென்றேன்....

முட்டியிலும் சட்டியிலும் ஈக்கள் நுரை மிதக்கும் கள்ளு நிறைந்திருக்க

நயினார் இருங்கள் என்று பள்ளர் குடிபிறந்தான் இட்ட பன்னாங்கிலே உட்கார்ந்தேன் பிளவிலே கள் நிறைத்துக்

கைநீட்ட அவள் குனிந்த காமத்திரியினிலே தீக்குச்சி தட்டி வைத்தாள்...

கையைப்பிடித்தேன்... கையை உதறிவிட்டு வீட்டுக்குள் ஓடிவிட்டாள்

பின்னால் நான் நகர்ந்தேன்... இயக்குகிளி எனக் கொஞ்சி இரந்து

இன்பம் நுகர்ந்தேன் என் ஆசார முட்டையிலும்... ஆசார முட்டையிலும்

கறுப்பு மயிர் கண்டேன்"

இடம்பெறும் இவ் எளிய அடிகள் ஆதிக்க வேளாளரால் பாலின ரீதியிலான ஒடுக்குமுறைக்குள்ளாகும் பெண்களின் வாழ்வியல் நிலைகளை அநுபவப் பிற்புலத்தில் அங்கதமாக முன்மொழிகிறது.

ஈழத்து நவீன கவிதையில் குறும்பா:

ஈழத்தில் நவீனகவிதைகளில் மஹாகவியால் அங்கத உத்தி சிறப்பாகக் கையாளப்பட்டது. 'குறும்புப்பா' என்றும் 'குறுகியபா' என்றும் இரு பொருள் தரக்கூடிய 'குறும்பா' வடிவம் மேலைத்தேயக் கவிஞர்களான அர்னோல்ட் பெனட், ஜோன் கல்ஸ்வோதி, ருட்யார்ட் கிப்லின், றொபர்ட் லூயி ஸ்டீவன்ஸன், லியூயிஸ் கெரோல், ஓக்டன் நா, ஒலிவர் வெண்டேல் ஹோம்ஸ் முதலியோரால் கையாளப்பட்டது. கருத்து வீறும்

மொழிவீச்சும் கற்பனை வளமும் மிக்க 'குறும்பா' என்னும் வடிவத்தை யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தில் நிகழும் தாட்சணிய மற்ற அசிங்கங்களை விளக்கவும் அபத்த விபரீதங்களை வெளிப்படுத்தவும் மற்றும் பகுத்தறிவுக்கப்பாற்பட்ட பக்திச் சிந்தனைகளை உடைத்து ஆபாசச் சடங்குகளைக் களையும் நோக்கில் மஹாகவி கையாண்டார்.

உடல் இளைக்க ஆடல் பயின் றாளாம்

எத்தேசத் தெவ்வரங்கம்

ஏறாளாம் ஆசிரியர்

ஓத்தாசை யால் பயிற்சி பாழாம்”

தமிழரின் பாரம்பரிய சொத்தான நடனக்கலை மக்கள் கண்முன்னாலேயே சிதைக்கப்படுவதை இக் கவிதையினூடாக மஹாகவி கண்முன் நிறுத்துகிறார். உடல் இளைக்க ஆடல் பயின்ற பெண் ஆசிரியரின் நடத்தைப் பிறழ்வால் தன் பயிற்சியைப் பாழாக்கிக் கொண்டதை 'ஆசிரியர் ஓத்தாசையால் பயிற்சி பாழாம்' என்னும் வரிகளுக்கடாக அங்கதமாகச் சித்திரிக்கிறார். இங்கு எஸ்.பொ.சூறுவதைப் போல் 'கலையின் பெயரால் கற்பில் ஏற்படுத்தப்பட்ட கறை' சிந்தையைக் கிளறுகிறது.

“சிவபெருமான் இந்நிலத்தில் வந்தார்

சில்லாலைப் பக்கம் நடந்தார்

அவர் உடை கண்டால் விடுமா

அவ்விடத்து நாய்? அப்பன்

அவசரமாய்த் தம்விடை இவர்ந்தார்”

இக்குறும்பாவில் மதத்தின் பெயரால் உருவாக் கப்பட்ட போலிமையான இறைவிம்பம் மஹாகவியால் சிதைக்கப்படுகிறது. மனிதனை மனிதனாக வாழ்விக்கும் மதம் வேற்று மதங்களை நசுக்கி விரோதத்தை தூண்டும் சக்தியாக மாறிவிடலாகாது. இதனை கிறிஸ்தவர்கள் அதிகம் வாழும் சில்லாலைக் கிராமமும் அங்கு மதக் கோலங்களுடன் செல்லும் இறைவனும் அங்கதமாகவும்

நசுக்காகவும் வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. 'பூபாளம்' சஞ்சிகையில் இவ்வடிவத்தைச் சிறப்பாகக் கையாண்ட அல்அஸுமத் தன் நடைப்பா கவிதைகளிலும் இதனை சந்தச் செறிவோடு கையாண்டார்.

“ஞாலத்தை மிஞ்சுதற்காய் அஞ்சா,
ஞானியரே முன்புகைத்தார் கஞ்சா,
நாடிப்போய்த் தஞ்சா,
நரம்பெலும்பும் எஞ்சா

நாசத்துள் புகைப்பவரெம் பிஞ்சா?” (பூபாளம்)

போதைவஸ்து பாவயைின் கேட்டினை அங்கத மாக இக்கவிதை விளக்கி நிற்கிறது. இக்குறும்பா வடிவம் ஒலுவில் எஸ்.ஜலால்னின் 'சடுகின்ற மலர்கள்' கவிதைத் தொகுதியில் சிறப்பாகக் கையாள்பட்டது.

கட்டி வந்தாள் கண் பறிக்கும் சாரி
காண்பவர்க்கு காதல் வரும் ஊறி
கிட்ட வந்து பார்த்த போது
கிழடு தட்டிப் போயிருந்தாள்
கீழும் மேலும் பல் விழுந்த மேரி

இக்குறும்பா வடிவம் எம்.எச்.எம்.ஹம்ஸ், கலை வாதி கல்லீ, ஜவாத் மரைக்கார், பாலமுனை பாறுக், என். ஏ.தீரன், அன்பு முகையதீன் முதலான முஸ்லிம் கவிஞர்களும் கையாண்டுள்ளனர்.

ஈழத்து நவீன கவிதைபில் நறுக்கு :

சுருக்கமாகவும் நறுக்குத் தெறித்தாற் போல் எள்ளலோடும் ஏளனத்தோடும் சமூகத்தில் புரையேறிப் போன புன்மைகளைச் சாடுவதற்கு பயன்படுத்தப்படு கின்ற வடிவத்தை நறுக்கு என்பர். சமூக விமர்சனத்தை பிரதான நோக்கமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட நறுக்கு என்னும் வடிவத்தை இலங்கையில் சிறப்பாக கையாண்ட வரில் முக்கியமானவர்களாக மருதமைந்தன், காசி ஆனந்தன் முதலியோரைக் கூறலாம்.

இலங்கையில் மொழி பற்றும் தேசப்பற்றும் நிறைந்த தமிழ்த் தேசியக்கவிஞர்களுள் முக்கியமானவர் காசி ஆனந்தன். போர்க்குணமும் விடுதலை வேட்கையும் கொண்ட காசி ஆனந்தன் சிந்தனைத் திறனுமிக்க கருத்தாழம் கொண்ட அங்கதக் கவிதைகள் பலவற்றை 'முத்தாரம்', 'இனி', 'நந்தன்', ஆனந்த விகடன் முதலான சஞ்சிகைகளிலும் எழுதினார். இவை 'நறுக்கு' என்னும் தலைப்பில் நூலுருப் பெற்றுள்ளது.

வெளிப்படையாகவோ மறைமுகமாகவோ தவறு களை நகைச்சுவையுடன் சுட்டிக்காட்டி கண்டிக்கும் போக்கு இற்றைவரை காசி ஆனந்தனின் கவிதைகளில் தொடர்கிறது. காசி ஆனந்தனின் அறுவடை என்னும் கவிதை மக்கள் மனங்களைச் சிதைத்து அவர்களின் சிந்தனையை மழுங்கடிக்கும் திரைப்பட மோகத்தைக் கண்டிக்கப்படுகிறது.

“திரைப்படச் சுவரொட்டியைத்

தின்ற கழுதை கொழுத்தது

பார்த்த கழுதை புழுத்தது”

(நறுக்கு - அறுவடை. பக். 22)

பண்பாட்டுச் சிதைவுக்கும் நடத்தைச் சீர் குலைவுக்கும் வழிவகுக்கும் திரைப்படங்கள் மீது கவிஞன் கொண்ட தார்மீகக் கோபம் நறுக்குத்தெறித்தாற் போல் வெளிப்படுகிறது.

காசி ஆனந்தனின் பிறிதொரு கவிதையில் பெண்மை விளம்பரங்களால் கொச்சைப்படுத்தப்படுவது நாகரீக மாகக் கண்டிக்கப்படுகிறது.

“விளம்பரம்

குளிப்பாட்டி / அழுக்காக்குகிறான் /

பெண்ணை... தொலைக்காட்சியில்”

(நறுக்கு - விளம்பரம் - பக்.22)

சமூகச் சீர்கேட்டைக்களையும் முகமாகவும் படிப்பவன் மனதில் பதியும் வண்ணமும் சொல்லப் படுகின்ற காசி ஆனந்தனின் நறுக்குகள் பொருளாழம் கொண்டவை.

மருதமைந்தனின் ‘நறுக்கு’ சமூகத்தில் புரையேறிப் போன வரதட்சனை, வர்த்தகமோசடி, வட்டி, மதநம்பிக்கை, அரசியல் பித்தலாட்டம் போன்ற பல்வேறு விடயங்களை விமர்சிக்கும் தொகுப்பாக வெளிவந்தது. சிந்திக்கத் தூண்டும் இக்கவிதைகள் சொல்ல வந்த சேதியை சுருங்கக் கூறி விளங்க வைப்பவை.

இஸ்லாமிய கட்டாய கடமைகளில் ஹஜ்ஜும் ஒன்றாகும். பணவசதி படைத்தவர்கள் வாழ்க்கையில் ஒருமுறையாவது இக்கடமையை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று இஸ்லாம் கூறுகின்றது. இன்று இக்கடமை பணக்காரர்களின் அலங்கார அம்சமாகவும் முகவர்களின் பணம் ஈட்டும் வழிமுறையாகவும் வெற்றுச் சடங்காசாரமாகவும் மாறியுள்ள தன்மையை மருதமைந்தனின் ‘மூச்சு’ வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது.

“எட்டாம்முறை ஹஜ்ஜுச் செய்ய

இம்முறையும் அவர் முயற்சி,

கட்டியணைத்தவரைக்

கனபேர்கள் முத்தமிட்டார்,

செத்தைக் குடிசைக் குள்ளே

சீரளியும் சகோதரிக்கு

மொத்த குமர் நான்கு, விடும்

மூச்சங்கே முழங்குவது

காதுக்குள் எட்டவில்லை

அவர் கவனம்.....”

சொற்கோலமும் உரை வீச்சும் கொண்ட நறுக்கு கருத்துக்கு முக்கியம் கொடுத்து விமர்சனப் பாங்கில் எழுதப் படுவதால் இவற்றைப் உள்ளூணர்வின் தடத்தில் எழாத

பிரச்சாரக் கவிதைகள் எனக்கூறி நிராகரிப்போருமுள்ளர்.

ஈழத்து நவீன கவிதையில் வசை :

‘வசை’ என்னும் உத்தி தான் கண்டிக்க எண்ணும் விடயத்தை மறைமுகமாகவே நகைச்சுவையாகவோ கூறாது நேரடியாகவே தாக்குவதை அடிப்படையாகக் கொண்டு இயங்குகிறது. ஈழத்துக் கவிதைகளில் வசையை தனிமனித தாக்குதலுக்காகப் பயன்படுத்திய வருள் முக்கியமானவராக அறியப்பட்டவர் தர்மு சிவராம் ஆவார். வெங்கட்சாமிநாதன், சுந்தரராமசாமி முதலானோரைத் தாக்க வசை என்னும் உத்தி ‘எங்கிட்டு வெங்கிட்டு’, ‘நடுநிசிகுரைப்பு’ முதலான கவிதைகளில் தர்மு சிவராமால் சிறப்பாகக் கையாளப்பட்டது. இலக்கிய உலகில் பசுவ்யா எனப்படும் சுந்தரராமசாமியாலும் வெங்கட்சாமிநாதனாலும் தான் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை என்ற எண்ணம் அவதூறுகளுக்கூடான கசப்பை உமிளும் கவிதைகளாக வெளிப்பட்டன.

உன்பெயர் நடுவில்

ஒரு ‘வ’

என் பெயர் முடிவில்

ஒரு ‘ள்’

உன்னை நான் பகலின்

பகிரங்கத்தில்

நிறுத்திக் குரைத்தால்

உன் பதில் நடுநிசி

ரகசியக் குழுக்களில்

பதுங்கிய ‘வள்’

காலச்சுவடு சஞ்சிகையின் தொடக்ககாலத்தில் சு.ரா.வுடன் இணைந்திருந்த பிரமிள் சுயதம்பட்டம், தன்முனைப்பு காரணமாக காலச்சுவடு அமைப்பிலிருந்து நீக்கப்படும் நிலைக்குத் தள்ளப்படுகிறார். இதன் வெளிப்பாடும் மனஓர்மமுமே பிரமிளின் இக்கவிதை.

தன்முனைப்பின் கொந்தளிப்பும் ஆக்ரோசமும் பிரமிளின் கவிதைகளில் தனிமனித வசைகளாக வெளிப்படுகின்றன. சராசரி மனிதனைப் போல் வசை பாடும் இத்தன்மை பிரமிளின் படைப்பாளுமையைச் சிதைக்கிறது.

எங்கிட்டு வெங்கிட்டு? / எங்கிட்டுப்

பார்க்கிறே / வெங்கிட்டு விமர்சகர் /

என்னைப்பார் என / கவிதையைப் பார்

என்றேன் / குனிந்து நின்றான் /

செருப்பைத் தேய்க்கிறாய்

எங்குட்டுப் பார்க்கிறே / வெங்கட்டு

விமர்சகர் / என்னைப் பார் என் /

கதைகளைப் பார் என்றேன் / திருப்பி

நின்று தலை / மயிரைச் சிலுப்பினாய்

என்னைப்பார் என்னைப்பார் என்று /

உன்னைக் கேட்பது / மடத்தனம்

என்று / என்னைப் பார்க்கிறேன் / கால்
நிற்கிறது / எல்லையற்ற ராத்திரியில் /
தலைக்குள் தகிக்கிறது /
ஓயாத பெரும்பகல்
இப்போது என்னைப் பார்க்கிறேன் / பேச்சு
எழுந்தால் / புயல் மூச்சு /
அதில் அடிபட்டு / அடர்ஸ்
இல்லாமல் / பறக்கின்றன உன் /
செருப்பும் மயிரும்.

வெங்கட்சாமிநாதன் மீது பிரமிள் கொண்ட
கோபமும் அவருடனான உட்பூசலும் இங்கு தனிமனித
வசையாக வெளிப்படுகிறது. தான் மதிக்கப்படவில்லை
என்னும் ஆதங்கமும் தன்னை விமர்சகன் கவனத்தில்
கொள்ளவில்லை என்னும் வெஞ்சினமும் இக்கவிதை
யில் வெறும் வார்த்தைக் கட்டுக்களாக வந்து விழுகின்றன.
சித்தாந்தனின் துண்டிக்கப்படும் உரையாடல்கள்
நேசமற்று போலியாய்ப் போன 'மருதம் கேதில்' என்னும்
தோழமையின் பிரதி விம்பத்தை தோலுரித்துக் காட்டுகிறது.
தோழமையின் நித்தியம் பாசாங்காய்ப் போக அத்துயரத்
தின் வலியும் மனவெதும்பலுமே சித்தாந்தன் கவிதையின்
மையச்சரடாய் இயங்குகிறது.

“செவிகளின் கூர்மை மங்கத்தொடங்கிய
பிறகு / நீ கூவியழைக்கத்
தொடங்கினாய் / இளஞ் சிவப்பு
மலர்ச்செடிகளில் / கள்ளி முட்கள்
மலர்கையில் / அதை அற்புதமென்ப
பறை சாற்றினாய் / இப்போதெல்லாம் /
நகக்கணுக்களவு சுருங்கிய வார்த்தைகளோடு/
எதிர்ப்படுகையில் புன்னகை மட்டும் /
நிலாவிலிருந்து வடிவிகிறது ஒளியாய்...

ஆரம்ப காலத்தில் ஓர் இலக்கியவகையாக
அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட அங்கதம் நவீன கவிதையில் சமூக
அபத்தங்களைச் சுட்டிக் காட்டும் உத்தியாகத் தன்னை

வடிவமைத்துக் கொண்டது. ஈழத்து நவீன கவிதைகளில்
சமூகப் பிறழ்வுகளைச் சுட்டிக்காட்டவும் போலி ஆசாரங்
களை உடைக்கவும் இலக்கியச் சீர்கேடுகளை மக்களுக்கு
வெளிப்படுத்தவும் அரசியல்வாதிகளின் ஊழல்களை
அம்பலப்படுத்தவும் கையாளப்பட்ட அங்கதம் தனிமனித
தாக்குதல்களுக்கும் பயன்படுத்தப்பட்டது. கவிஞரின்
உட்பாட்டின் வெளிப்பாடாகத் தோன்றும் அங்கதம்
மனிதனை சிரிக்க வைத்ததுடன் அவனைச் சிந்திக்கவும்
வைத்தது.

ஈழத்து நவீன கவிதையில் நிந்தாஸ்துதி :

இதிகாசம், புராணம், பழைய இலக்கியம், மதக்
கோட்பாடுகள் முதலான தொன்மங்கள் அங்கதமாகவும்
ஈழத்துக் கவிதைகளில் கையாளப்பட்டதும் உண்டு.
நாயக்கர் காலத்தில் புகழ்வது போல் இகழ்ந்து பாடும்
நிந்தாஸ்துதி இருபதாம் நூற்றாண்டில் ஈழத்து இலக்கியங்
களில் பேரளவில் கையாளப்படவில்லை. சோ.பத்மநாதன்
யாழ்ப்பாண சமூகக் கட்டமைப்பை அங்கதமாக வெளிப்
படுத்த நிந்தாஸ்துதியை ஓர் உத்தியாகக் கையாள்கிறார்.
“சட்டநாதர் பூந்தோட்டம் வடக்கிலே / தமையனார்
கயிலாயர் தெற்கெல்லையில் /
வெட்ட வெளியாய் கிழக்கில் கிடப்பது /
வெயிலுகந்த விநாயகன் காணியாம் / பெற்ற
தாய்மா காளிதென் மேற்கிலே /
பேச்சு வார்த்தை குறைவு) - ஓர் குறத்தியை /
மற்று நம்மயில்வாகனன் நல்கையில்/
வைத்திருப்பதால் வந்ததிக் தொல்லையே”

யாழ்ப்பாண தமிழர் வாழ்வியல் பண்பாட்டுடன்
இறைத் தொன்மத்தை இணைத்து சாதியம், பலதார
திருமணத்தைப் புகழ்வது போல் இகழ்ந்து நோக்கும்
சோ.ப.வின் இக்கவிதை பாரம்பரியக் கவியோட்டத்தின்
பாய்ச்சலிலே புதிய சிந்தனை முயற்சியாய் தன்னை
முன்மொழிகிறது.

ஈழத்து நவீன கவிதையில் நையாண்டி :

படைப்பில் மென்மையான நகைச்சுவை இழை
யோட உட்பொருளோடும் குத்தலோடும் விளக்குவது
நையாண்டி எனப்படும். ஈழத்து இலக்கியத்தில்
'நையாண்டி', அரசியல்வாதிகளின் நடத்தைகளையும்
தீவிரவாதத்தின் போக்குகளையும், சமூக நடைமுறை
களையும் குத்தலோடும் கேலியோடும் எடுத்து விளக்கு
வதற்குப் பயன்படுகிறது.

வாக்குகளுக்காக போலி வாக்குறுதிகளை
அளித்து மக்களை எய்த்துப் பிழைக்கும் அரசியல்
வாதிகள் கண்டிக்கப்படவேண்டியவர்கள். அவர்களின்
முகத்திரைகள் கிழிக்கப்பட்டு மக்கள் முன்னிலையில்

அவர்களின் போலி விம்பங்கள் உடைத்தெறியப்பட வேண்டும். கொள்கையற்ற அரசியல்வாதிகளின் ஈனமற்ற இழி செயல்களைப் பனையடிப்பாடகனின் 'வருகை' அங்கத மாக எடுத்துரைக்கிறது.

அதோ வருகிறார்கள் / தங்கள் / கோவணங்களைக் கழட்டி / முகங்களை

மூடி / கைகளை ஏந்தியபடி / அதோ வருகிறார்கள் / உற்றுப் பாருங்கள் / உந்தன் கைகளில் தான் / ஓடுகிறது அவசர காலச்சட்டத்தின் / ஆயுள்ரேகை/ எங்கள் / மந்தப்புத்தியிலும் / மறதியிலும் தான் / எத்தனை நம்பிக்கை / உந்தக் கைகளுக்கு..."

வாசகனைக் கவரும் ஆற்றலுடையதும் சமூகாயச் சிந்தனையும் பொதுநல நோக்குமுடையது மான அங்கதம் உள்ளடக்கத்துடன் நெருங்கிய தொடர்புடையது. மக்களின் வாழ்வியலையும் அவர்களின் அரசியலை நோக்கையும் தன்னோடு இணைக்கும் அங்கதம் அக்காலச் சமூகப் பொருளாதாரச் சூழலையும் படம் பிடித்துக்காட்டவல்லது.

சமூகம் பற்றிய பொது நோக்குக்கு அப்பாற்பட்டு பேசித் தீர்க்கப்பட வேண்டிய பேச்சுவார்த்தைகள் சமூக நிலைமைகளில் சிறிதும் அக்கறையற்று வீண்கதைகளைப் பகிர்ந்து கொண்டு வெற்று வார்த்தைகளைக் கொண்டு முடிவற்று நீண்டு செல்கின்றன. நிராகரிக்கப்பட வேண்டியதும் அவசியமற்றதுமான இப்பேச்சுவார்த்தைகள் கண்டிக்கப்பட வேண்டியவை இப்பேச்சுவார்த்தை அஸ்ரூப் சிஹாப்தீன் கவிதைகளில் அங்கதமாக உருக்கொள்கிறது.

"ஆறுகளையெல்லாம் / கடல்கொண்டு போகிறது / கொக்குகளெல்லாம் / குளம் வற்றி செத்துப்போயின/ அகதி முகாம்களில் / கோவணத்துக்கு கூட துணியில்லாமல் / குழந்தைகள் திரிகின்றன. / ... நமது தேசப் படம் / செல்லரித்துக் கொண்டிருக்கிறது./ சந்திக்கு வருவாயா / சாயங்காலம் / மீண்டும் இது பற்றிப் / பேசிக் கொண்டிருக்கலாம்"

தமிழர் கலாசாரத்தில் வெளிநாட்டு மோகம் அதிகம். வெளிநாட்டு மோகம் குடும்ப வாழ்வினைச் சிதைப்பதுடன் மனித வாழ்வினையும் கேள்விக்குரியதாகவும் மாற்றும். இதனை விவேக்கின் கவிதை அங்கதமாக எடுத்துரைக்கிறது.

"இளமைச் சுகங்களை / மட்டுமே / தேடிப்போன வழியிலே / அவளை அவன் / சொந்தமாக்கிக் கொண்டான் / வறுமை அவனைத் / தேடி வந்தது / கடன்காரார் / தேடி வந்தனர் / அவன் / வெளிநாடு ஓடினான் / பணத்தை தேடி / இருவருடங்களின் பின் / திரும்பி வந்து / தேடிக் கொண்டு இருக்கிறான் / தன் மனைவியை"

தமிழர் சமூகத்தில் புரையேறிப்போன சாதியம் கண்டிக்கப்பட வேண்டியது. களைந்தெறியப்பட வேண்டியது. சூழற் பொருண்மைக்கூடாக மையம் கொள்ளும் வதிரி ரவி சஞ்சயன் கவிதை அழிக்க முடியா வடுவாய் நிலை கொண்டுள்ள சாதியத்தை கிண்டலும் கேலியுமாய் வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது.

"வெடிச்சத்தங்கள் / காதில் விழுந்து / ஊரே பயப்பிராந்தியமாய் / காட்சி அளித்து / ஓய்ந்து போகையில் / மேளம் கேட்டதும்.. / யாராம் செத்தது / என்ன சாதியாம்...? என்ற குரல் / இன்றும் கேட்கிறது"

ஈழத்து நவீன கவிதையில் நகை :
நகையென்பது சிரிப்பென்பொருட்படும்.

"எள்ளல் இளமை பேதைமை மடனென்றுள்ளப்பட்ட நகைநான் கென்ப"

என்னும் சூத்திரத்தினூடாகச் தொல்காப்பியர் நகைப்பு தோன்றுவதற்குக் காரணமான எள்ளல் (இகழ்தல்), இளமை (அறிவு நிரம்பாநிலை), பேதைமை (அறியாமை), மடம் (கொழுத்தக் கொண்டு கொண்டது விடாமை) முதலான நான்கு பொருட்களைக் கூறுகிறார். மடம் என்பதற்கு பொருண்மை அறியாது திரியக்கோடல் எனப் பொருள்கொள்வதுமுண்டு.

1975 இல் தான் வகுத்த வட்டுக்கோட்டை தீர்மானத்திற்கு எதிரான வகையில் 1977க்குப்பின் மாவட்ட விருத்திசபை தேர்தலில் குதித்து தமிழர் விடுதலை கூட்டணி வெற்றியும் பெற்றதை ச.வி.யின் 'அகங்களும் முகங்களும்-2' என்னும் ஏளனமுமாக வெளிப்படுகிறது. நம்மவர் மேளங் கொட்டுகிறார், குதிக்கிறார், விழுகிறார், கோஷம் போடுவார் நடுவே கோடிபுடுத்த மாப்பிள்ளையாக மா.அ.சபைத் தலைவர் வருகிறார் மாலை மரியாதையுடன் வெட்கம் கெட்டவர்கள் வேற்றார் இட்ட நெருப்பின் வெக்கை தணித்து இன்னும் சாம்பல் அள்ளவில்லை தூர்ந்து போன தேசத்தை தூக்கி நிறுத்த தோள் கொடுப்பாரில்லை அதற்குள் தேர்தல் வெற்றி ஊர்வலம் வருகிறார்..."

அனுபவச் சூட்டில் விளையும் நிகழ்வுகளின் பிரதிமையாய் வெளிப்படும் ச.வில்வரத்தினத்தின் இக் கவிதையில் உணர்வுத்தளம் உயிர்ப்புடன் தீட்டப் படுகிறது.

இகழ்ச்சி குறிப்பாக வரும் எள்ளல் தான் பிறரை எள்ளி நகுதலும் தன்னைப் பிறர் எள்ளியவழி நகுதலும் என இருவகைப்படும். இவ்வகையில் இடத்துக்குத் தகுந்தாற்போல் உருமாறும் இலக்கிய கர்த்தாக்களின்

போலி விம்பங்களைத் தகர்க்கும் அ.யேசுராசாசின் 'முகம் பற்றிய மூன்று கவிதைகள்' தான் பிறரை எள்ளி நகுதல் அடிப்படையில் வெளிப்படும் எள்ளல் ஆகும்.

“இருந்தேன் இல்லையாகினேன்
சந்திப்பு கூட்டங்கள்
சூழலுக்கிசைந்து மாறும்
வேசையர் குழாமின் இலக்கியச் சூழல்
பணிவாய்க் கைகட்டித் தலைசாய்த்து
'சொல்லுங்க லேர்' எனக் கேட்கும்
தகவல் திரட்டிகளாய்
இரட்டைமுக “வளர்க்குச்சுகள்”

ஆழமான, ஆற்றல் மிக்க ஆளுமைகளில் ஒருவரான அ.யேசுராசாவை நாடிவரும் இளம் இலக்கிய ஆளுமைகள் காலப்போக்கில் அவரோடு முரண்பட்டு அவர்மீது சேற்றை அள்ளி வாரி வீசிச் செல்வதை எள்ளலாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

ஆயுதக் குழுக்களால் இயல்புநிலை துண்டாடப் படுவதை சி.சிவசேகரம் 'குரங்குகள் பற்றிய ஒரு விசாரணை' யதார்த்தபூர்வமாக வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. ஆயுதக் குழுக்களின் நடமாட்டமும் அது ஏற்படுத்தும் அசௌகரியத்தையும் குரங்கென்னும் குறியீட்டு உத்திக் கூடாக எடுத்துரைக்கும் இக்கவிதை ஆயுதக் குழுக்களின் அடாவடித்தனத்தைப் பொறுத்துக்கொண்டு சகிப்புத் தன்மையுடன் வாழப்பழகிவிட்ட ஈழத்தமிழரின் வாழ்வியல் நிலையை எள்ளல் தொனியுடன் எடுத்துரைக்கிறது.

“... ஊரின் மரங்கள் மீது குரங்குகள் / மதில்கள் மீது குரங்குகள் / வீடுகளின் கூரைகள் மீதும் / வீதிவழி எங்கணும் / வாகனங்கள் மீதும் / குரங்குகள் / கண்கள் பாய்கிற ஒவ்வொரு திசையிலும் / கண்கள்

விழுகிற ஒவ்வொரு இடத்திலும் குரங்குகள் /...
உளவாளிக் குரங்குகள் / கதவிடுக்களாலும் / பிரித்த கூரை வழியாகவும் / வீட்டினுள் பார்ப்பதுண்டு / அதிகாரிக் குரங்குகள் / கதவுகளை நீக்கியும் / யன்னல் வழியாகவும் / நினைத்த பொழுது / வீட்டுக்குள் வருவதுடன் /

கையில் அகப்பட்டதைத் தின்கிறதும் / சிவசமயம் கொண்டு செல்கிறதும் உண்டு /....

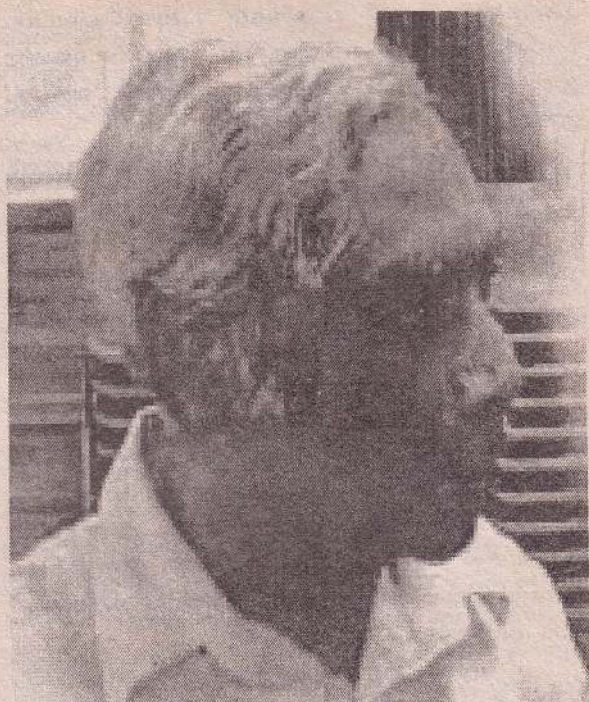
என்ன செய்தாலும் / குரங்குகள் எப்போதும் / வந்தபடியும் போனபடிதான் /...

குரங்குகளால் பயமில்லை என்றனர் சிலர் / தன்னுடைய அனுமார் படத்தையும் /

அடையாள அட்டையையும் / குரங்கு கிழித்துவிட்டது என / ஒருவர் முறையிட்டார் /

முறையிட்டவருக்குப் பக்தி போதாது என / இன்னொருவர் கண்டித்து விளக்கினார். /

எப்படியும் / எல்லோருக்கும் / குரங்குகளுடன் வாழ்ந்து பழகிவிட்டது.”

படைப்பில் மென்மையான நகைச்சுவை இழை யோட உட்பொருளைக் குத்தலாக வெளிப்படுத்துவதற்கு கதைகள், பழமொழிவினோத அனுபவங்கள், நாடகங்கள் முதலான உத்திகள் கையாளப்படுகின்றன. இவ்வழி உத்திகள் கவிதையை ஆழப்படுத்துவதுடன் அங்கதவழி சிந்திக்கவும் வைக்கிறது. கி.பி. அரவிந்தனின் 'ஞாயிறும் நானும்' புலம்பெயர்ந்த நாட்டில் அகதிவாழ்வு வாழ்ந்து கொண்டு உழைத்து உழைத்து உருக்குலைந்து ஓடாய் போகும் வாழ்க்கையை எள்ளாகவும் இகழ்ச்சியாகவும் வெளிப்படுத்துகிறார்.

“கால் இறைக்குள் நமைச்சில் தூக்கக் கிறக்கமும் சொறிந்த சுகமுமாய் சப்புக்கொட்ட நமைச்சல் போய் எரிந்தது சொறிந்த புண் என்ன வீச்சம் கறிக்கு வதங்கிய வெங்காயம் சொக்ஸ் கோமணம், குசு. குழைந்து வரும் காற்றும் தாங்காது காசு தின்னும் களையில்”

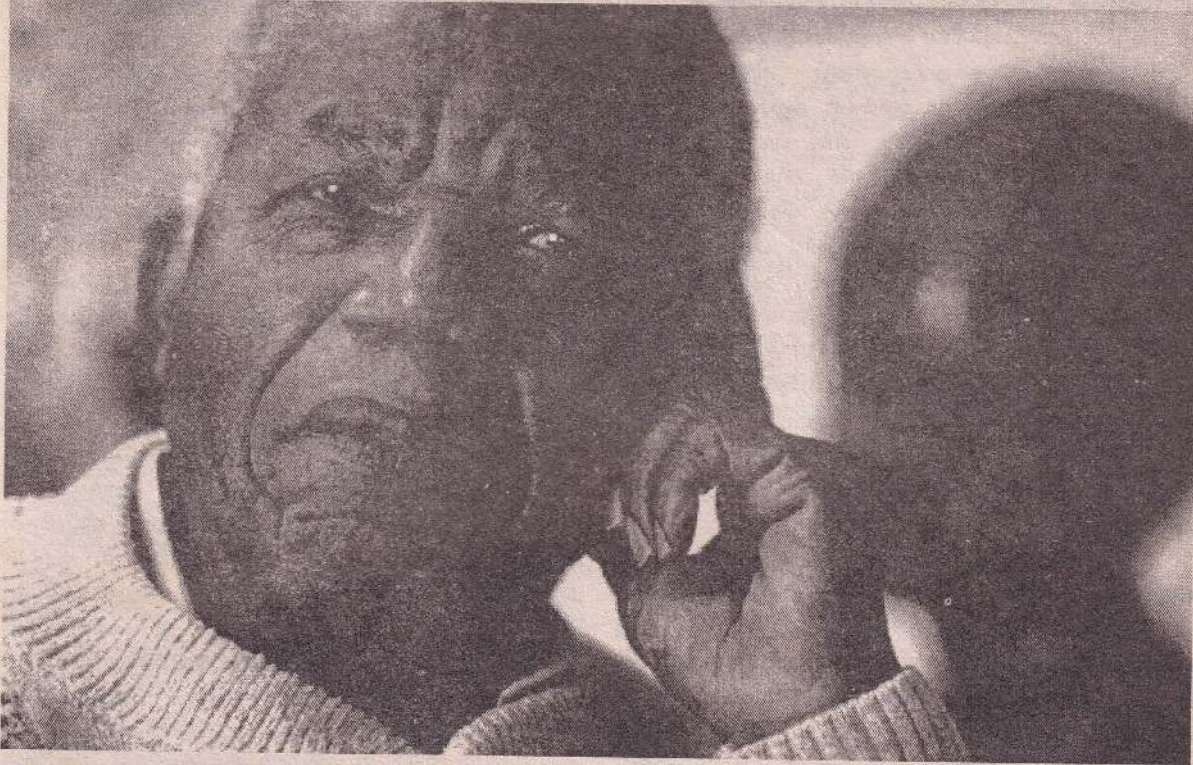
ஆரம்ப காலத்தில் ஓர் இலக்கியவகையாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட அங்கதம் நவீன கவிதையில் சமூக அபத்தங்களைச் சுட்டிக் காட்டும் உத்தியாகத் தன்னை வடிவமைத்துக் கொண்டது. ஈழத்து நவீன கவிதைகளில் சமூகப் பிறழ்வுகளைச் சுட்டிக்காட்டவும் போலி ஆசாரங்களை உடைக்கவும் இலக்கியச் சீரகேடுகளை மக்களுக்கு வெளிப்படுத்தவும் அரசியல்வாதிகளின் ஊழல்களை அம்பலப்படுத்தவும் கையாளப்பட்ட அங்கதம் தனிமனித தாக்குதல்களுக்கும் பயன்படுத்தப்பட்டது. கவிஞனின் உள்பாட்டின் வெளிப்பாடாகத் தோன்றும் அங்கதம் மனிதனை சரிக்க வைத்ததுடன் அவனைச் சிந்திக்கவும் வைத்தது.

கமுகு இரீக்கோமரத்தில் இருக்கிறது

சா. திருவேணிசங்கமம்.

1990ல் ஆபிரிக்காவின் இலக்கிய ஆர்வலர்கள் சின்னுவே அச்சபேயை வாழ்த்தி மேலுள்ள வாசகத்தை அவருக்கு புகழாரமாகச் சூட்டினார்கள். ஆபிரிக்க காடுகளில் மிக உயரமாக வளரும்மரம் இரீக்கோவாகும். அம்மரத்தில் ஒரு தடவைக்கு மேல் ஏறுவதற்கு யாரும் துணிவதில்லை. ஆனால் கமுகு அம்மரத்தில் அனாயாசமாக வந்துதங்கும். இந்த வாசகத்தில் இரீக்கோ மரம் ஆபிரிக்க இலக்கியத்துக்கும் சின்னுவே அச்சபே கமுகுக்கும் உவமையாக்கப்பட்டுள்ளது. அதாவது

அச்சபே தனது 28வது வயதில் சிதைவுகள் (Thing is Tall Apart) என்னும் நாவலை எழுதி உலக இலக்கிய அரங்கில் ஆபிரிக்க இலக்கியம் என்ற புதிய வரவை அறிமுகம் செய்து வைத்தார். அது தமிழ் உட்பட உலகின் முக்கிய 50 மொழிகளில் 12 மில்லியன் பிரதிகளில் வெளியாகியுள்ளது. பாரம்பரிய ஆபிரிக்க பண்பாட்டில் காலனித்துவம் கொண்டு வந்த மாற்றங்களை இயல்பாக இந்நாவலில் ஆசிரியர் வெளிப்படுத்துகிறார். இந்நாவல் மூலம் ஆபிரிக்கா பற்றி காலனித்துவம்

ஆபிரிக்க இலக்கியத்தின் உச்சியை அச்சபே அடைந்து விட்டார் என்பதே இவ்வாசகம் புலப் படுத்தும் கருத்தாகும்.

இவ்வாறு புகழுக்கும் பெருமைக்கும் உரிய வராகத் திகழ்ந்த சின்னுவே அச்சபே அமெரிக்காவில் தனது 82வது வயதில் மார்ச் மாதம் 23ம் திகதி காலமானார் என்னும் செய்தி உலக இலக்கிய ரசிகர்களை துயரத்தில் ஆழ்த்துகிறது. அவரின் இறுதி விருப்பப்படி அவரின் பூதவுடல் நைஜீரியாவில் உள்ள அவரின் கிராமத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்டு அங்கு நல்லடக்கம் செய்யப்படும் என்று செய்தி ஒன்று கூறுகிறது.

உருவாக்கி இருந்த பொய்ப்பிம்பத்தை அச்சபே உடைத் தெரிந்தார். காலனித்துவம் ஆபிரிக்காவை இருண்ட கண்டம், உயிர் கொல்லி காய்ச்சலின் விளைநிலம், வெள்ளையர்களின் புதைகுழி, எதிர்பாராத அணர்த்தங்களும் அணாச்சாரங்களும் மலிந்த பூமி, விலங்கு மனிதனின் பிறப்பிடம், நரமாயிச பட்சணி வாழிடம் என்றவாறான கற்பிதங்களுக்கு உரியதாக்கியிருந்தது. அந்த கற்பிதங்களை எல்லாம் தகர்த்து ஆபிரிக்காவின் உண்மை முகத்தை உலகிற்கு காட்டுவதில் அச்சபே வெற்றி பெற்றார்.

ஆபிரிக்காவின் வளமார்ந்த வாய் மொழி மரபில் உள்ள கதை சொல்லும் உத்தியை கொண்டு ஆபிரிக்காவின் முதல் நவீன இலக்கியமான சிதைவுகளை படைத்த அச்சபே அதன்மூலம் ஆபிரிக்க இலக்கியம் செல்ல வேண்டிய திசையையும் வகுத்துக்காட்டினார். நைஜீரியாவின் கிழக்குப் புறமாக வாழும் இப்போ இனக்குழுவில் பிறந்த அச்சபே தனக்கு மிகவும் பரிச்சயமான கதை சொல்லும் பாணியில் தனது நாவலைக் கூறினார். அத்தோடு அவர்களின் தொன்மை, நாட்டார் கதைகள், பழமொழிகள் என்பனவற்றை பொருத்தம் நோக்கி கையாண்டார். ஆபிரிக்க கதை சொல்லல் என்பது கதையை வெறுமனே நினைவில் இருந்து கூறுவதல்ல கதை சொல்லி சூழலுக்கும் காலத்துக்கும் இடத்துக்கும் தக்கபடி புதிது புதிதாக கதையை இயைபுபடுத்தி கூறுவான். கேட்போரை யதார்த்தை புதுக் கோணத்தில் உணரச் செய்வான். இந்த உத்தியை அச்சபே தனது நாவல்களில் பொருத்தம் நோக்கி கையாண்டார்.

ஆண் மேலாதிக்க சமூகமான இப்போ எதையும் ஆண் தன்மை பெண்தன்மை எனப் பிரிந்து அறிந்து கொள்ளும் பண்புடையது அவர்கள் கிழக்குகளை கூட ஆண் கிழக்கு பெண்கிழக்கு என வகைப்படுத்திக் கொள்ளும் பழக்கமுடையவர்கள் வீரம், தைரியம், சுறுசுறுப்பு, அறிவு செல்வம், இசை, வெறுப்பு என்பன அச்சமூகம் விதைந்து போற்றும் ஆணிய பண்புகளாகும். அச்சம், மடம், பலவீனம், வறுமை, ஊதாரித்தனம், அரட்டையடித்தல், இசை நயப்பு என்பனவைகள் அச்சமூகம் இழிவாகக் கருதும் பெண்ணிய குணங்களாகும். இத்தன்மைகள் கொண்ட தகப்பனின் மகனான ஒகொன்கோவின் தனிப்பட்ட வாழ்க்கையின் எழுச்சியையும் வீழ்ச்சியையும் விபரிப்பதன் ஊடாக இப்போ மக்களின் சமூகத்தையும் பண்பாட்டையும் ஆசிரியர் விபரிக்கிறார்.

அந்த சுற்று வட்டாரத்தில் உள்ள ஒன்பது கிராமங்களுக்கும் அவைகளுக்கும் அப்பாலும் ஒகொன்கோவை தெரியும் என்று மிக எளிமையாக நாவலை தொடங்குகிறார் அச்சபே. ஒகொன்கோவோ மலயுத்தத்தில் அசைக்க முடியாதவன் என்று பெயர் பெற்றிருந்த ஒருவனை தோற்கடித்து தனது கிராமத்துக்கு புகழை தேடிக் கொடுக்கிறான். இதனோடு அவனின் செல்வம், தைரியம், வீரம் போன்ற பண்புகள் காரணமாக கிராமத் தலைவனான தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறான். இந்தப் பண்புகளின் மிகை காரணமாக மதம் பரப்ப வந்த வெள்ளையன் ஒருவனை கொன்று விடுகிறான். இதனால் அவனை கைது செய்ய அரசாங்க அதிகாரிகள் வருகிறார்கள். தப்பிக்கமுடியாமல் தன்னைத்தானே தூக்கிட்டு தற்கொலை செய்து கொள்கிறான். தற்கொலையை பேடிகளின் செயல் என இப்போ சமூகம் கருதுகிறது இப்போ சமூகம் உயர்வாக எண்ணிய பண்புகள் காரணமாக உச்ச நிலையை அடைந்த ஒகொன்கோவோ

அப்பண்புகளால் வீழ்ச்சியை அடைகிறான். அவனின் தகப்பன் பெண்ணிய பண்புகளால் சீரழிந்து கடனாளியாகி அதனை இறுக்க முடியாமல் சமூகம் இகழத்தக்க வகையில் இறந்து போகிறார். எதிலும் தீவிர நிலைகள் சரியல்ல என்பதோடு மாற்றம் தவிர்க்க இயலாதது. அதற்கு வளைந்து கொடுக்க வேண்டும். முடியாதவர்கள் ஒதுக்கப்படுவார்கள் என்ற கருத்தை நாவல் தரும் செய்தியாக கொள்ளலாம்.

இந்நாவலில் மூன்று தலைமுறைகளின் வாழ்வு சொல்லப்படுகிறது. இப்போ இனக்குழுவில் பிறந்த 'சின்னுவே அச்சபே' தனது முன்னோர்கள் மற்றும் தனது வாழ்வையே இங்கு விபரித்திருப்பதாகக் கூறுகிறார். ஒகொன்கோவே அவனது தகப்பன் ஆகியோர் காலனித்துவத்துக்கு முன்னைய ஆபிரிக்காவை பிரதிநிதித்துவம் செய்கின்றனர். ஒகொன்கோவின் மகன் கிறிஸ்தவத்தை தழுவிக்கொள்கிறான். இவன் மூலம் கிறிஸ்தவத்துக்கு மாறி மதபோதகர்களாக வாழ்ந்த தனது தாய் தந்தையர் காலத்தை அச்சபே கொண்டு வந்தார். இது காலனித்துவ காலகட்டம். ஆங்கிலக் கல்வி கற்ற அவர்களின் மகனான ஒபி அச்சபேயின் மறு உருவமாகும். இக்காலத்தை காலனித்துவமும் விடுதலையும் இணைந்த காலமெனலாம்.

நைஜீரியாவில் உள்ள நைகர் ஆற்றின் கிழக்குக் கரைப் பக்கம் உள்ள ஒனிந்தா நகரத்தின் மேற்குப் புறமுள்ள உழிஓஃபியா கிராமத்தில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் நாவலின் கதை தொடங்குவதாக காட்டப்படுகிறது. இங்கே இப்போ பழங்குடியினர் தம் பாட்டில் தமது கடவுள்களை வணங்கிக் கொண்டும் அவர்களுக்கு பலிகளைச் செய்து கொண்டும் தமது நம்பிக்கைகள் சடங்குகளுடன் வாழ்ந்தனர். அங்கே திடீரென்று ஒரு நாள் கிறிஸ்தவ மிசனரிகள் பைபிளோடு வருகின்றனர். இணக்கமும் பிணக்கும் ஆரம்பமாகின்றன. கிறிஸ்தவ மதத்தை அவர்கள் மிக வெறுக்கின்றனர். அதன் மதிப்பீடுகள் அவர்களுக்கு வினோதமாகப்படுகின்றது. இந்த இருவேறு எதிரணிகளின் இணைவையும் விலகலையும் மிக சுவாரஸ்யமாக அச்சபே நாவலில் விபரிக்கிறார். காலப்போக்கில் இப்போ பழங்குடியினர் தம்மிடம் உள்ள மூட நம்பிக்கைகள், மனிததன்மையற்ற செயல்களை விளக்கிக் கொள்கின்றனர். ஆச்சபேயின் சொந்த வாழ்க்கையில் நிகழ்வுகள் அதனைத் தெளிவுற எடுத்துரைக்க உதவியது. தாய் தந்தையரை சிறுவயதில் இழந்த அவரை வளர்த்த அவரின் பாட்டனார் கிறிஸ்தவத்திற்கு மாறாமல் தமது பழங்குடி நம்பிக்கையைப்படி வாழ்ந்தவர் இதனால் இருவேறு எதிரணிகளை உணரும் தன்மை அச்சபேக்கு வாய்த்திருந்தது. அதைப்பற்றி அச்சபேவே வேறொரு வகையில் குறிப்பிட்டார். "எனது மனதில் எப்போது இருவேறு இசைகள் எதிரொலித்துக் கொண்டு இருந்தன. ஒன்று டிக்கன்சின் நாவல்கள் மற்றது ஆபிரிக்கத் தொன்மை" இந்த இருவேறு இசைகள்

பல வடிவங்களில் அச்சபேயின் நாவல்களில் கேட்கின்றன.

இலக்கியப் படைப்புக்கள் காலதேச வர்த்த மாணவர்களுக்கு உட்பட்டு படைக்கப்படுபவைகள் என்றாலும் அவைகள் அவ்வெல்லைகளைக் கடந்து நிற்கின்றன. உயரிய இலக்கியங்களின் பண்புகளில் இதுவும் ஒன்றாகும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் நைஜீரியாவில் இக்போ பழங்குடியினரின் தொலைதூரக் கிராமங்களில் நிகழ்ந்த சம்பவம் ஒன்றை கருப்பொருளாகக் கொண்ட நாவல் மட்டக்களப்பு கிராமம் ஒன்றில் வாழும் என்னை வசிகரிப்பதன் தாற்பரியம் என்ன என்று சிந்திக்கிறேன். மனித சமுதாயத்திற்கு இன்ப துன்பங்கள், பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகள், காம விரோதகுரோதங்கள் பொதுவானவையாகும். இதை விட இக்போ பழங்குடியினரின் வாழ்க்கையின் பல அம்சங்கள் மட்டக்களப்பு கிராம வாழ்க்கையோடு ஒத்திருப்பது சற்று ஆச்சரியத்தை ஏற்படுத்துகின்றது. அக்பாலா என்னும் பெண் தெய்வம் பயங்கரமானது சிறு தவறுகளையும் பொறுத்துக் கொள்ளாது என்று இக்போ மக்கள் மிகவும் பக்தி சிரத்தையுடன் வழிபடுகின்றனர். பூசாரி கட்டுச் சொல்கிறான் (எதிர்வு கூறுகிறான்). யாவரும் பயபக்தியுடன் செவிமடுக்கின்றனர். இவைகள் எல்லாம் மாரி, காளி, போன்ற தெய்வங்கள் மீது நம் சனங்கள் காட்டும் பய பக்தியை நினைவுபடுத்துகின்றது. இன்னொரு விடயமும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. சில வருடங்களுக்கு முன்னர் நச்சுப்பூமி என்று காணியில் ஒரு பகுதியை ஒதுக்கி வைத்திருப்பர் அப்பகுதியை குடியிருக்கும் வளவோடு சேர்த்துக் கொண்டால் தீராத நோய்களும் வறுமையும் பேய் பிசாசுகளின் தொல்லையும் குடும்பத்தைப் பிடித்தாட்டும் என்பது மட்டக்களப்பு மக்களின் நம்பிக்கை. என் சின்ன வயதில் அப்படிப்பட்ட நிலைத்துண்டுகளை மக்கள் ஒதுக்கி வைத்திருந்ததைக் கண்டிருக்கிறேன். கிறிஸ்தவ மிசனரிகள் சேர்ச் கட்ட நிலம் கேட்ட போது ஆளைப் பார்த்து கொடுப்புக்குள் சிரித்துக்கொண்டு நச்சுப் பூமி என்று ஒதுக்கி வைத்த தரையை கொடுத்து அவர்களின் அழிவை நோக்கி காத்திருக்கின்றனர். ஆனால் அவர்களுக்கு ஒன்றும் நடக்காமல் இருப்பது அவர்களுக்கு அதிர்ச்சி அளிக்கின்றது. காலணித்துவக் கல்வியின் தாக்கத்தால் இவ்வகை நம்பிக்கைகள் இப்போது இரு சமூகத்தவரிடமும் இல்லை சிதைவுகளைத் தொடர்ந்து இனிமேலும் இலகுவில்லை. (1960) கடவுளின் அம்பு (1964) மக்களில் ஒரு மனிதன் (1967) ஆகிய நாவல்களை வெளியிட்டார். 1987ல் வெளியிடப்பட்ட சாவன்னாவில் கரையான்புற்றுக்கள் என்பது ஒரு அங்கத சுவை நிறைந்த படைப்பாகும். இராணுவப் புரட்சி ஒன்று ஒரு கற்பனை நாட்டில் நடக்கிறது. அதிகாரத்திற்கு வருபவர்கள் கொள்ளையிலும் மோசடி

களிலும் ஈடுபடுகின்றனர். அந்த நாட்டின் மூன்று முக்கிய நபர்களின் - தகவல் துறை ஆணையாளர், அவர்களின் காதலியான நிதியமைச்சின் உயரதிகாரி மற்றும் அரசாங்கத்தை விமர்சிக்கும் பத்திரிகை ஆசிரியர் ஆகியவர்களின் வாக்குமூலமே நாவலின் கருப்பொருளாகும். இந்நாவல்கள் ஐந்தாம் உலக இலக்கிய வரிசையில் வைத்து எண்ணப்படுகின்றன. இவற்றை விட அவரின் சிறுகதைகள், கவிதைகள், விமர்சனங்கள் என்பனவும் உலகப் புகழ்பெற்றன. ஆங்கில மொழி இலக்கியங்களுக்குரிய பேராசிரியராக அமெரிக்கா மற்றும் நைஜீரியப் பல்கலைக்கழகங்களில் பணியாற்றிய சின்னுவே அச்சபேயின் முக்கியத்துவம் அவர் ஒரு நாவலாசிரியர், சிறுகதை ஆசிரியர், கவிஞர் என்பவைகளில் மாத்திரம் அடங்கியிருக்கவில்லை. அவர் சுதந்திர சிந்தனையாளரும் செயற்பாட்டாளரும் ஆவார் அவர் காலணித்துவத்திற்கு பின்னைய ஆபிரிக்கா பற்றி எழுதியவைகள் மிகப் பெறுமதிவாய்ந்தவைகள் எனக் கருதப்படுகின்றன. அவருடைய இனத்தவர் நைஜீரியாவில் இருந்து பிரிந்து பியாஃரா எனும் தனி நாட்டை அமைத்த போது அதற்கு அச்சபே பல வழிகளிலும் ஒத்தாசை புரிந்தார். தனிநாடாக பியாஃரா செயல்படுவதை விரும்பாத நைஜீரியா இஸ்லாமிய மதவாத கொடுங்கோலர்கள் அதன் மீது இராணுவத் தாக்குதல்களை மேற்கொண்டனர். பெரும் இரத்தப் பிரளயத்திற்கு மத்தியில் மீண்டும் பியாஃரா நைஜீரியாவுடன் இணைக்கப்பட்டது. இப்போரில் பத்து லட்சத்துக்கு மேற்பட்ட பியாஃரா மக்கள் கொல்லப்பட்டனர். ஈழப்போராட்டம் போல உலகின் வல்லாதிக்கத்தால் அடக்கப்பட்ட போராட்டமாக பியாஃரா கருதப்படுகின்றது. இதனால் நைஜீரிய அரசு மிக உயர்ந்த விரகும் பெறுமதிமிக்க பணப் பொதியும் தருவதாக அவரைப் பல தடவைகள் வருந்தி அழைத்த போதும் அவைகளை வாங்க மறுத்து விட்டார்) அந்நிகழ்வு அவரை கடுமையாகப் பாதித்து விட்டது. அத்தோடு 1990ல் நடந்த கார் விபத்தால் அவரின் இடுப்புக்கு கீழ்ப்பட்ட பகுதி செயலிழந்து விட்டது. இவைகளின் காரணமாக அவர் நிரந்தரமாக அமெரிக்காவில் வாழ வேண்டியவரானார். அவரால் முன்னைப்போல் எழுதவும் செயல்படவும் முடியவில்லை. ஆயினும் அண்மையில் தனது இறுதி வாக்குமூலம் எனத்தக்க “ஒரு நாடு இருந்தது பியாஃராவின் தனிப்பட்ட வரலாறு” என்னும் நூலை வெளியிட்டார். இது பற்றி அவரின் இலக்கிய அபிமானி ஒருவர் இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார். “அச்சபேயினர் நினைவுகளை எழுதி விட்டார் இனி அவர் தனது இறுதி மூச்சை வெளிவிடப் போகிறாரோ என்று கவலைப்பட்டேன். அது நடந்தே விட்டது”.

(அச்சபே இறந்து மூன்றாவது நாள் எழுதப்பட்ட கட்டுரை தாமதத்திற்கு வருந்துகின்றோம். ஆ-ர்)

ஒரே வகையான சொற்களால் எழுதப்பட்ட இரண்டு கவிதைகள்

மஜீத்

நெய்

எஸ்.நளீம்

நிழலுக்கே குடை விரிக்கும்
வாடைக் காற்று
மனது சிரிக்கிறது...
காற்றைத் திட்டி
செத்தல் கூடு தேடி
வலிந்து தொடுக்கிறான்
வயதான மீனவன்

உப்புடன் நுநீர்
கைகுலுக்கும் கரை
கரையில் வயிறாண்டி
வரிசையாய்ப் படுக்கும் படகுகள்

எங்கிலும் புலால் நெய்
அதுதான் எங்களின் பண்ணெய்
“அள்ளிக் கொடுக்குது கடல்
கிள்ளித் தருகிறான் மனிதன்”
புலம்பித் திரிகிறான் தியாக் கிளவி

ஏக்காலத்தில் நீருக்குள் மூழ்கி
மீனுடன் தலை தூக்கி
கபக்கென விழுங்கிச் செல்கிறது
நீர்க் காகம்
கரையில் மீன்வியாபாரியைப்போல.

பாடசாலைக்குக் கட்டடித்து
எந்த சலனமுமின்றி
அருகில் குந்தி
கஞ்சாப் புகைக்கிறான் சிறுவன்.

01) பிறர் அடையாளம் காணாதபடி
அனுப்பிவைத்த கடிதத்தில்
சொற்களை அங்குமிங்கும் போட்டிருக்கின்றாய்.
எனது பதிவை எதிர்பார்க்கக்கூடும்.
ஒருவருடமாகியும், நீ நினைத்ததை
சொற்களை இணைத்துப் படிக்க முடியவில்லை
என்பது மட்டும்தான் தாமதத்திற்கான காரணம்.
ஒரு சொல்லுக்குப் பக்கத்தில்
இன்னொரு சொல் வரும்போது வெளிப்படும்
இன்பம்,
மற்றொன்றை இணைக்கும் போது
துயரத்தின் திசைகளில் நடந்தபடி இருக்கின்றன.

மற்றது,
நீ என்ன நினைப்பாயென இணையும்
சொற்கள்
சொல்ல மறுக்கின்றன.
என்ன நினைத்திருப்பாயென
வாசிக்கமுடியாது போயினும்,
சொற்களை பொருத்தும் முயற்சியென்பது
காலா காலத்துக்கும், உன்னை நினைக்க உதவும்

02) எனது பதிவை எதிர்பார்த்திருக்கக் கூடும்
நீ நினைத்ததை ஒருவருடமாகியும்,
சொற்களை இணைத்து
படிக்க முடியவில்லை என்பது மட்டும்தான்
தாமதத்திற்கான காரணம்.

இணையும் சொற்கள்
என்ன நினைத்திருப்பாயென சொல்ல
மறுக்கின்றன
சொற்களைப் பொருத்தும் முயற்சி என்பது
உன்னை நினைக்க உதவும் காலாகாலத்திற்கும்

மற்றது,
சொற்களை அங்குமிங்கும்
கலைத்துப் போட்டிருக்கிறாய்,
அனுப்பிய கடிதத்தில் பிறர் அடையாளம்
காணாதபடி
மற்றொன்றை இணைக்கும்போது
வெளிப்படும் இன்பம்
துயரத்தின் திசைகளில் நடந்தபடியிருக்கின்றன.

ஒரு சொல்லுக்குப் பக்கத்தில்
இன்னொரு சொல் வரும்போது

மட்டக்களப்பு மாவட்டச் செயலகப் பண்பாட்டுப் பிரிவின் கலை ஆற்றுக்கைகள்

து. கௌரீஸ்வரன்

— இலகைப்பதிவுகள் —

அறிமுகம்:

இலங்கையில் வாழும் ஒவ்வொரு சமூகத்தினரதும் பண்பாட்டு நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்காக மத்திய அரசாங்கத்தின் கீழும் மாகாண அரசாங்கங்களின் கீழும் பண்பாட்டுத் திணைக்களங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டு அதனுடாக வருடந்தோறும் பல்வேறு செயற்றிட்டங்களைத் தயாரித்து முன்னெடுப்பதற்கான வசதி வாய்ப்புக்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இந்த அரசாங்கத் திணைக்களங்களுடாக பண்பாட்டு நடவடிக்கைகளை முன்னெடுக்கும் போது அது சமூகத்தில் பலமான தாக்கங்களை ஏற்படுத்தும் என்பது பலரதும் எதிர்பார்ப்பாக இருந்து வருகின்றது. இந்த ஆக்கபூர்வமான எதிர்பார்ப்புக்களை நிறைவேற்றும் வகையில் மட்டக்களப்பு மாவட்ட பண்பாட்டுப் பிரிவு நடவடிக்கைகள் இருந்து வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாக உள்ளது.

இந்தவகையில் கடந்த 2010, 2011, 2012, 2013 ஆம் வருடங்களில் மட்டக்களப்பு மாவட்டச் செயலக

பண்பாட்டு பிரிவு மேற்கொண்ட கலையாற்றுக்கை நடவடிக்கைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு இக் குறிப்புக்கள் எழுதப்படுகின்றன.

மக்கள் கலை இலக்கிய விழா :

மட்டக்களப்பு மாவட்ட பண்பாட்டுப் பிரிவு 2010, 2011, 2012ஆம் ஆண்டுகளில் மக்கள் கலை இலக்கிய விழாக்கள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு நடத்தப்பட்டுள்ளன. இவ்விழாக்களில் பண்பாட்டு ஊர்வலம், பாரம்பரிய கலையாற்றுக்கைகள், கவியரங் குகள், ஆய்வுக் கருத்தரங்குகள், கலைஞர் கௌரவிப்பு கள், மேடை நாடகங்கள், சிறப்பு மலர் வெளியீடு என்பன நிகழ்த்தப்பட்டன. இந்நிகழ்வுகளில் கலை மன்றங்களைச் சேர்ந்த கலைஞர்களும், பாடசாலை ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும், நலன் விரும்பிகளும் ஆர்வத்துடன் பங்கு பற்றினர். இவ்விழாக்கள் மட்டக்களப்பின் நகரச் சூழலில்

மாத்திரமின்றி வெவ்வேறு பிரதேசங்களிலும் இடம்பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்வாகும். இந்த வகையில் வந்தாறுமூலையில் இடம்பெற்ற 2011 மக்கள் கலை இலக்கிய விழா முக்கியம் பெற்றதாக இருந்தது. இவ் விழாவில் பெருந்திரளான மக்கள் கலந்து கொண்டமை விசேட அம்சமாகும். வருடா வருடம் கொம்பு முறி விழா இடம்பெற்று வரும் வந்தாறுமூலை கண்ணகியம் மன் ஆலய வளாகத்தில் அவ்வூர் மக்களின் ஒழுங்கமைப்பில் இவ்விழா சிறப்பாக நடத்தப்பட்டிருந்தது.

இம்மக்கள் கலை இலக்கிய விழாக்களில் பாடசாலை மாணவர்களும், ஆசிரியர்களும் கலைஞர்களும் பாரம்பரிய கலையாற்றுகைகளுடன் ஊர்வலமாக விழா நடைபெறும் இடம்வரை செல்வது பல்வேறு முக்கியத்துவங்களைக் கொண்டதாகவுள்ளது எனலாம். அதாவது கலையாற்றுகைகளுடன் கூடிய ஊர்வலங்கள் என்பவை அதில் பங்கு கொள்வோரிடத்திலும் அதனைப் பார்வையிடும் மனிதர்களிடையேயும் பல அதிர்வுகளை உண்டுபண்ணக்கூடியவையாக இருந்து வருகின்றன, இத்துடன் பல்வகை மனிதர்களையும் இதன்மீது கவனஞ்செலுத்த வைக்கும் தன்மை கலை தழுவிய ஊர்வலங்களின் சிறப்பியல்பாகும், இதனாலேயே உலக வரலாற்றில் பல்வேறு போராட்டங்களிலும் ஊர்வலங்கள், ஊர்வல அரங்குகள் முக்கியம் பெற்றவையாக இருந்து வந்துள்ளன, ஆதிக்க சக்திகள் ஊர்வலங்களை விரும்பாது அவற்றுக்குத் தடைகள் விதிப்பதும் இதற்காகத்தான்.

இந்த வகையில் மட்டக்களப்பு மாவட்டச் செயலகத்தின் மக்கள் கலை இலக்கிய விழாக்களில் இடம்பெற்று வரும் பண்பாட்டு ஊர்வலங்கள் இன்றைய நுகர்வுப்பண்பாட்டு ஆக்கிரமிப்பிற்குள் அகப்பட்டு வரும் எமது இளைய தலைமுறையினருக்கு எமது பாரம்பரிய பண்பாட்டு நடவடிக்கைகளில் ஆர்வம் செலுத்த வேண்டியதன் அவசியத்தினை உணர்த்துவதுடன் அவை தொடர்பான மன அதிர்வுகளையும் ஏற்படுத்தும் என்பது உண்மையாகும்.

இத்துடன் மக்கள் கலை இலக்கிய விழாக்களில் பாரம்பரியக் கலையாற்றுகைகள் பல இடம்பெற்றுள்ளன இதில் குறிப்பிடத்தக்க விடயம் என்னவென்றால் பாரம்பரிய கலையாற்றுகைகளில் ஆர்வத்துடனும் அர்ப்பணிப்புடனும் ஈடுபட்டு வரும் இளங்கலைஞர்களுக்கு வாய்ப்புக்கள் வழங்கப்பட்டு வருவதாகும். தன்னளவில் சுயமாக ஆர்வத்துடன் செயலாற்று பவர்களை இனங்கண்டு அவர்களைத் தட்டிக்கொடுத்து ஊக்குவிக்கும் பணியாக இது அமைந்து வருகின்றது.

மேலும், இவ்விழாக்களில் பாடசாலை மாணவர்களின் நாடகங்கள் தரம் அறிந்து மேடையேற்றப்பட்டு வருகின்றன. இன்றைய சூழலில் மிகப்பெரும்பாலும் போட்டி நிகழ்ச்சிகளுக்காக தயாரிக்கப்பட்டு நடுவர்க

ளுக்கு மட்டுமே காண்பிக்கப்பட்டு போட்டி நிறைவுடன் நின்று விடும் பாடசாலை நாடகங்களில் தரமானவை இனங் காணப்பட்டு அவை மேடையேறுவதற்கான வசதிகள் இவ்விழாவினால் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. இதன்மூலம் பாடசாலை நாடகங்கள் வளர்வதற்கான சூழல் உருவாக்கப்படுகின்றது. நாடகக்கலையின் வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையானது தொடர்ச்சியான ஆற்றுகைகளேயாகும். மேடையேற்றங்களுக்கான வாய்ப்புக்கள் அதிகரிக்க அதிகரிக்க நாடகங்களின் தரமும் செழுமையும் அதிகரிக்கும். யாழ் குடா நாட்டில் பாடசாலை நாடகங்களின் மேடையேற்றங்கள் அதிகமாக இருந்ததன் காரணமாகவே அங்கு பாடசாலை நாடகங்களின் வீச்செல்லை அதிகரித்தது என்பதை அரங்கக் கற்கையுடு அறிகின்றோம். இந்நிலையினை கிழக்கிலும் உருவாக்க வேண்டியது அவசியமாகும். கிழக்குப் பல்கலைக்கழக நுண்கலைத்துறை நடத்திய உலக நாடக தின விழாக்களில் பாடசாலை நாடகங்களுக்கென ஒருநாள் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தமையும் இதில் தரமான நாடகங்கள் மேடையேறியதும் இவ்விடத்தில் குறிப்பிடப்பட வேண்டியதாகவுள்ளது. மக்கள் கலை, இலக்கிய விழாவில் பாடசாலை நாடகங்களுக்கான வசதிகள் வழங்கப்படுவதால் நாடகத்தினை ஒரு பாடமாகக் கற்கும் மாணவர்கள் நாடகமூடாகத் தமது ஆளுமையினை வளர்த்துக் கொள்வதற்கான வாய்ப்புக்கள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. நாடகம் செய்வதால் நாங்கள் வேறு இடங்களுக்குச் செல்கின்றோம். எங்களைப் பலரும் பாராட்டுகின்றார்கள். நாங்கள் திறமையானவர்கள் என்பதை அறிந்து கொண்டோம்... என்றவாறு மாணவர்கள் நாடகக் கலையின் பயன்பாடுகளை அனுபவ ரீதியில் உணர்ந்து தமது கல்வி நடவடிக்கைகளில் ஆர்வஞ்செலுத்தி முன்னேறுவதற்கான சூழ்நிலைகள் ஏதுவாகின்றன.

இவ்வாறு மக்கள் கலை இலக்கிய விழாக்கள் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் ஆற்றுகைக் கலைகளின் வளர்ச்சிக்கு சாதகமான நிலைமைகளை உருவாக்கி வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பாரம்பரிய கூத்து விழாக்கள் :

மட்டக்களப்பில் பயில் நிலையிலிருந்து வரும் பாரம்பரிய கூத்து வடிவங்களை மேலும் முன்னெடுத்து வளர்க்கும் நோக்குடனும் கூத்துக்களை முன்னெடுத்து வரும் அண்ணாவிமார்களையும் கூத்துக் கலைஞர்களையும் கூத்து ஆர்வலர்களையும் ஊக்குவித்து அவர்களுக்கு பக்கபலமாக இருக்கும் வகையிலும் பாரம்பரிய கூத்து விழாக்கள் மாவட்டச் செயலகத்தினால் நடத்தப்பட்டு வந்துள்ளன.

கூத்துக்கள் முன்னர் ஆடப்பட்டு இன்று நகர மயமாக்கத்தின் செல்வாக்கிற்குள் அகப்பட்டுவரும்

பிரதேசங்களில் இக்கூத்து விழாக்கள் ஒழுங்கமைக்கப் பட்டு நடத்தப்பட்டுள்ளமையும் இப்பிரதேசங்களில் அதிகமான மக்கள் ஆர்வத்துடன் கூத்துக்களை பார்த்து மகிழ்ந்தமையும் முக்கியத்துவமுடையதாக இருக்கின்றது.

இன்றைய எமது சூழலில் இடம்பெறும் மாற்றங்கள் இயல்பாக இடம்பெறும் மாறுதல்களாலான வையல்ல மாறாக இவை முதலாளித்துவ ஏகாதிபத்திய சக்திகளால் திட்டமிட்டு எமது இயல்புகளுக்கு புறம்பாகத் திணிக்கப்பட்டு வரும் புதிய செயற்கைப் பண்பாட்டு நடவடிக்கைகளாகும் இத்தகைய இயல்பிற்கு மாறான மாற்றங்களை மாறுவதுதான் மரபு என்று நுகர்வுப் பண்பாட்டுருவாக்கத்திற்குப் பலம் சேர்க்கும் வகையில் வியாக்கியானம் செய்யாமல் செயற்கைப் பண்பாட்டுருவாக்கத்தின் சவால்களை எதிர்கொள்ளத்தக்க வகையில் எமது பாரம்பரியக் கலைகளை மீளருவாக்கம் செய்ய வேண்டியதே இன்றைய சூழலில் நாம் மேற்கொள்ள வேண்டிய வரலாற்றுப் பணியாக உள்ளது. இதைத்தான் "தத்துவ வாதிகள் உலகிற்கு வியாக்கியானம் கொடுக்கின்றார்கள் ஆனால் நாம் உலகத்தையே மாற்ற முனைகின்றோம்" என கார்ள்மார்க்ஸ் கூறியுள்ளார். இந்த வரலாற்றுப் பணிக்கு பலம் சேர்க்கும் வகையிலேயே மாவட்டச் செயலகத்தின் கூத்து விழாக்கள் உள்ளன.

“களப்பு” மலர் வெளியீடு :

‘களப்பு’ எனும் பெயரில் மக்கள் கலை இலக்கிய விழாவின் சிறப்பு வெளியீடாக 2011, 2012ஆம் வருடங்களில் இரு மலர்களை மாவட்டச் செயலகம் வெளியிட்டுள்ளது. 2011 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட களப்பு மலர் பாரம்பரிய அரங்கக் கலை வடிவங்களை மையப்படுத்தி சமகாலத்தில் இவ்வரங்குகளில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் செயற்பாடுகளை வெளிக்காட்டும் முக்கியமான ஆக்கங்களை பதிவு செய்துள்ளது. 2012 ஆண்டு மலர் மட்டக்களப்பில் இடம்பெற்ற மாவட்ட மட்ட இலக்கிய ஆய்வரங்கில் “பேசாப் பொருளும் பல்வகைமைகளும்” எனும் தலைப்பில் வாசிக்கப்பட்ட பல்வேறு முக்கியமான கட்டுரைகளைத் தாங்கி வெளிவந்துள்ளது. 2012இல் இடம்பெற்ற இலக்கிய ஆய்வரங்கு பல வகைகளில் முக்கியத்துவம் பெற்றதாக இருந்தது அதாவது வழக்கமாக இலக்கிய ஆய்வரங்குகளில் ஒரு சில பல்கலைக்கழக அறிஞர்களது பாடத்துறைகளை மையப்படுத்திய ஆய்வுக்கட்டுரைகள் வாசிக்கப்படும் மரபு பேணப்பட்டு வந்துள்ளது. ஆனால் 2012இல் என்ன விடயம் பேசப்படுதல் வேண்டும் என்பது பற்றி மட்டக்களப்பில் கலை இலக்கிய சமூகச் செயற்பாட்டு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு வரும் பல்வேறு நபர்களும் அழைக்கப்பட்டு பல தொடர்ச்சியான கலந்துரை

யாடல்களின் பின்னர் தலைப்புத் தெளிவாக்கப்பட்டு ஆய்வுக்கட்டுரைகள் எழுதப்பட்டன. இதில் இடம்பெற்ற கலந்துரையாடல்கள் மிகவும் கனதியானவையாக இருந்தன. பல இளம் ஆய்வாளர்களும் புதிய முகங்களும் பேசப் பொருள்களைப் பற்றி ஆர்வத்தடனும் அக்கறையுடனும் ஆய்வுகளைச் செய்து அவற்றை வெளிக்கொணர்ந்தனர். இவ்வாறு பேசப்பொருளாக இருந்து வந்த பல்வேறு விடயங்களைப் பற்றிய கட்டுரைகள் களப்பு 2012 சஞ்சிகையில் இடம்பெற்றுள்ளமை விசேட அம்சமாகும்.

மேலும், இக்களப்பு மலர் சிறந்த முன்னடை ஓவியத்துடனும் சிறப்பான அட்டை வடிவமைப்புடனும் வெளிவந்துள்ளது ஓவியர் சுசிமன் நிர்மலவாசனின் படைப்பாக்கமாக இரு சஞ்சிகைகளினதும் அட்டை வடிவமைப்பு உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

அண்ணாவிமார் மாநாடு :

மட்டக்களப்பு மாவட்டச் செயலக பண்பாட்டுப் பிரிவு நடத்திய நிகழ்வுகளுள் குறிப்பிடத்தக்க முக்கிய நிகழ்ச்சியாக அண்ணாவிமார் மாநாடு அமைந்துள்ளது. மட்டக்களப்பின் பல்வேறு கிராமங்களிலும் கூத்தரங்கு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு வரும் 66 அண்ணாவிமார்கள் வரவழைக்கப்பட்டு கௌரவிக்கப்பட்டதுடன் அவர்களது ஆற்றுகைகளும் இடம்பெற்றன. இந்த அண்ணாவி மார்களது தகவல்களுடன் “அண்ணாவியம்” எனும் சிறப்பு மலரும் வெளியிடப்பட்டது. இந்த அண்ணாவிமார் மாநாடு என்பது எமது பெருமைகளைப் பேசுவதற்கான நிகழ்வாகவன்றி சமகாலச் சவால்களை எதிர்கொண்டு ஆக்கபூர்வமான விளைவுகளை உருவாக்கிவரும் அண்ணாவிமார்களின் செயற்பாடுகளை மேலும் தட்டிக் கொடுத்து ஊக்குவிக்கும் வகையிலான கௌரவிப்பு நிகழ்வாக நடத்தப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வாறாக மட்டக்களப்பு மாவட்டச் செயலக பண்பாட்டுப் பிரிவினால் பல்வேறு கலை இலக்கியச் செயற்பாடுகள் நடத்தப்பட்டுள்ளன. இந்தச் செயற்பாடுகளை திட்டமிட்டு ஒழுங்கமைப்பதில் மாவட்ட கலாசார இணைப்பாளர் த.மலர்ச்செல்வன் அவர்கள் மிகுந்த அர்ப்பணிப்புடன் ஈடுபட்டு வருகின்றார். இவருக்கு அரசு அதிபர், மாவட்டச் செயலக அதிகாரிகள் அண்ணாவிமார்கள், கலைக் கழகங்களைச் சேர்ந்த கலைஞர்கள், கலை இலக்கிய சமூகச் செயற்பாட்டாளர்கள், கலை ஆர்வலர்கள் எனப் பலரும் ஆக்கபூர்வமான ஆதரவுகளை நல்கி வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

கூரிய பாற்பற்கள் நெருட தடித்த உதடும், சுருள் முடியும் கொண்ட கறுத்த, ஆபிரிக்க தேசத்துக் குழந்தை செளசா, பச்சை தென்னை மட்டையில் இழைத்து காய்ந்து வெளிற்றிப்போன பன்னாங்கில் திருகோணமலை கடற்கரையோரத்துக் கிராமத்தின் வேப்பமர நிழலில் தன் நெஞ்சால் உண்ணி ஓலைக் கூந்தலை வாய்க்குள் வைத்து சப்பியபடி தன் சிறிய பிஞ்சு பாதத்தின் பெருவிரலை பன்னாங்கில் உதைத்து எழும் ஓசையைக் கிரகித்தபடி கிடந்தான். ஓலைக் கூந்தலிலும் கைகளிலும் எச்சில் வழிந்து கிடக்க மதிய மப்பு வெயிலின் வெக்கையில் கரிய நிறச் சுருள் முடிக்கற்றைகளின் இடைவெளிகளில் துளிர்ந்துக் கிடந்த வியர்வையில், கடற்காற்றுப் பட்டு குளிர்விக்க, அடித்தொண்டையில் சத்தமெழுப்பி சிரித்துக் கிடந்தான் ஆபிரிக்க தேசத்துக் குழந்தை செளசா. திடீரென்று நாயின் குரைப் பொலியில் திடுக்குற்ற செளசா ஓலைக் கூந்தலின் பிடியை விட்டுவிட்டு நிமிர்ந்து முகத்தை சுழித்து அழ எத்தனித்தான். நீளப்பாட்டில் கிடுகுமட்டை இழைத்து பக்கம் அடைகப்பட்டிருந்த குடிலின் தாழ்வாரத்தில் இருந்து உடலின் மயிர்கள் உதிர்ந்து, விலா எலும்புகள் வெளித்தெரியும் ஒட்டிய உடல் கொண்ட நாய் ஒன்று மணல் ஒழுங்கையை பார்த்துக் குரைப்பதை செளசா கண்டான். வாளிக் கக்கூசில் இருந்து மலசலத்தைக் கொட்டுவதற்கு, சிவப்பும் மஞ்சளும்பூக்கிட்டுக் கிடந்த நாயுண்ணி பற்றைகள் நிறைந்த மணல் ஒழுங்கையில் கார்த்திக் கிழவன் கடற்கரை நோக்கிப் போவதை குடிலில் விழிம்பில் அவர் மறையும் வரை பார்த்திருந்தான் செளசா. அழுவதற்கான எத்தனத்தை மறந்த செளசா மீண்டும் ஓலைக் கூந்தலுடன் போராடத் தொடங்கினான்.

வேகமான நடையில், கால்கலுக்கிடையில் சாரி பட... படப்புச்..... சத்தத்தை ஏற்படுத்த அதிர்ந்த நடையின் வேகத்தில், பன்னாங்கில் மணல் சிதறி விழ, மூச்சிரைப்புடன் தன்னை நிழலுருவம் நெருங்குவதை மணலில் கண்ட செளசா ஓலைக் கூந்தலை விட்டு விட்டு நிமிர்ந்தான். நோயுற்ற ஓடிசலான தேகமும், செம்பட்டை அடித்த பரட்டைச் சுருள் முடியும், கந்தலான அள்ளிச் சுற்றிய சாரியும், இடுப்பில் குழந்தையுமாக இருண்டு கிடக்கும் குடில் வாசலைப் பார்த்தபடி நிற்கும் பெண்ணை செளசா இளம் பச்சை தண்டுகள் கொண்ட நிழல் மரவள்ளி இலைப் பின்னணியில் கண்டான். இடுப்பில் இருந்த குழந்தையை மணலில் இறக்கி விட்ட அந்த ஓடிசலான பெண் தன் கால் கைகளை அகலப் பரப்பி குப்புற மணலில் மயங்கிப் போவதனை, செளசா குழந்தைக்குப் பின்னே கண்டான்.

தன் முன்னே இடுப்பால் அரக்கி வரும் ஊர்க் குழந்தையைப் பார்த்து செளசா சிரித்தான். தன் முகத்தை நோக்கி வரும் கைகளைக் கண்டு கண்களை கூசி முடினான் செளசா. முகத்தில் நகம் பட்டுக் காந்த

வெக்ஷல் பால்

வி. கௌரிபாலன்

சௌசா குரல் எடுத்துக் கத்தினான். இருண்ட வாசலுக்குள் இருந்து தடித்த கருத்த உருவமும், சுருள் முடியும், பெரிய சிவப்புப் பூவும், கத்தரி நாவல் பூவும் போட்ட சீத்தைச் சட்டை அணிந்த ஆபிரிக்கத் தாய், செத்தைக் குடிலுக்குள் இருந்து வெளியே வருவதை சௌசா பார்த்த படி உரத்துக் கத்தினான். சௌசா அழுவதை நிறுத்தி விட்டு தாயையும், நோயாளிப் பெண்ணையும், குழந்தையையும் மாறிமாறிப் பார்த்து பன்னாங்கில் கால்களை உதைத்தான். அந்த ஆபிரிக்கத் தாய், நோஞ்சான் பெண்ணின் குழந்தையைத் தூக்கிக் கொண்டு இருண்ட குடிலின் வாசலுக்குள் மறையும் வரை பார்த்திருந்த சௌசா ஓலைக் கூந்தலைத் தேடத் தொடங்கினான்.

“ம் ம் என்ற லயிப்பின் முன்கலையும் பொச்சடிப்பு ஓசையையும் கிரகித்தபடி, சௌசா பன்னாங்கில் இருந்து ஓலைக் கூந்தலை பிய்த்துவிட எத்தனித்தான். ஆபிரிக்கத் தாய் அந்த நோஞ்சான் குழந்தையை திரும்பக் கொண்டு வந்து பன்னாங்கில் இருந்தி சௌசாவின் கண் முழி பிதுங்க கன்னத்தை தன் கை விரல்களால் அழுத்திப் பின் சிரித்துக் குடிலுக்குள் இருள் மறைவானாள். ஈரமாகவும் தாய்ப்பால் வாசனையுடனும் இருந்த குழந்தையைக் கண்ட சௌசா குரல் எடுத்துக் கத்தினான். திடுக்கிட்டு எழுந்த நோஞ்சான் பெண் தன் குழந்தையை இடுப்பில் தூக்கி வைத்து மணல் ஒழுங்கையில் கால் புதைய இடறி... இடறிப் போவதை சௌசா அழுது சுழித்த முகத்துடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். திரும்பவும் வந்த அந்த ஆபிரிக்கத் தாய் சௌசாவை தூக்கி குடிலுக்குள் போனாள். குடில் மங்கலான வெளிச்சமாய் இருக்க தாய்ப் பாலின் வாசனையும், தாய் உடம்புச் சூட்டின் கதகதப்புமாய் சௌசா “ம் ம்.....ம்ம்” என்ற பொச்சடிப்புடன் அரைத்தூக்கக் கிறக்கத்தில் கிடந்தான்.

“இண்டைக்கு எங்கட வீட முட்டே பொறியல்.... கரேட் சம்பேல்....., உங்கட வீட்டே....”

குடிலுக்கு வெளியே வேப்பமரத்துக்கும் தென்னம் பிள்ளைக்கும் இடையேயான வெளியில் ஆங்கில் டியூசனுக்கு வரும் ஊர்ப்பிள்ளைகளுடன் உரையாடும் தாயின் குரலைக் கேட்டபடி, சௌசாச் சிறுவன் முன்னே போகும் கறுத்த நெடிய உருவம் கொண்ட ஆபிரிக்கத் தந்தையின் லெதர் பை ஒன்றை சுமக்க முடியாது, மணல் ஒழுங்கையிலும் தன் தோளிலுமாக இழுத்து வந்தான். சௌசாவையும், தந்தையும் முள்முருக்கு மர இடை வெளிகளில் மணல் ஒழுங்கையில் கண்ட அந்த ஆபிரிக்கத் தாய் சதுரப் பலகைப் பெட்டியில் இருந்து எழுந்து ஓடி வந்தாள்.

கடப்பிலேயே வழிமறித்த தாய், தந்தையின் கழுத்தை தடித்த தன் கரங்களால் வளைத்து இழுத்து அணைத்து முத்தமிட்டாள். தடித்த தன் தந்தையின்

தோள்களுக்குப் பின்னே நின்று, டியூசன் படிக்க வந்த ஊர்ச்சிறுவர்கள், வெட்கப்பட்டு சிரித்து “சு” என்று இரைந்து பன்னாங்கில் இருந்து நாலாபுரமும் சிதறி வெளியேறுவதை சௌசா வெட்கப்பட்டு பார்த்து நின்றான். தந்தை கொழும்பிலிருந்து ஊருக்குள் வரும்போது ஊர்க்காரர்களுக்கும் தனக்கும் புதிய விடயம் அறிமுகமாவதை சௌசாச் சிறுவன் அறிவான். லெதர் பேக், டெனிஸ் பந்து, பெட் மீட்டன், தடித்த கிளாஸ் போத்தல் கவிழ்த்து வைக்கப்பட்ட காத்தடிக்கும் மண்ணெண்ணை அடுப்பு, என்று ஏதாவது ஊருக்குள் உலாவுவதை சௌசா கவனித்திருக்கின்றான். சில நாட்களுக்கு முன் சௌசாவின் தந்தையும், நண்பர்களும் மம்மலான மாலைப் பொழுதொன்றில் ஊமைப்படம் போட்டதை சௌசாச் சிறுவன் நினைவு கூர்ந்தான். ஜெனரேற்றரின் இரைச்சலும், மண்ணெண்ணை நெடியமாக சிறுவர்களும், பெரியவர்களும் கடற்கரை மணலில் அமர்ந்து கிடுகுத் தட்டி கட்டி வெள்ளை வேட்டியில் திரை கட்டி சாளிச் சப்ளின் படம் பார்த்ததையும், சிறுவர்கள் கால்களை டாப்பி... டாப்பி... சாளிச்சப்பிளின் போல் நடித்ததும் சௌசாச் சிறுவன் கண்களுக்குள் நிழலுருவம் பெற்றது.

“வாடியில் மீன் பட்டிருக்குமில்லையா.....”

ரூபா நோட்டும், பையும், தாயின் குரலும் சௌசாச் சிறுவனை சுய நினைவிற்கு கொண்டு வந்தது. தலையில் பனை ஓலைத் தொப்பி அணிந்து கரைவலை பொத்துபவர்களும், கோலா மீனும், வாடியும், அலையடிக்கும் சிப்பியும், முருகைக்கற்களும் பரவிக் கிடக்கும் கடற்கரையும் நினைவில் இடர சௌசாச் சிறுவன் சிவப்பும், மஞ்சள் நிறமும் கலந்த பூக்கள் பூத்துக் கிடந்த நாயுண்ணிப் பற்றை பரவிக் கிடந்த மணல் ஒழுங்கைத் தடத்தில் கடற்கரை நோக்கி ஓடினான்.

சௌசாச் சிறுவன் கடற்கரையை நெருங்கிய போது தரையிலிருந்து கடற்கரை நோக்கி வளைந்து நிமிர்ந்த தென்னை மரத்தின் கீழ் அந்த நோஞ்சான் நோயாளிப் பெண்ணின் பையனை இரண்டு சிறுவர்கள் மணலில் குப்புற அமத்தி மூர்க்கமாய்த் தூக்கிக் கொண்டிருந்ததைக் கண்டான். மணலும் வியர்வைப் பிசு..... பிசுப்புமான ஒரு சிறுவனை இழுத்து விடுவிக்க, மற்றச் சிறுவன் தன்னைக் கண்டு அரண்டு ஓடுவதை சௌசா கண்டான். அரண்டு ஓடிய சிறுவர்கள் தோணி தாண்டி ஓடிப் பின் நின்று அடி வயிற்றால் எக்கிக் கூவினார்கள்.

“போங்கடா..... எச்சில் பால் நாய்களா.....”

நோஞ்சான் பெண்ணின் பையன் முருகைக் கற்களைப் பொறுக்கி அந்தச் சிறுவர்கள் மீது விட்டெறிவதையும், சில முருகைக் கற்கள் தோணியில் பட்டுத் தெறித்து மணலிலும் கடல் அலைகளிற்குள்ளும் விழுவதை சௌசாச் சிறுவன் கண்டான். ஆத்திரத்துடன் திரும்பிய நோஞ்சான் பெண்ணின் பையன் தன்னைத் தாக்க

மூர்க்கமாக வருவதை செளசாச் சிறுவன் கண்டான். பிரடி அடிபட மண்ணில் விழுந்த போது முகத்தில் முருகைக்கல் உரசி முகம் காந்துவதையும், தன்மீது விழுந்து புரண்ட அவன் எழுந்து மணல் ஒழுங்கையில் ஒடுவதையும் செளசாச் சிறுவன் விழுந்த நிலையிலேயே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

மாலைப் பொழுது மயங்கி இருள் கவியத் தொடங்கிய போது, அந்த கிளாஸ் பெக்டரி அகதி முகாமின் மூலையில் குவிந்து கிடந்த குப்பைகளை பற்றவைத்து விட்டு, இரைச்சலும், ஆர்வாரமுமான உரையாடல்களையும், வாக்கு வாதங்களையும் செவி மடுத்த படி எரியும் குப்பையின் ஒளி அவருக்கு முன்னே அவரது நிழலை விழுத்திக்கிடக்க, அறைச் சுவரில் எரியும் குப்பையின் செம்மஞ்சள் ஒளி சுவரில் பிரதிபலித்ததை கவனித்த படி தன் அறை நோக்கி வந்தார் செளசா. களஞ்சியங்களின் கையிருப்பு, நாளைய உணவுக்கான பொருட்களின் இருப்பென அவரது சிந்தனை ஓட்டத்தினூடு தன் கதிரையில் அமர்ந்தார் செளசா. எரியும் குப்பையின் ஒளி சுவர்மீதும், படங்கள் மீதும் இடம்மாறி அசைவதைக் கவனித்தபடி, மேசை இழுப்பறைக்குள் இருந்து பதிவேடு ஒன்றை மேசையில் தூக்கிப் போட்டார் செளசா. இரும்புக் கதவைத் திறந்து கொண்டு இருவர் ஆயுதங்களுடன் வருவதை முன் ஜன்னல் நிலைக்குத்து கம்பிகளுக்கும் வெள்ளைப் பெயின்ற அடித்த கதவுகளுக்கும் இடையேயான வெளியில் கண்டார் செளசா. ஆயுதங்களுடன் உட்பிரவேசிக்கக் கூடாது என்ற பலகை அர்த்தமற்று வெளிக் கதவில் அசைவதாக செளசாவுக்குப் பட்டது. எதுவித அனுமதியும் கோராது அவர்கள் அறைப் படியில் செருப்புக் காலும் ஜீன்சுக்கு வெளியே விட்ட தடித்த சேட்டும், தோளில் துப்பாக்கியுமாக, அவர் மேசை முன்னே வந்து நிற்பதை கவனித்துக் கொண்டிருந்தார் செளசா. எரியும் குப்பையின் ஒளி அவர்களின் பக்க வாட்டில் செஞ்சிவப்பாய் படிந்து கிடப்பதை சலனமற்று பார்த்துக் கொண்டிருந்தார் செளசா.

“அண்ணே..... இன்னமும் இரண்டு மூடை மாவும்..... கிழங்கு மூடையும் பொறுப்பாளர் கேக்கச் சொன்னவர்.....”

சற்று உடல் பருத்தவன் சுவரில் மாட்டியிருந்த படங்களில் பிராக்குப் பார்க்க, ஒல்லியாய் இருந்தவன் இரண்டு கைகளையும் மேசையில் ஊன்றி எதிரே கிடந்த லெஜரை கவனித்தபடி நிற்பதை செளசா கண்டார்.

“தம்பி.....பொறுப்பாளருக்கு தெளிவாகச் சொல்லி இருக்கிறோம்..... மேலதிகமாகத் தர ஏலாது..... சனத்துக்குப் பகிரக்காணாது..... கணக்குக் காட்டுவது கஷ்டம்”

“அது பழைய பொறுப்பாளர்.....இப்ப புதுசா வந்திருக்கிற பொறுப்பாளர் கடுமையா இருக்கிறார்.....”
“என்னால இதுக்குமேல ஒண்டும் செய்ய ஏலாது.....”

மேசையில் கிடந்த பதிவேட்டை இழுப்பறைக்குள் போட்ட செளசா..... எரியும் குப்பையின் தணல் கங்குகளைப் பார்த்தபடி அறையை விட்டு வெளியேறினார். மோட்டார் சைக்கிளின் உறுமலும் கதவின் ஓசையும் அவர்கள் வெளியேறியதை செளசாவுக்கு உணர்த்தியது.

அறைக்குத் திரும்ப வந்த செளசா, உள் விளக்கை அணைத்துக் கதவைப் பூட்டி, அகதி முகாமை சுற்றிக்கொண்டு வந்த போது, எரிந்த குப்பைக்குள் இருந்த நத்தை ஓடு “டப்” எனும் அடங்கிய ஒலியில் வெடித்து தணல்களையும், சாம்பலையும் குப்பைக்கு வெளியே விசிறியது. வெளிக்கதவை சாத்திய செளசா, வெளியில் இறங்கி நடக்கத் தொடங்கினார். வீதி இருள் மண்டிக் கிடந்தது. இருளுக்கு கண் பழக்கப்பட்ட போது வீதி ஓரங்களிலும், நடுவிலும் கட்டாக்காலி மாடுகள் படுத்தும், நின்றும் அசைபோட்டுக் கொண்டிருப்பதை செளசா கண்டார். அவர் முச்சந்தியில் முக்கோண வடிவில் அமைக்கப்பட்ட மைல் கல்லைத் தாண்டி இறக்கமான அந்த வீதியில் நடக்கத் தொடங்கியபோது, எதிரே கண்கள் கூசும் வண்ணம் கெட்டலைட்டை முகத்துக்கு அடித்து வந்தது ஒரு மோட்டார் சைக்கிள். தன்னை உரசி நிற்கும் மோட்டார் சைக்கிளின் பெற்றோல் நெடி அவர் நாசியைத் தாக்கியது. மோட்டார்சைக்கிளை ஓட்டி வந்தவன் மாலை முகாமுக்கு வந்தவன் என்பதை அவர் உணர்ந்து, பின்னால் இருந்தவனை அவர் இனம் காண முற்பட்டபோது, மோட்டார் சைக்கிள் ஓடி வந்தவன் அவர் நெஞ்சில் கை வைத்துத் தள்ளினான்.

“இந்தக் காப்பிலிதான் அண்ணே.....”

கால் இடர பின் வாங்கிய செளசா வீதியோரக் கம்பிக்கட்டையை பிடிக்க முயன்ற போது, பெருவிரலுக்கும் நகத்துக்குமிடையில் கம்பி கிழித்து பெருவிரல் காந்துவதை உணர்ந்தார். பின்னால் வந்த பொருப்பாளர் தன்னை கூர்ந்து கவனிப்பதை செளசா இருளினூடு கவனித்தார். பொறுப்பாளரின் கண்ணுக்குள் அந்த ஆபிரிக்கத் தாயின் நினைவு வருவதையும், தன் நினைவுக்குள் அந்த நோயாளி நோஞ்சான் பெண்ணும் சலனமற்று வருவதை அவர் உணர்ந்தார்.

“எடுபா பைக்க.....”

“அண்ணே..... இவனுக்குக் கொழுப்புக் கூட.....”

“எடுபா பைக்க.....”

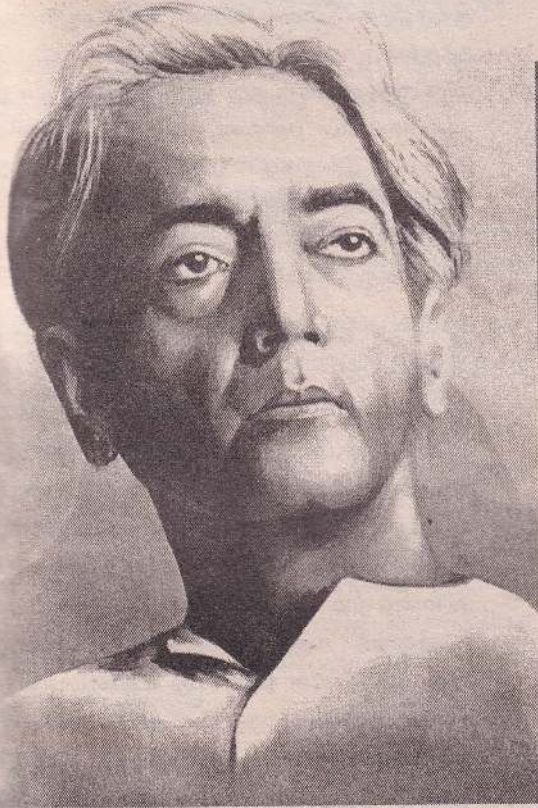
இருளுக்குள் அந்த அதட்டல் கொடுமையான ஒலிப் பதை செளசா உணர்ந்தார். பொருப்பாளரின் சீற்றம் புரியாத அவன் பைக்க உதைத்து ஸ்ராட் செய்வதையும், தன் முகத்தை இயலாமையுடன் நோக்குவதையும் செளசா கண்டார்...

“போங்கடா எச்சில் பால் நாய்களா.....”
யாரோ இயலாமையுடன் பின்னால் அலறுவது போல் செளசா உணர்ந்தார்.

01) உலகெங்கிலும் வன்முறை இலட்சக்கணக்கான மக்கள், நிறத்தால், இனத்தால், மொழியால், மதத்தால், சாதியால் அடக்கு முறைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டுள்ளார்கள். இந்த வன்முறையினால் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் பாரிய அழிவினைக்கண்டு இதயம் கொண்ட எவரும் கவலைப்படாமல் இருக்கமுடியாது.

02) வன்முறையின் பெயரால் கூட்டப்படும் மாநாடுகளும், சந்திப்புகளும் மனித குலத்தின் விடிவிற்கான சமீக்கைகளாகத் தெரியவில்லை. இதனால் நம்பிக்கை இழந்த மனிதன் விரக்திக் குள்ளாகி இருக்கிறான். மானிட உன்னதத்தை அடைவதற்கான பிரயத்தனத்தில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறான். இந்த உலக வாழ்க்கை

கடித்துக் கொண்டு வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கிறான். நன்மை எது? தீமை எது? என அறிய முடியாமல் குழம்பிப்போய் நாளை மற்றுமொரு நாளே என்று முடிவைத் தேர்வுசெய்து கொண்டு இருக்கின்றான். வாழ்க்கையில் எதுவும் புரியவில்லை, மனிதநாகரிகம் கண்ட அறிவு, ஒழுக்கங்கள் மனிதனை உய்யவைக்கவில்லை. ஆகவே உயிர் பிரிதல் ஒன்றே சாலச்சிறந்தது என்று தற்கொலை செய்து கொண்டு இருக்கிறான். மனித வாழ்க்கை அர்த்தமானது என்றும் நித்தியத்துவமானது, சமூகமாற்றத்தின் சிறப்பான கூறுகள் மனிதனை உய்ய வைக்கும் என்று போராட்டத்தையே வாழ்க்கையாக ஏற்றுக் கொண்டு, இந்த வாழ்க்கையின் நெருக்குவாரங்களுக்கு முகம் கொடுத்துக் கொண்டு போராடிக்கொண்டு இருக்கின்றான். வாழும் தத்துவத்தின் உயிர்க்கூறுகள் அவனுக்கு

ஜித்து கிருஷ்ணமூர்த்தி சிந்தனைகள் சில குறிப்புகள்

எம். ஐ. எம். ருஷன்

நம்பிக்கை ஊட்டிக்கொண்டு இருக்கின்றன. இதுதான் நாம் காணும் இன்றைய உலகின் வெட்டுமுகம்.

3- இருபதாம் நூற்றாண்டு மாபெரும் இரண்டு உலகப் போரின் அழிவினை மனித குலத்திற்குத் தந்துள்ளது. அதன் அனர்த்தங்கள் உலகினைப் பாதித்ததுபோல, மனித மனங்களையும் பாதிக்கத்தவறவில்லை. அறிவை அடிப்படையாகக் கொண்ட கிரேக்கச் சிந்தனை தொடங்கி, நம்பிக்கையை ஆதாரமாகக்கொண்ட யூத சிந்தனையூடாக மத்தியகால மறுமலர்ச்சியைக் கண்ட உலகம், அதைத் தொடர்ந்துவந்த காலத்தில் மனிதனது சிந்தனையை, தத்துவ விசாரத்தை மேலும் அகலப்படுத்தியே உள்ளது. மேற்கிலும், கிழக்கிலுமாக பல தத்துவார்த்தச் சிந்தனைகள் தோன்றி இருக்கின்றன. விஞ்ஞான உலகு அழித்ததையும், அகலத்தையும் கூட்டிக் கொண்டு செல்லச் செல்ல, கால ஓட்டத்தில் பல தத்துவங்கள் கரைந்து

அபத்தமானது. மானிட உன்னதத்தை அடைய ஒரே வழி கடவுளிடம் சரணாகதி அடைவதே என்று முடிவு எடுக்கின்றான். தேவாலய மெழுகு வர்த்திச்சுடரிலும், ஆலயமணி ஓசையிலும், பள்ளிவாயல் பாங்கோசையிலும் இறைவனைக் கண்டு திருப்தி உறுகிறான்.

இந்த வாழ்க்கையை எப்படியோ வாழ்ந்து கடத்தலே உசிதமானது என்று பல்லைக்

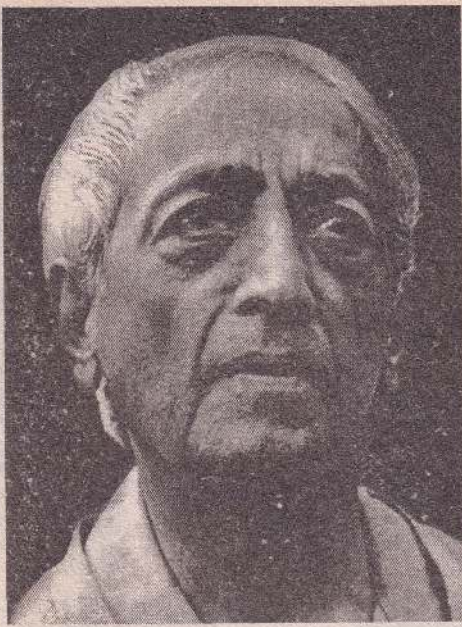

போக, ஒருசில வாழும் தத்துவமாக இருந்து கொண்டு இருக்கின்றன.

- 4) இருபதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்து, உலகின் ஐந்து கண்டங்களுக்கும் சென்று தத்துவார்த்தப் பேருரை நிகழ்த்திய சிந்தனைவாதியாக இருந்து இருபதாம் நூற்றாண்டின் எண்பதில் (1986-02-17) காலமானவர் ஐத்து கிருஸ்ணமூர்த்தி. இவரது தத்துவத்தின் சில கூறுகளைப் பார்ப்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.
- 05) இன்று உலகில் காணப்படும் போட்டி, பொறாமை, புசல், பிரச்சினைகள் அனைத்துக்கும் மூல காரணம், மனிதனது எதிரிடைச் சிந்தனையே. மனிதன் எதிரிடையாகச் சிந்திக்காமல் இருப்பதை, இருக்கும் விதமாகப் பார்ப்பானாயின் பிரச்சினையே எழாது.
- 06) உலகில் காணப்படும் புறப்பொருளை மனிதன், மனத்தின் துணைகொண்டு அளவீடு செய்வதனை விட்டுவிடல் வேண்டும். அவனது பார்வை விழிப்பாக இருக்க வேண்டும். அந்த நிலையை அடைய மனத்தினை எப்போதும் விழிப்பு நிலையில் வைத்திருக்க வேண்டும். அது சிந்திக்கும் மனிதனுக்கு பிரச்சினையே இருக்காது, என்று ஐத்து கிருஸ்ணமூர்த்தி பேருரை நிகழ்த்தினார்.
- 07) இவரது சிந்தனைகளை விளங்கிக்கொள்வதற்கு முன்னீடாக இவரது தத்துவத்தின் பரிபாசைகளைப் புரிந்துகொள்வது அவசியம். மனிதனது 'எதிரிடைச் சிந்தனை' என்றால் என்ன? 'மனத்தின் சேகரம்' என்றால் என்ன? 'மனத்தின் விழிப்பு நிலை' என்றால் என்ன? என்பவைகளை நுட்பமாக விளங்கிக்கொள்ள வேண்டும்.
- 08) இந்தப் பிரபஞ்சத்தை முன்னிலைப் புறப் பொருளை ஆய்வு செய்த அறிவுலகமானது உலக்கத்தின் தோற்றமும், அதன்வளர்ச்சியும் இடையிலா இயக்கத்திலேயே இருக்கின்றது என்ற உண்மையை உலகிற்கு அளித்துள்ளது. உலகில் காணப்படும் ஒவ்வொரு பொருளும் ஒரு புள்ளியில் தொடங்கி அதே இடத்தில் மீண்டும் இணையும் சுழல் முறையில் அமைந்ததாக இல்லை. மாறாக அனைத்தும் ஒரு சுழல் ஏணி வடிவத்திலேயே அமைந்துள்ளது. இவ் இயக்கமானது ஒன்றினது மறைவில் புதியனவற்றின் தோற்றம் ஆரம்பிப்பதாகக் கூறுகிறது.

பௌதீக பரிணாமத்தில் ஒருபொருளினது காலத்தை ஆய்வு செய்த விஞ்ஞானம் அதில் நேர்/எதிர் ஆகிய மாறுபட்ட இரு தன்மைகள் உள்ளன என்று கூறுகின்றது. அவை இரண்டுக்கும் இடையே நடக்கும் இடைவிடாத போராட்டத்தில் புதியன தோன்றுவதாகக் கூறுகின்றது.

- 09) இயற்கை விஞ்ஞானத்தின் இவ்வுண்மை சமூக விஞ்ஞானங்களுக்கும் பொருந்துவதாக உள்ளது. மனித சமூகத்தின் தோற்றமும், அதன் வரலாறும் இவ்விதமே பார்க்கப்படுகிறது. இதனை கிருஸ்ணமூர்த்தி தனிநபர்களது எண்ணப்போக்குகளுக்குப் பொருத்திப் பார்ப்பதாகக் கருத இடமுண்டு.
- 10) அறிவியல் துறையின் வளர்ச்சி மனித குலத்திற்கு தகவல்களைக் கொடுத்துள்ளது. தத்துவம், கலை, இலக்கியம், சமூகவியல், அரசியல், மதங்கள், அற ஒழுக்கங்கள் என்று அவைகளைப் பன்மைப் படுத்திக்கொண்டே போகலாம். இவைகளை அறிந்த மனிதன் தனது மனத்தில் அவைகளைப் பதிவு செய்துள்ளான். அவைகளையே கிருஸ்ணமூர்த்தி சேகரங்கள் என்று கூறுகின்றார்.
- 11) இவ்விதம் சேகரித்துக்கொண்ட தகவலிலான மனித மனம் அவற்றை துணைகொண்டு புறத்தை அளவீடு செய்கின்றது. வியாக்கியானப்படுத்துகின்றது. விளக்கம் கூறுகின்றது. இவ்விதமான வியாக்கியானங்களோ, விளக்கங்களோ குறித்த ஒரு பொருளினது உண்மை நிலையினைக் காட்டுவன ஆகாது. அவைகள் அனைத்தும் அப்பொருள் தொடர்பான உண்மைக் கருத்தின் ஒருபக்கம் சார்ந்த அடையாளங்களே தவிர முழு உண்மையாகாது. எனவே, புறத்தில் இருந்து கிடைத்த சேகரங்களை ஒதுக்கிவிட்டு, ஒருபொருளைப் பார்க்க வேண்டும். அதனால் பரவசம் ஏற்பட வேண்டும். ஆகவே மனத்தில் பரவசத்தை ஏற்படுத்த புறத்தில் இருந்து சேகரித்துக் கொண்ட தத்துவம், கலை, இலக்கியம், சமூகவியல், அரசியல், மதங்கள் அனைத்தையும் ஒதுக்கிவிட வேண்டும். ஒரு மனிதனது உண்மை வாழ்நிலைக்கு அவைகள் துணைபுரியாது. மனிதனுக்கு அவைகள் வழிகாட்டாது. போதனைகள் மனிதனுக்கு, உய்ய இடமளிக்

காது. ஆகவே என்னையும் ஒரு போதகராக எண்ணாதீர்கள் என்று கிருஷ்ணமூர்த்தி கூறுகிறார்.

- 12) மேற்சொன்ன விளக்கத்தினை இன்னும் மிகக் கூர்மையாக விளங்கிக்கொள்ள ஒரு உதாரணத்தில் இருந்து போகலாம் என நினைக்கிறேன்.
- 13) A யும் B யும் நண்பர்கள், சமயவாதியினர்கள், ஒரே வகுப்பில் படிப்பவர்கள் இவர்களுக்கு இடையேயான உறவு நெருக்கமானது. A, C என்னும் பெண்மீது காதல் கொள்கிறான். அவளது அழகைப்பற்றி வாயாரப் புகழ்ந்து B யிடம் மனம்விட்டுக் கதைத்திருக்கிறான். பார்ப்பதற்கு அவள் நடிகை அனுஷ்காவைப் பண்பாட்டு பிரிவு போல் சுண்டி இழுக்கும் தோற்றம் கொண்டவள் என வர்ணித்திருக்கிறான். ஆனால் B அவளைக் நேரில் கண்டதில்லை.
- 14) ஒரு சமயம் B, D என்னும் நண்பர்களுடன் நின்று கொண்டிருக்கும் போது, அவ் வழியால் வந்துகொண்டிருந்த ஒரு பெண்ணைச் சுட்டிக் காட்டி, A காதலிக்கும் பெண் இவள்தான் என்று D, B யிடம் கூறுகின்றான். அப்போது தான் அவளை B நேருக்கு நேர் முதல் தடவையாக காண்கிறான். இவள் தானா A யை காதலிப்பவள்? ஏதோ அனுஷ்காவைப் போல் அழகுச்சிலை என்றானே அப்படி ஒன்றும் பிரமாதமாய் இல்லையே. அழகு என்றால்

நடிகை சிறிதேவி யைப் போலல்லவா இருக்கவேண்டும், என்றான் B .

- 15) இங்கு A யும் B யும் ஆகிய இரு நண்பர்களிடையே அழகு என்னும் விடயத்தில் மாறுபட்ட கற்பிதங்கள் இருப்பதைக் காணலாம். அழகுக்கு அனுஷ்காவையும், சிறிதேவியையும் முன்னுதாரணப்படுத்துகின்றனர். இவர்கள், அப்படியாயின் அழகு என்றால் என்ன? அதனை எப்படி அளவீடு செய்வது? (என்ற பெண் அனுஷ்காவும்ல்ல, சிறிதேவியும்ல்ல. இவைகள் ஒப்பு நோக்கல்கள், ஒப்புநோக்கற்ற பிரக்கை எப்படிச் சாத்தியம்? அவள் அவளாக இருப்பதை எப்படிக் காணுதல் வேண்டும்? இக்கேள்விகளை கிருஷ்ணமூர்த்தியிடம் கேட்டால், இதற்கு மனத்தின் விழிப்புநிலை அவசியம் என்பார்.
- 16) மனிதர்களது சிந்தனை எதிரிடையானவை. மனித மனம் வைப்புகளால் நிரம்பியது. வைப்புக்களைப் புறமொதுக்கி விட வேண்டும். ஒப்புமைகளை வரையறைகளாக திணிக்கக் கூடாது. வரையறை செய்யும்போது ஒத்த வியாக்கியானங்களைப் பெறுவது சாத்தியமற்றது. அவரவர் சேகரிப்புக்களுக்கேற்ப வரையறைகளின் தன்மை, முழுமை வேறுபடக்கூடும். அப்படியாயின் பொதுமைப்படக் குறித்த பெண்ணின் அழகு பற்றி கருத்தை எப்படி அறிவது?
- 17) இதுபோலவே பாசம், பற்று, அன்பு என்பவைகளை இட்டும் கிருஷ்ணமூர்த்தி கருத்து சொல்கிறார். அன்பாய் இருப்போம், பாசம் கொள்வோம் என்று வாயளவில் கதைப்பதாலோ, மேடைப் பிரசங்கம் புரிவதாலோ அவைகள் ஏற்பட்டுவிடாது. செயலில் அவைகளை காட்ட வேண்டும் என்கிறார்.
- 18) வீதி விபத்தொன்றில் அகப்பட்ட உறவினனை, அல்லது அறிமுகமானவனை சிகிச்சைக்காக எடுத்துச் செல்லுவதிலுள்ள கரிசனை, தெரியாத ஒருவன் விபத்தில் சிக்குண்ட போதும் ஏற்பட வேண்டும். அறிமுகம், உறவு என்பன கரிசனையை நிர்ணயிக்கக் கூடாது. வெறும் அனுதாபம் மட்டும் போதாது. உறவின் அறிமுகத்தின் மீதான கரிசனை இவ்விடத்தில் போலியானதாகிவிடுகின்றது. காதலியின் மீது கொண்ட அன்பும், தாய் மீதுகொண்ட பாசமும்

சொந்தப் பிள்ளைம்து கொண்ட வாஞ்சையும் உண்மையான அல்ல, அவைகள் கற்பிதங்க ளோடு கூடியவை. வேண்டுமானால் அவைகள் அன்பின் அடையாளங்களாக இருக்கலாம். உண்மை அன்பாகாது. உண்மை அன்பை மனதின் விழிப்பு நிலையில் இருந்து கண்டு கொள்ள வேண்டும். அப்போது பரவசம் ஏற்படும்.

- 19) கிறிஷ்ணமூர்த்தியினது கருத்துகள் இந்த வாழ்க்கையின் தார்ப்பரியங்களை விளக்குவதாக இருந்தபோதும், மானிட உன்னதத்தை அடைவதற்கான வழிமுறையில் முழுமனித குலத்துக்கும் பொதுமைப்பாடானதாக இருக்கின்றதா? தனிநபரினது அக உலகப்பார்வையில் இருந்து தொடங்கும் முயற்சி எப்படி பொதுமைப்பாடானதாக இருக்க முடியும்? இதனால் இவரது தத்துவம் மனித பொதுமைப் பாட்டை காணத்தவறிவிடுகின்றது அல்லவா?
- 20) பிறருடைய அனுபவங்கள், கருத்துக்கள், கொள்கைகள் ஒருவனுக்கு வழிகாட்டாது. அவனுக்கு அவனே வழிகாட்டி. வேண்டுமானால் அவனது விம்பத்தைக் காட்டும் கண்ணாடியாக என்னைப் பாவனை பண்ணிக் கொள்ளலாம். ஆனால் நான் ஒரு போதகரல்ல, என்று கூறும் கிறிஷ்ணமூர்த்தி இன்று அவரே மகிமைப்படுத்தலுக்கு உரியவராகிப் போனார். அவரது பக்தர்களால் கிறிஷ்ணமூர்த்தி எதனை விரும்பவில்லையோ அதுவே நிறுவனமாகிப்போய்விட்டது.
- 21) அப்படியானால் இவரது தத்துவத்திற்கு என்ன நடந்துவிட்டது? உண்மையதாரத்தத்திற்கு முன்னால் இவரது கனவுகள் என்னவாயிற்று? அனுஷக்காவினதும், சிறிதேவியினதும் உடலழகில் சபலப்பாதவர்கள் உண்டா? உலகின் அறிவியலை ஒதுக்கி விட்டு நேருக்கு நேர் வாழ்க்கையை மட்டும் முகம்கொடுக்கும் மனிதர்களின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு? சமயங்களை புறமொதிக்கிவிட்டு வாழும் மனிதர்கள் எத்தனைபேர்? இந்தத்தின் பெயரால், மதத்தின்பெயரால், மொழியின்பெயரால் இன்று உலகில் ஏற்பட்டிருக்கும் நெருக்கடிகளின் மூலம் என்ன? இந்த யதார்த்த நிலைமைகளுக்கு கிறிஷ்ணமூர்த்தியினால் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட ஏற்பாடு என்ன?

- 22) அகவயப்பட்ட இவரது கருத்துக்கள் மேலும் மனித மதத்தினது ஆழத்தை புரிந்து கொள்ள உதவியிருக்கின்றன. பிராய்டினது கருத்துக்கள் மனித மன ஆழத்தை அறிய உதவியதைப் போல காதல் செய்வோம், கனவு காண்போம், ஒருவராக அல்ல, இருவராக விடுதலை பெறுவோம். உடல் காதலிலிருந்து மானிடக் காதலாக உலகை மாற்றுவோம் என்ற சர்ரியலிஸ் டுகளைப்போல.
- 23) கிறிஷ்ணமூர்த்தியினது கருத்துக்களில் பரிட்சயம் கொண்ட மொழியியலாளர்கள் அவரது மொழி ஓட்டத்தினை, பாசையினை புகழ்கிரார்கள். மிக நுட்பமாய் மொழியைப் பிரயோகிக்கும் அவரது திறனை பாராட்டுகிறார்கள். அவரது சிந்தனையும், மொழியும் ஒன்றிலிருந்து ஒன்றைப் பிரிக்க முடியாதவை என்கிறார். இதனைப் புத்தி பூர்வமாக உணர்கின்றவர்களுக்கு கிறிஷ்ண மூர்த்தியின் ஆரோக்கியம் உதவக்கூடும். பிராய்டிசமும், சர்ரியலிசமும் உதவியதைப் போல.
- 24) மனித உணர்வுகளை வாசகனும் நுட்பமாய்ப் புரிந்துகொள்ள, அந்த உணர்வுகளுடன் இயைந்துபோக கிறிஷ்ணமூர்த்தியினது பாசையின் ஓட்டம் இலக்கிய காரர்களுக்கு உதவலாம். உதவியும் இருக்கிறது. சுந்தரராமசாமியினது “ஜே.ஜே. சில குறிப்பக்கள்” நாவலில் பிரஞ்சுப் பதிப்புக்கு முன்னுரை எழுதிய பிரான்ஸ் கா க்ரேர் (francois gros) சுந்தரராமசாமியை மார்க்சுக்கும் கிறிஷ்ண மூர்த்திக்கும் இடையேயான தமிழ் வாட்டேர் என்று சொல்லலாமா? என்று வினா எழுப்புவது இந்த வகையானதாகத்தான் இருக்கவேண்டும்.

முடிக்கத் தெரியாத புள்ளியொன்றில்

தொடங்கியிருக்கின்றது

தும்பியொன்று தன் பறத்தலை

கனவின் மழையில்

உதிர்ந்து கிடக்கின்ற

கண்ணாடி இறக்கைகள்

வானம் முழுவதும்

சூடி மறைக்கின்றது

மலர்களால் ஆன வாழ்வொன்றை

தினைவுகள் படர்ந்தேறிப் பற்றுக்கின்ற

கிளைகளெல்லாம், அதன்

களவாடப்பட்ட தேன்சனைகள் பற்றியே

அழுகின்றன

தும்பியின் சிறுவழியில்

புக்களைத் தவிரவும்

அறிந்திரா மரங்களெல்லாம்

முளைத்து விரிகின்ற முட்களில்

சிக்கி வடிக்கின்றதுபூ

காதலின் குருதியை

தனதல்லா புள்ளியில்

மறுபடியும் மறுபடியும்

பறத்தலைகின்றது.

ஏந்திப்பறக்கவியலா

எல்லையற்ற வட்டங்களை

ஈன்று தருகின்றது

புள்ளிகள்

அதன் சிறு காலடியில்

போதையின் சனைகள் புதைந்திருக்க

உயிரின் கந்த மூலகங்கள் தூவி

அன்பின் கிண்ணமென - உன்

யெளவனத்தின் முன்னே வைத்தேன்

'என்னையும்' ஊற்றி

வேட்கையின் பகை முடிக்கா

உன் வீரவாள் பதுங்கியிருந்த திசையிலிருந்து

பரவிற்று -

பிணத்தின் வாடையென

வஞ்சனையின் நெடி.

அடர் இரவில்

கிண்ணத்தில் மிதந்து வழிகின்ற

வேட்கையின் பகை

கனவின் உடல்கள்

கைகள் நீட்டித் தத்தளிக்கின்றன.

தாயென அணைக்கவியாலா

என் கருணையின் பிடரியை,

கொளவுகின்றது

நீ வரித்த

கயிறு.

மலைவாசிகள் தேடு

திசையில்

காத்திருக்கின்றது - என்

காதலின் சனைகள்

இன்று புதுக்குடியிருப்புக்குப் போயி ருந்தேன். மீண்டும் அழிவின் காட்டிடையே நின் றேன். துக்கத்தை மறுபடியும் காவி வந்துள்ளேன். போதாக்குறைக்கு தொலைந்து போன பொரு ளொன்றைத் துக்கம் பெருக்கியாகக் கிடைக்கப் பெற்றிருக்கிறேன். இதுதான் காலக் கொடுமை அல்லது விதியின் சதி என்பதா? அழிவுகளைப் பார்க்க விரும்பாமல் இதுவரையும் அங்கே போவ தைத் தவிர்த்தேன். தொடர்ந்து இடிபாடுகளையும் சிதைவுகளையும் பார்த்து மனமும் சிதைந்து

போய்விட்டது. இனியும் இவற்றைப் பார்க்க முடியாது. இந்த அழிவுகளைப் பார்க்க வேண்டியிருப்பதும் இவற்றினூடே வாழ வேண்டியிருப்பதும் தவிர்க்க முடியாத ஒரு யதார்த்தமே. என்றாலும் தொடர்ந்தும் இதையெல்லாம் தாங்கிக் கொள்ளக் கடினமாகவே உள்ளது. யுத்தம் முடிந்தாலும் இந்தக் கொடுமைகள் முடியவில்லை.

தொலைந்து போன பொருள் என்றேனே, அது என்ன என்று தெரிந்தால் சிலவேளை நீங்கள் சிரிக்கக் கூடும். காசு, நகை, வீட்டுப் பொருட்கள், இயந்திர சாதனங்கள் என எவ்வ ளவோ பெறுமதியான பொருட்கள் எல்லாம் நடந்த யுத்தத்தி னால் தொலைந்து போயிருக்கின்றன. அதை விட பல ஆயிரம் உயிர்கள். அதையெல்லாம் விட இந்தப் பொருளென்ன பெரிதா? ஆனால், இதுவும் உயிருள்ள ஒன்றைப் போல மறக்க முடியாத ஒன்று. நினைவுகளில் ஆழப்பதிந்து நீங்க முடியாமல் ஒரு கூழாங்கல்லைப்போல படிமமாகியிருக்கிறது.

ஆமாம், தொலைந்தவையும் இன்று திரும்பத் துக்கம் பெருக்கியாகக் கிடைத்திருப்பவையும் கடிதங்களே. நண்பர் களின் கடிதங்கள். தோழர்களின் கடிதங்கள். அமைப்புகளின் கடிதங்கள். பத்திரிகை ஆசிரியர்கள், எழுத்தாளர்கள், கலை ரூர்கள் எனப்பலர் அவ்வப்போது எழுதிய கடிதங்கள். ஐயா, அம்மா உட்பட நெருங்கிய உறவினர்கள் எழுதிய கடிதங்கள். வெளிப்பார்வையில் இவை வெறும் கடிதங்களே. அதிகமான கடிதங்களில் உள்ளவை கடந்து போன காலமொன்றில் பேசப் பட்ட விசயங்கள். இப்பொழுது அந்த உரையாடல்களுக்கு என்ன அவ்வளவு முக்கியத்துவம் இருக்கிறது? ஆனால், அடிப்படைகளின் விதி என்றும் மாறுவதேயில்லை.

இரண்டும் இரண்டும் நான்குதான். அது எப்பொழுதும் மாறுவதில்லை. பீற்றருக்கும் அது நான்குதான்.

பியசேணாவுக்கும் அது நான்குதான். அரவிந்தனுக்கும் நான்குதான். வெள்ளையனுக்கும் கறுப்ப னுக்கும் கன்னடனுக்கும் தெலுங்கனுக் கும் அரேபியனுக்கும் அது நான்குதான். அடிப்படைகளை உருவாக்கும் எந்தச் சொல்லுக்கும் கால முதிர்வு ஏற்படுவதில்லை. வாழ்வை அதன் சாரத்தில் நின்று

உணர்ந்த எத்தகைய எழுத்தும் அத்தகைய பெறுமதியைப் பெறுவன.

எனவேதான் இவற்றைப் பற்றி எழுதும்போதே ஒருவிதமான வேறுபட்ட மன எழுச்சி நிகழ்கிறது. இந்தக் கடிதங்களை எழுதிய ஒவ்வொரு முகங்களும் மனதில் தோன்றுகின்றன. இவற்றை எழுதியவர்களிற்பலர் இன்றில்லை. சிலரை நான் வாழ்விலே நேரிற் பார்த்ததே இல்லை. தொலை பேசியிற் கூடப் பேசியதில்லை. அவர்களுடைய தொடர்பும் உறவும் கடிதங்களின் மூலமாக மட்டுமே இருந்தன. எழுதுகிற விசயம் மிகுந்த மன நெருக்கடிக்குரியது என்றாலும் அதை எழுதும்போது ஏற்படும் உணர்வுகள் இன்றைய நிலையில் அசாதாரணமானவை.

கடிதங்களின் யுகம் முடிந்து வருகிறதா?' என்று கேட்டிருந்தான் அண்மையில் சிவா. 'தொலைபேசியும் பின்னஞ்சலும் கடித யுகத்திற்கு எதிரிகள் என்று மேலும் சொன்னான். மின்னஞ்சல்கள் வந்த பிறகு பெரும்பாலும் தபாலில் வருகின்ற கடிதங்களின் யுகம் முடிவுக்கு வந்து கொண்டிருக்கிறது. தொலைபேசியின் உச்சபாவனை, செல்போனின் வருகை எல்லாம் அநேகமாகக் கடிதங்களின் அவசியத்தைக் குறைத்து விட்டன. ஆனால், தொலைபேசியில் பகிரப்படும் எல்லா வார்த்தைகளும் அந்தக் கணத்திலேயே காற்றிலே கரைந்து விடுகின்றன. அழகை, சிரிப்பு, பரிவு, நேசம், தவிப்பு, தாகம், மோகம் என எத்தகைய உணர்ச்சிகளையும் நேரடியாகப் பரிமாறிக் கொள்வதற்கு தொலைபேசி உச்ச சாத்தியத்தை அளிக்கிறது என்பது உண்மைதான். ஒவ்வொரு குரல்களையும் அவற்றின் உயிர்ப்போடு அனுப்பிக்க முடிவதும் உண்மை. என்றாலும் எல்லாம் அந்தக் கணம் வரையிறதான். அதற்குப்பால், அவற்றுக்கு எந்த முகமும் இல்லை. அடையாளமும் இல்லை. பெறுமதியும் இல்லை. காற்றிலே கரைந்து, காணாமற் போய் விடுகின்றன அவ்வோசைகள்.

தொலைபேசிக்கு அடுத்தபடியாக கடிதத்திற்கு உள்ள இன்னொரு எதிரி மின்னஞ்சல். இதையும் சிவாதான் சொன்னான். என்னதான் மின்னஞ்சலில் வேகமாகக் கடிதப் பரிவர்த்தனையைச் செய்யக் கூடியதாக இருந்தாலும் அதில் எழுதப்படும் கடிதங்களுக்கென்ற தனியான முகங்கள் இருப்பது குறைவு. தனியான அடையாளங்கள். அந்த அடையாளங்களின் வழியாக வருகின்ற உணர்வு! முக்கியமாக எழுத்துகள். மின்னஞ்சலில் எல்லா எழுத்துகளும் ஒரே மாதிரியானவையாக, அச்சில் வார்க்கப்படும் எழுத்துகளைப் போல. அச்சில் இருக்கின்ற எழுத்துகளுக்கு கையெழுத்துகளைப்போல தனியான அடையாளங்கள் இருப்பதில்லை. தனியான முகங்களை அவை காட்டுவதும் இல்லை. இது பெரியப்பாவின் எழுத்து, இது பாலுவின் எழுத்து, இது ரமணியின் எழுத்து, ரதியின் எழுத்து, இது அத்தையின் எழுத்து என்று எப்படி அவற்றை அறிந்து கொள்வது? எழுதப்படும் கடிதங்களில் ஏற்றப்படும் அவரவர்களின் உணர்வுகளின் தொனி வேறுபாட்டைத்தவிர, வேறெந்த வேறுபாடுகளும் தனித்துவங்களும் மின்னஞ்சல்களுக்குக் கிடையாது.

ஆனால், கடிதங்கள் அப்படியல்ல. அவை ஒவ்வொன்றுக்கும் தனித்தனியான முகங்கள் உண்டு. அவரவரின் கையெழுத்துகளில் இருந்தே இந்த முகச் சாயல் உருவாகியுள்ளது:

மனிதர்கள் வேகங்கொள்ளும் வாழ்க்கைக்குத் தாலும்போது இயல்பையும் அழகையும் அடையாளங்களையும் இழந்து விடுகிறார்கள். வேகங்கொள்ளும் வாழ்க்கைக்குப் பெரும்பாலும் இயந்திரங்களின் துணை

அவசியம். இயந்திரங்களும் பொறிமுறைகளும் எப்பொழுதும் மனித சுபாவங்களுக்கும் தனித்த அடையாளங்களுக்கும் எதிரானவை. அவற்றை அவை நிராகரித்து, மனிதர்களையே இயந்திரமயமாக்கி விடுகின்றன. மனிதர்கள் சுலபமாக இயந்திரமயமாகி விடுகிறார்கள். ஆனால், இயந்திரங்கள் ஒருபோதும் மனித இயல்புக்கு வருவதில்லை. இப்போது கடிதங்களிலும் தங்களை இழந்து வருகிறார்கள் மனிதர்கள்.

எப்படியோ கடிதம் எழுதுவதை மனிதர்கள் வரவரக் குறைத்துக் கொண்டே வருகிறார்கள். கடிதங்களை ஒரு வாழ்க்கையும் வந்து விடத்தான் போகிறது. அப்படிச் சில கடிதங்கள் வந்தாலும் அவை பெரும்பாலும் அலுவலக விவகாரங்கள் சம்மந்தப்பட்டவையாகத்தான் இருக்கும். அந்தக் கடிதங்களும் இயந்திரமயப்பட்டவையே. விதிகள், கட்டளைகள், அறிவுறுத்தல்கள், கோரிக்கைகள், அறிவிப்புகள் என்ற வரையறையில்தான் அலுவலகக் கடிதங்கள் இருக்கும். அலுவலக விதியே இயந்திரமயமானதுதானே.

முன்னர், ஒரு தபால் அட்டை வரும்போதே எவ்வளவு மகிழ்ச்சியாக இருக்கும்! அதைக் கொண்டு வரும் காக்கிச் சட்டை போட்ட தபால்காரர் வரும்போது ஒரு வகையான கிளர்ச்சி நம்மையறியாமலே நமது உடலில் ஓடிப்பரவும். உறையோடு வரும் கடிதங்களில் இருக்கின்ற வெள்வேறு வகையான அழகிய முத்திரைகள், முகவரியில் இருக்கும் விதவிதமான எழுத்துகள் எல்லாமே கடிதங்களுக்கு ஒரு தனிச்சுவர்ச்சி. முகவரியை எழுதிய கையெழுத்தை வைத்தே இது யாருடைய கடிதம் என்று கண்டு பிடித்து விடும் அளவுக்கு மன இயக்கம் இருந்தது.

சின்னமாமாவின் எழுத்துகள் எப்போதும் சரிந்திருக்கும். அவற்றைப் பார்க்கையில், ஒரு அணியாக எழுத்துக் கூட்டம் நிற்பதைப் போலிருக்கும். பெரியப்பாவின் எழுத்துகள் அதிரடியாக எதையோ சொல்ல முயற்சிப்பதைப்போல அவசரகதியுடையவை. தாள் முழுவதும் ஏறக்குறைய ஒரு வகையான கிறுக்கல்கள். அவரும் அப்படியான ஆள்தான். எதற்கும் பராதிப்பட்டுக் கொண்டிருப்பார். சற்று ஆதிக்க மனோபவமும் அவரிடமுண்டு. ராணி அத்தையின் எழுத்துகள் நிதானமானவை. அவளின் எழுத்துகளும் அப்படித்தான். அவ எழுதும் விசயங்களும் அப்படித்தான். அவவும் அப்படித்தான். எப்படித்தான் அப்படியொரு நிதானமும் ஆற்றலும் அவவிடம் உள்ளன என்று யோசிக்க வைக்கும். அறிவுரை சொல்வதைப்போல அணைப்பும் இதழும் நெருக்கமும் கூடிய எழுத்துகள் அவவுடையவை. எனக்கு அந்த எழுத்துகளே அதிகமாகப் பிடிக்கும். எதையோ சொல்லத் துடிப்பதைப்போல தவித்துக் கொண்டிருப்பன சிறோ அத்தையின் எழுத்துகள். சரிந்து நிரல் கட்டியிருக்கும் பயிர்களைப் போல வரிகளிருக்கும்.

கிறுக்கல் சித்திரக்காரனின் கை வண்ணத்தைப்போல, என்ன ஏது என்றே தெரியாமல் எழுதிச் செல்வார் சோதியப்பு. அவருடைய கையெழுத்தும் தலையெழுத்தும் கடவுளுக்குத்தான் தெரியும் என்று சொல்வார் ஐயா. அந்த அளவுக்கு எதையோ கிறுக்கிச் செல்வார் சோதியப்பு. ஆனால் அவருடைய எழுத்தைப் படித்துத் தான் அவரில் மையன் கொண்டான் அந்த நாளில் ஒரு மலேசியப் பெண் என்று பெரிய மாமா சொல்வார். பொனிபஸ்ஸின் எழுத்துகளுக்கு என்றும் முதுமை வந்ததேயில்லை. அவன் கடையாக எழுதிய கடிதத்தில் நான் பார்த்தது முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அவன் எழுதிய அதே எழுத்தைத்தான். காலம் எவ்வளவு மாறினாலும் அவனுடைய கையெழுத்தில் அது ஊடுருவ முடியாமல் பின்தங்கி விட்டது. இவ்வளவுக்கும் அவன் தமிழைப் படிக்க வந்ததே அவனுடைய ஆறாவது வயதில்தான். வீட்டில் தமிழை அவன் பேசத் தொடங்கியது அநேகமாக அவனுடைய பத்து வயதில் இருக்கலாம். டொச் மொழியையும் ஆங்கிலத்தையும் கலந்து பேசிய ஒரு குடும்பமாக பொனிபஸின் குடும்பம் எங்களுரில் இருந்தது. ஒல்லாந்து வழியான பரம்பரை. பிறகு தமிழையும் சேர்த்துக் கொண்டார்கள். இப்பொழுது தமிழையே பெரும்பாலும் புழங்குகிறார்கள். எப்படியோ இளமை மாறாத எழுத்தை இன்றும் அவன் தன்னிடம் வைத்திருக்கிறான்.

போகட்டும், இப்படி எத்தனை வகையான எழுத்துகளை அடையாளம் கண்டு, அவற்றின் குணமறிந்து, அவற்றின் முகமறிந்து வைத்திருந்த வாழ்க்கையைக் கடிதங்கள் தந்தன. தாத்தாவின் கையெழுத்தை நீண்டகாலமாக அம்மா பத்திரப்படுத்தி வைத்திருந்தாள். அநேகமானவையும் பெரும்பாலும் கடிதங்களில்தான். அதுவும் அவ்வளவு அலைக்கழிந்த வாழ்க்கைக்குப் பிறகும். ஒரு விவசாயியாக தாத்தா இருந்தபோதும் அம்மா படிக்கிற காலத்தில் வாரந்தவறாமல் அம்மாவுக்குக் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார். அந்தக் கடிதங்களை அம்மா பக்குவமாகப் பொத்திப் பொத்தி வைத்திருப்பதைப் பார்த்த அய்யா அம்மாவிடம் சொல்வார், 'உம்மட அப்பா ஒரு நேரு. நீர் ஒரு இந்திரா. அவர் தன்னை அருமை மகளான உமக்கு வரலாற்றுப் பாடங்களை கடிதத்திலே போதிச்சிருக்கிறார்... அதையெல்லாம் படிச்சிட்டு இப்ப நீர் எங்களுக்கு வாழ்க்கைப் பாடம் நடத்திறீர்...' என்று. அம்மாவைச் சீண்டுவதற்கு அய்யாவுக்கு வாய்த்த ஆயுதம் அது. ஆனால், தாத்தாவை விட்டுக்கொடுக்கவே மாட்டா அம்மா.

நேரு தன்னுடைய மகளான பிரியதர்ஸினி (இந்திராவு)க்கு எழுதிய கடிதங்கள் அளவுக்கு, முக்கியமான கடிதங்களாக எங்கள் தாத்தாவின் கடிதங்கள் வரலாற்றுப் பிரசித்தியைப் பெறவில்லை என்றாலும் அம்மாவுக்கு அந்தக் கடிதங்கள் வரலாற்றுப் பொக்கிஷம்.

வாழ்க்கைப் பொக்கிஷம். நினைவுப் பொக்கிஷம். பின்னாளில் ஐயாவின் கடிதங்களையும் அப்படி அம்மா சேர்த்து வைத்திருந்தாள். 'இதெல்லாம் பாரதி, புதுமைப்பித்தன் கடிதங்கள் இல்லைத்தான். எண்டாலும் வைச்சிருக்கிறேன்' என்று சொல்லிக் கொண்டு. (ஐயாவுக்கு உள்ளூர் ஆயிரம் அதிர்வலைகள் அப்போது ஏற்பட்டிருக்கும்).

என்னிடம்கூட எத்தனையோ கடிதங்கள் இருந்தன. 25 ஆண்டுகளாகக் கடிதங்களைச் சேமித்திருக்கிறேன். நாடோடியையும் விட ஓயாது அலைந்த போர்க்கால வாழ்க்கையில், உத்தரவாதங்கள் இல்லாதிருந்த இடம் பெயர்ந்து கொண்டிருந்த அந்தக் கொடிய வாழ்க்கையின் போது கூட ஏராளம் கடிதங்களைச் சேகரித்து வைத்திருந்தேன். ஆரம்பத்தில் சேகரித்த கடிதங்கள் கொஞ்சம் தொலைந்து விட்டன. அத்தனையும் முக்கியமான கடிதங்கள். மறக்க முடியாத கடிதங்கள், சிறப்பான கடிதங்கள் என்று சொல்வார்களே, அப்படிச் சில கடிதங்கள் என்னிடமுமிருந்தன.

பிரமின், தஞ்சைப் பிரகாஷ், எம்.வி.வெங்கடராம், சுந்தர ராமசாமி, ஜெயமோகன், தங்கர் பச்சான், உதிரிப்பூக்கன் மகேந்திரன், அன்ரன் பாலசிங்கம், அ.இரவி, நிலாந்தன், வே.பாலகுமாரன், சோலைக்கிளி, சு.வி, நற்பிட்டிமுனை பள்ளி, எம்.எச்.எம். நவாஷ், புதுவை இரத்தினதுரை, சாந்தன், செம்பியன் செல்வன், வரதர், நந்தி, சோ.கிருஷ்ணராஜா, தணிகாசலம், அ.யேசுராசா, முருகையன், சண்முகம் சிவலிங்கம், டொமினிக் ஜீவா, சோ.பத்மநாதன், கா.சிவத்தம்பி, கந்தையா சிறிகணேசன், அழ.பகீரதன், கைலாஷ், பவானந்தன், நிர்மலன், தாமரைச்செல்வி, சு.மகேந்திரன், புகழேந்தி, குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம், அ.மாற்கு, சின்னபாலா, சாந்தன்... இதை விட பின்னாளில் அறிமுகமாகியிருந்த இளைய படைப்பாளிகளிற பலருடைய கடிதங்களும் நண்பர்கள் பலருடைய கடிதங்களும் கூட இருந்தன.

முக்கியமான உரையாடல்கள் அடங்கிய கடிதங்களைத் தேர்ந்து அவற்றை, கடிதங்களை உறையிட்டுச் சேமிக்கும் கோவையொன்றில் பத்திரப்படுத்தி வைத்திருந்தேன். எத்தனை விதமான கடிதங்கள்! 'எத்தகைய உணர்ச்சிகரமான - அறிவெழுச்சியேற்பட்ட மனநிலையில் அவை எழுதப்பட்டிருந்தன. சில கடிதங்களைப் பல தடவை படித்திருக்கிறேன். கடிதங்களில் இருக்கின்ற வசதியே அதுதான். எத்தனை தடவையும் அவற்றை நாம் படிக்கலாம். மறுபடி மறுபடி வாசிக்கலாம். தஞ்சை பிரகாஷ், பிரமின், எம்.வி.வி, சு.வி, பள்ளி, சு.ரா, சு.வி, செம்பியன் செல்வன் போன்றோர் இறந்த வேளையில் அவர்கள் எழுதிய கடிதங்களை மீளவும் எடுத்துப் படித்திருக்கிறேன். நேரிலே எழுந்து வந்து உரையாடுவதைப் போல ஒரு உணர்வு வரும் அப்போது. எஸ்போஸை

யாரோ சுட்டுக் கொன்றதைப்பற்றிய சேதியறிந்த போதும் அவர் எழுதிய ஒரு கவிதையையும் கடிதங்களையுமே படித்தது இன்னும் நினைவிலுண்டு.

காதற்கடிதங்களை அந்தப் பருவ நாடகத் தருணத்தில் எத்தனை தடவைகள் படித்திருப்போம் என்று நினைத்துப்பார்த்தால் இது இலகுவாகப் புரியும். இப்போது அதை நினைக்கும்போது உள்ளே ஒரு வகையான கூச்சமெழுகிறது. நம்மையறியாமலே சிரிப்புக் கூட வருகிறது. படிக்கப்படிக்க மன எழுச்சியையும் இதத்தையும் தரும் கடிதங்கள் காதற் கடிதங்கள் மட்டுமல்ல, அரசியல் எழுச்சிகளை வலியுறுத்தும் கொள்கை விளக்கக் கடிதங்களுந்தான். எத்தகைய உணர்ச்சிச் சுழிப்புகளை அவை அந்த நாட்களில் ஏற்படுத்தியிருந்தன. அருளர், அன்னலிங்கம் ஐயா, நா.விசுவலிங்கம், டொமினிக் ஜீவா, பவானந்தன், சின்னபாலா, வே.பாலசுமாரன், சாந்தன் (ராம்) பரா, கைலாஸ் என்று எத்தனைபேர் இத்தகைய எழுத்துச் சித்திரங்களை வேட்கை ததும்ப எழுதினார்கள். இப்படி ஒவ்வொருவருக்கும் வேட்கைகளை எழுதுவதற்கென்று அந்த நாட்களில் பலர் இருந்தார்கள். காலம் எல்லாவற்றையும் அடித்துப் போயிற்று வெவ்வேறு திசைகளில்.... இன்னொரு வகையான மன எழுச்சிகளைத் தரும் கடிதங்களாக பிறகு இலக்கியம் சார்ந்த கடிதங்களிருந்தன. மனித இயக்கத்தையும் வாழ்வைப் பற்றிய தரிசனங்களையும் காண்பிக்கும் உணர்வும் அறிவும் சார்ந்த கடிதங்கள் அவை.

பிறகு ஒரு காலம் கண்ணீர்க்கதைகளையே தங்கள் எழுத்துகளாக்கினார்கள் பல தோழர்கள். அவர்களுடைய கடிதங்களைப் பார்ப்பதே அச்சத்துக்குரியது என்ற நிலை உருவாகியது. அந்தளவு கொடிய துயரங்களை அந்தக் கடிதங்கள் தாங்கி வந்தன. வழிகள் அழிந்தொடுங்கிய பிறகு, போக்கிடமற்ற தோழர்களின் குரல்கள் ஈனத்தில் ஒலித்தன. அந்த நாட்களில் தபாற்காரனைக் காண்பதற்கே மனம் அஞ்சியது. ஆனாலும் யதார்த்தை எப்படிப் புறக்கணிப்பது? வரும் கடிதங்களை வாசிக்காமல் இருக்க முடியுமா? வாசிப்பதற்கஞ்சி, மூடப்பட்ட நிலையில் இருக்கும் கடிதம் அல்லது பிரிப்பதற்காகக் காத்திருக்கும் கடிதத்தை மூடிய நிலையிலேயே வைத்திருக்கும்போது ஏற்படும் பதற்றம் சாதாரணமானதல்ல. என்னதான் அதிர்ச்சியைத் தரக்கூடிய கடிதமாக, மன நெருக்கடிகளைத் தரக்கூடிய கடிதமாக அது இருந்தாலும் அதை அறியாமல் இருப்பதற்கு மனம் இலகுவில் அனுமதிக்காது. பதற்றத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டேயிருக்கும் அது. பதற்றத்தை மட்டுமா, குற்றவுணர்வையும் ஏற்படுத்தும்.

ஆகவே, என்னதான் பாதகமான நிலையில் இருக்கின்ற போதும் வருகின்ற கடிதங்கள் வாசிக்கப்படுகின்றன. பதில் சொல்லமுடியாத கேள்விகளை அதில் பதிந்திருப்

பார்கள் தோழர்கள். தெரிந்த விளக்கத்தையே மீண்டும் எழுதி விளக்குவார்கள். குற்றச் சாட்டுகள், துயரத்தைப் பகிர்தல், துயரேற்றல், கழிவிரக்கம், மறுப்பு, வசை, கையறு நிலை, உதவி கோருதல் என சாதாரணமாக எடுத்துக்கொள்ள முடியாத அளவுக்கு அவை இருக்கும். அந்தக் கடிதங்களை எதிர்கொள்வதிலேயே நான் அதிக சிரமப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால், என்ன செய்ய முடியும்? படிக்கத்தான்வேணும். பதில் சொல்லத்தான் வேணும். நட்பின் முன்னே, தோழமையின் முன்னே மௌனம் கொள்வது சாத்தியமே இல்லை. அது நியாயமும் இல்லை.

இப்படியே கடிதங்களுக்கும் எனக்குமான உறவு நீண்டது. அரசியல் விவாதங்கள், இலக்கிய விவகாரங்கள், நட்பும் தோழமையும் கலந்த பரிமாறல்கள் என ஏராளம் கடித வழி உரையாடல்கள் நடந்து கொண்டேயிருந்தன.

வன்னியில் தொலைபேசி வசதிகள், இணைய வசதிகள் மட்டுப்பாட்டுடன் இருந்ததால் கடிதங்களே பெரும்பாலும் தொடர்பு வழியாக இருந்தன. இது கடித உறவாடலுக்கு முக்கிய ஒன்றாகியது. இப்படி வந்த கடிதங்களில் தேர்வு செய்து, இரண்டு பெரிய தொகுதிக் கடிதங்களைத் தயாரித்து எடுத்தேன்.

கிளிநொச்சியை நோக்கி 2008 இறுதிக் காலப்பகுதியில் படையினர் படையெடுத்து வரும்போது எல்லாப் பொருட்களோடும் இடம்பெயர்ந்தேன். கடிதங்களைப் பாதுகாப்பாக வைத்திருக்க வேண்டும் என்பதற்காக, அவற்றை புதுக்குடியிருப்பிற்கு அனுப்பினேன். அங்கே நண்பர் முல்லைக்கோணேஸ் அவற்றை பொறுப் பெடுத்துத் தன்னுடைய வீட்டில் வைத்திருந்தார். இடப் பெயர்வு பற்றிய அச்சங்கள் கோணேசுக்கும் இருந்தது. ஆனாலும் அதை விட எங்களுக்கு வேறு தெரிவுகள் இருக்கவில்லை. முடிந்தவரையில் அவற்றைப் பாதுகாப்போம் என்ற அளவில் செய்யக் கூடிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து அவற்றைப் பாதுகாப்பாக வைத்தோம்.

ஆனால், எல்லாமே தலைகீழாகின. எதிர் பார்த்தபடியே படையெடுப்பு புதுக்குடியிருப்பை நோக்கியும் நடந்தது. இதனால், பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்டிருந்த அந்தக் கடிதங்கள் மீண்டும் சோதனையைச் சந்தித்தன. கோணேஸ் தன்னையும் குடும்பத்தையும் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்கே பெரும்பாடுபட்டார். பிறகு, புதுமாத்தளம் பகுதியில் அகதியாகக் கோணேலைச் சந்தித்தபோது, 'உங்களுடைய கடிதங்களும் புத்தகங்களும் இதுவரையில் பக்குவமாக இருக்கு' என்றார். புதுக்குடியிருப்பில் அவருடைய வீட்டை விட்டு அவர் குடும்பத்தோடு வெளியேறியிருந்தாலும், அந்தப் பகுதியில் உக்கிரமான சண்டைகள் நடந்து கொண்டிருந்தாலும் எப்படியோ மனைவிக்கும் எறிகணைகளுக்கும் ரவைகளுக்கும் தண்ணி காட்டிக் கொண்டு புதுக்குடியிருப்பிலிருந்த

அண்மைக்கால ஊடகத்தின் பெருக்கம் புற்றிசலாக அதிகரித்து வருகின்றன. இந்த அதிகரித்தல் ஒரு வகையில் மகிழ்ச்சிக் குரியதாகயிருந்தாலும் இன்னொரு பக்கம் வேதனைக்குரியது.

நடுநிலை, சரிநிகர் சமதர்மம், சொல்வது நாங்கள் தீர்மானிப்பது நீங்கள், குடு சுவை சுவாரசியம் போன்ற போலிக் கருத்தாடல்களுடன் வெளிவருகின்ற இலத்திரனியல் அச்சுடகங்கள் என்னததச் செய்கின்றன?

மக்களை தங்கள் பக்கம் ஈர்ப்பதற்கு பலப்பல தந்திரங்களை கையாண்டு வீடு வீடாக ஏறி இறங்கி பரிசு வழங்குவதும் இளைஞர் பட்டாளங்களை தங்கள் பக்கம் வைத்துக் கொள்வதற்கு தெரிந்தெடுத்த போஸ்களை கொடுத்து தங்கள் கைக்குள் இறுக்கி வைத்திருக்கின்றன. இந்தத் தந்திரத்தை புரிந்துகொள்ளாத பொதுப் புத்திகள் விட்டில் பூச்சிகளாக மாண்டுபோகின்றன.

ஊடகம் எப்போதும் தனது நிகழ்ச்சி நிரலை நடத்துவற்கான திட்ட வரைவுடனே இயங்கி வருக்கின்றன. தனது வியாபாரத்தினை வெற்றி கொள்வதற்கு தனது கம்பனி நடவடிக்கைகளை கச்சிதமாக காய் நகர்த்தி வெற்றிகொள்ளும் மையமாக இயங்குகின்றன. ஆனால் பொதுப் புத்தித்தளத்தில் இதுரை எந்தக் கேள்வியும் எழாதது துரதிஸ்டமே

அண்மையில் நடந்த அங்கர்பால் சர்ச்சை பொதுப் புத்தித்தளத்திற்கு ஒரு பாடமாகவே கொள்ள வேண்டும். ஒரு பக்கம் அங்கர் பற்றியு உண்மையினை வெளியிடும் ஊடகங்கள் மறுபக்கம் அதன் விற்பனைக்கான விளம்பரங்களையும் வெளியிடுகின்ற கேவலத்தையும் நம் கண்முன் நிகழ்த்துகின்றன. மக்கள் சார்ந்த எந்தவித அக்கறையற்ற தனது லாப நோக்கத்திற்கான செயல்வாதத்தினையே முன்னெடுப்பதையே காணலாம். இந்த லாபத்திற்கான, சுரண்டும் தந்திரத்தை பொதுப் புத்தித் தளத்தில் கட்டுடைப்புச் செய்கின்ற போதுதான் மாற்றத்திற்கான ஊடகங்கள் உருவாகும். மாறாக அறைக்குள் இருந்து கொண்டு கேள்விச் செவிடன் காதில் விழுந்த கதைகளைச் செய்திகளாக்கிப் பணம் சம்பாதிக்கும் ஊடகத்தையும், நிருபர்களையும் தூக்கிப் பிடிப்போமானால் எம்மிடத்தில் மிஞ்சுவதெல்லாம் வெறுமை மாத்திரமே

தன்னுடைய வீட்டுக்குப் போய் வந்து கொண்டிருந்தார் கோணேஸ். ஆனால், அது 'கரணம் தப்பினால் மரணம்' என்ற பயணம். ஒரு வகையில் அது ஒரு வீம்புச் செயல்தான். எப்போதும் வீம்புச் செயல்களைச் செய்வதிலேயே ஒரு விதமான விருப்பமுள்ளவர் கோணேஸ். அப்படிப் போய் வந்த கோணேஸ் வீட்டையும் பொருட்களையும் அவதானித்தார். அப்பொழுது என்னுடைய கடிதங்களும் பத்திரமாக இருப்பதைக் கண்டிருக்கிறார். அவருடைய புத்தகங்களும் அவர் சேகரித்திருந்த ஓவியங்களும் அவர் வரைந்திருந்த ஓவியங்களும் கூட தப்பிப் பிளைத்திருந்தன.

ஆனால், யுத்தம் முடிந்த பிறகு...என்ன மிஞ்சும்? எங்கெல்லாமோ அலைந்து திரிந்த பிறகு, புதுக்குடியிருப்புப் பகுதியில் மீள்குடியேற்றத்துக்காக சனங்கள் சென்றனர். கோணேசும் போனார். போனவருக்கு பேரதிர்ச்சி. கூரையற்ற வீட்டையும் சிதைந்து அழிந்து போயிருந்த பொருட்களையும் பார்த்த கோணேஸ் அடுத்ததாக புத்தகங்களையும் ஓவியங்களையும் தேடினார். என்னுடைய புத்தகங்களும் கடிதக் கோவைகளும் இருந்த இடத்தைப் பார்த்தார்.

அங்கே? ஒன்றுமேயில்லை.

மிஞ்சியவை எரிந்தும் உக்கியும் போன நான்கைந்து புத்தகங்கள்.... கூடவே அந்தக் கடிதப் படிசுவர்கள். கோணேஸ் முந்திச் சென்று அவற்றையே எடுத்தார்.

என்ன கொடுமை, அவையெல்லாம் பெரும் பாலும் உருவழிந்து போய்விட்டன. ஆனால், எரியவில்லை. என்றாலும் பயன்படுத்த முடியாதவை ஆகிவிட்டன. எந்தக் கடிதத்தையும் சீராகப் படிக்க முடியாது. இனி அவற்றை என்றும் எங்கும் பெறவே முடியாது.

இதைத்தான் ரவிக் குமார் சொன்னாரா, 'யாழ்ப்பாண நூலகம் எரியுண்டபோது அதைக் கண்டு குமுறியவர்கள் மீண்டும் அப்படியொரு நூலகத்தைக் கட்டியெழுப்ப வேண்டும் என்று தமக்குள் உறுதியேற்றிருப்பார்கள். அந்த விருப்பம் இருபது ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு ஈடேறியது. என்றாலும் இது எத்தனை நாளைக்கு? என்ற கேள்வி ஒவ்வொரு நெஞ்சிலும் எழாமல் இல்லை. நூல்கள் காகிதத்தால் தயாரிக்கப்படுகின்றன. காகிதம் நெருப்பின் உணவு. நெருப்போ ஆதிக்கவாதிகளின் கையிலிருக்கும் ஆயுதம்' (தீராந்தி, மார்ச் 2012) என்று? அந்த உருவழிந்த கடிதக்கோவையைக் கோணேஸ் தந்திருந்தார். அவற்றிற்கு கடிதங்கள் இருந்தன. ஆனால், அவை கடிதங்களாக இல்லை. உருவழிதல் என்பது இப்படியுமா? இந்த ரூபத்திலுமா?

அ. யேசுராசா

தமிழ் ஊடகங்கள் பற்றிய சில அவதானங்கள்

ஊடகங்கள் என்னும்போது தமிழ்நாட்டிலிருந்து ஒளிபரப்பப்பட்டு இங்கு பார்க்கமுடிகிற தொலைக்காட்சி அலைவரிசைகளையும் இங்கிருந்து ஒளிபரப்பாகும் நேத்ரா, வசந்தம், சக்தி ஆகியவற்றையும் பிரதான செய்திப் பத்திரிகைகளையும், சிற்றேடுகளையும் பற்றிப் பார்க்கலாமென நினைக்கிறேன். பரிச்சயமின்மை காரணமாய் வானொலியைத் தவிர்த்துள்ளேன். இவற்றில் சிற்றேடுகளைத்தவிர ஏனையவை, இலாப நோக்கில் நடத்தப்படுபவையாகும். சிற்றேடுகள் கலை, இலக்கியம், சமூகம், அரசியல் சார்ந்து வெளியிடப்படுகின்றன தாம் கொண்டுள்ள நிலைப்பாடு சார்ந்து அவை இயங்குகின்றன.

1. தமிழ்நாட்டுத் தொலைக்காட்சி ஊடகங்கள் பெரிதும் வணிக நோக்கில் இயங்குபவை அதனால்

ஜனரஞ்சக விடயங்களுக்கே முன்னுரிமை கொடுக்கின்றன. பெரும்பாலும் வணிகத் திரைப்படங்களை மையப் படுத்தியே அவை தமது நிகழ்ச்சிகளை ஒழுங்கு செய்கின்றன. திரைப்படங்கள், அவை தொடர்பான - பாடல், நடிக நடிகையர், நகைச்சுவை பற்றிய - நிகழ்ச்சிகளாகவே ஏராளமானவை உள்ளன. அவ்வாறே வேறு நிகழ்ச்சிகளும் பொழுதுபோக்கிற்குரியனவாகவே உள்ளன. காத்திரமான வகையில், அறிவுக்கு உதவுபவையாக அமைபவை வெகுசிலதான். அத்தோடு, தாம் கொண்டுள்ள அரசியல் சார்புக்கு உதவும் வகையிலான செய்திகளுக்கும், நிகழ்வுகளுக்கும், பிரமுகர்களுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றன. பண்டிகைகளின்போதும் மற்றும் முக்கிய நாள்களின்போதும் கூடப் பெரும்பாலும் திரைப்படங்களை மையப்படுத்தியே, முழுநாளும் நிகழ்ச்சி

சிகளை அமைக்கும் 'மொக்கைத்தனத்தையும்' காணலாம். மக்கள் விரும்புகிறார்கள் என்று சொல்லியபடி - விளம் பரங்களின்மூலம் பெறப்படும் பெருந்தொகைப் பணத்துக்காக, அவர்களை மலினமான பொழுதுபோக்கு நிகழ்ச்சிகள்மூலம் மயக்கத்தில் ஆழ்த்துகின்றன. பயன்தரு விடயங்கள் சிலவாகவே உள்ளன. ஆயினும் பொதிகை, புதிய தலைமுறை, மக்கள் ஆகிய தொலைக்காட்சி அலைவரிசைகள் விளம்பரங்களுக்கு நேரம் ஒதுக்கினாலும், பயன்தரும் விடயங்களை அதிகளவில் வழங்குகின்றன. சமூகம், அரசியல், கலை, இலக்கியம் முதலிய துறைகளில் மக்களுக்கு விழிப்பூட்டும் முறையில் தமது நிகழ்ச்சிகளை ஒழுங்குசெய்கின்றன. இயல்பான முறையில் பொழுதுபோக்குவதற்குரிய சுவையான விடயங்களையும் தருகின்றன.

2. இலங்கையிலுள்ள நேத்ரா, வசந்தம் ஆகியன அரசாங்க நிறுவனங்களாக உள்ளன. அதன் காரணமாக அரசாங்கத்தின் கொள்கை நிகழ்ச்சித் திட்டங்களுக்கு இயைந்தவையாக தமது நிகழ்ச்சிகளை ஒழுங்கு செய்கின்றன. அரசு சார்புப் பிரசாரங்கள் முன்னுரிமை பெறுகின்றன. மாற்றுக் கருத்துக்கள் ஒதுக்கப்படுகின்றன. தமது காட்சி நேரங்களை தமிழகத் தொலைக்காட்சி அலைவரிசைகளில் ஒளிபரப்பப்படும் நிகழ்ச்சிகளைக்கொண்டே நிரப்புகின்றன. இதன்காரணமாக நமது சூழல், தேவை என்பவற்றுக்குரியவை போதிய அளவில் இடம்பெறாது போகின்றன. நம்மவரின் ஆற்றல் வளர்வதற்குரிய வாய்ப்புகளும் தட்டிப்பறிக்கப்பட்டு விடுகின்றன. தமிழக நிகழ்ச்சிகள் பெரும்பாலும் நாடகங்கள், திரைப்படங்கள், திரைத்துறையோடு தொடர்புமும் விடயங்களாகவே உள்ளன. சதி, கொலை, ஒழுக்கப் பிறழ்வு நடத்தைகள், பணத்துக்காக எதையும் செய்தல், வக்கரித்த மனநிலைகொண்ட பாத்திரங்கள் என்பவற்றைக் கொண்டு கட்டமைக்கப்படும் வாய்பாட்டு ரீதியிலான மிகையுணர்ச்சி வெளிப்பாட்டு நாடகங்கள், நமது பார்வையாளர்களிடம் போலியான கலை இரசனையைப் பிறழ்நிலை மனப்பாங்கையும் தோற்றுவிக்கின்றன. சுயமாக இங்கு தயாரிக்கப்படும் தொலைபேசி மூலம் பார்வையாளர்களுடன் கதைக்கும் நேரலை நிகழ்ச்சிகள், அரைவேக்காட்டுத்தனங் கொண்டவையாகவும் உள்ளன. நிகழ்ச்சிகளை நடத்தும் பலர் தம்மையே முக்கியப்படுத்துகிறார்கள் என்பதோடு, அவர்களின் மொழி உச்சரிப்புகளும் திருத்தமானவையாக இருப்பதில்லை. தகுதியானவர்கள் சேர்க்கப்படுவதற்குப் பதிலாக, வேறு 'செல்வாக்குகள்' காரணமாக பொருத்த மற்றவர்களுக்குப் பணி நியமனங்கள் வழங்கப்படுவது தெரிந்ததே! பயன்தரு நிகழ்ச்சிகள் சிறு அளவில் உள்ளதையும் மறுப்பதற்கில்லை!

'சக்தி' தொலைக்காட்சி தனியார் நிறுவனத்தால் நடத்தப்படுகிறது. மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பெரும்பாலான விடயங்கள் இதற்கும் பொருந்துவனவே! எனினும் செய்திகள், கலந்துரை யாடல்கள் என்பவற்றில் மாற்றுக் கருத்துக்கள் ஓரளவுக்கு வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன.

தமிழகத் தொலைக்காட்சிகளில் செல்வாக்குச் செலுத்தும் தமிழுடனான ஆங்கிலக் கலப்பு (தமிழ்கிலிஷ்!), நமது தொலைக்காட்சிகளிலும் ஓரளவுக்குக் காணப்படுகிறது. நிகழ்ச்சிகளின் தலைப்புக்கள், அடுத்துவருவன பற்றிய அறிவிப்புகள் என்பன ஆங்கிலத்தில் மட்டும் காட்டப்படும் 'கோமாளித்தனமும்' காணப்படுகின்றது! தமிழ் மட்டும் தெரிந்த பார்வையாளர்கள் இவ்வாறு அவமதிக்கப்படுகிறார்கள்!

3. நாளேடுகள் என்றவகையில் கொழும்பிலிருந்து வீரகேசரி, தினக்குரல், தினகரன், சுடரொளி ஆகியனவும். யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து உதயன், வலம்புரி, யாழ் தினக்குரல், தினமுரசு ஆகியனவும் வெளிவருகின்றன. இவற்றுள் சில வார வெளியீடுகளையும் - கூடிய பக்கங்களில் - தருகின்றன. இலாப நோக்கை அடிப்படையாகக் கொண்டே இவை வெளியிடப்படுகின்றன. பிரதிகளின் விற்பனையால் வருவதை விட விளம்பரங்களாலேயே பெருந்தொகைப் பணத்தை இவை உழைக்கின்றன! பக்கவிளைவாகத்தான் இப்பத்திரிகைகளால் சில பயன்கள் நமக்கு ஏற்படுகின்றன!

அ) பெரும்பாலான செய்திகள் ஒன்றுபோலவே இருக்கின்றன. இதனால் ஒரு நாளேட்டைப் பார்த்தால், மற்றையவற்றை மேலோட்டமாக மேய்ந்தால் போதுமானதாயிருக்கும்!

ஆ) யாழ்ப்பாணப் பத்திரிகைகள் வேறு ஊடகங்களில் வந்த கட்டுரைகளைப் பிரசுரிக்கும்போது, மூல ஊடகத்தின் பெயர் விபரங்களைத் தருவதில்லை. வெறுமனே 'இணையம்' என்றோ 'ஒரு கொழும்புப் பத்திரிகை' என்றோதான் குறிப்பிடுகின்றன! திகதி, மாதம், ஆண்டு முதலிய விபரங்களையும் தருவதில்லை! துல்லியத்தன்மை பேணப்படாமை கண்டிக்கத்தக்கது!

இ) பெரும்பாலான பத்திரிகைகளில் பொறுப்பிலுள்ளவர்கள், பிரசுரத்துக்குரியதாக ஒரு விடயத்தைத் தெரிந்ததும், அப்படியே அச்சுக்குக் கொடுத்துவிடுகின்றனர். அதிலுள்ள தரவுப் பிழைகள், மொழிநடைத் தவறுகள் போன்றவற்றைச் சீர்செய்து கொடுப்பதில்லை. அதாவது மூலபிரதியை அச்சுக்குரிய பிரதியாக (printing script) மாற்றுவதில்லை (இது சிற்றேடுகளுக்கு)

சம பொருந்தும்) இதனால், ஏராளம் தவறுகளுடனையே கட்டுரைகளோ செய்திகளோ வெளி வருகின்றன.

ஈ) தவறானமுறையில் சொற்கள், சொற்றொடர்கள் எழுதப்படுகின்றன. ஒருமை பன்மைத் தவறுகள், செய்வினை செய்ப்பாட்டுவினைத் தவறுகள் பரவலாகக் காணப்படுகின்றன. பத்திரிகைத்துறைக்கு வருபவர்களின் மொழி அறிவுத்திறன் பற்றி உரிய அக்கறை காட்டப்படுவதில்லை. எனவே, அவர்கள் பிழையாக எழுதிப் பிரசுரிக்க, அவற்றை வாசிப்பவர்களும் பிழையான மொழிப் பிரயோகத்தையே தொடர்கிறார்கள்! மொழி அறிவும் கூரிய அவதானமுங் கொண்ட ஒப்புநோக்குநர்களைப் பணியில் அமர்த்தினால்கூட, இத்தவறுகளைச் சீர செய்து விடலாம்.

உ) ஜனநாயகம், மாற்றுக் கருத்துகளுக்கு மதிப்பளித்தல் பற்றியெல்லாம் வலியுறுத்தி எழுதும் பத்திரிகைகள் பல, தமக்கு வரும் எதிர்வினைகளைப் பல நேரங்களில் கண்டுகொள்வதில்லை! தமக்கு வேண்டியவர்கள் என்றால் இடம் கொடுக்கிறார்கள். அதேபோல் தமக்கு வேண்டியவர்கள் சம்பந்தப்பட்டதென்றால் எதிர்வினைகளை ஒதுக்கிவிடுகிறார்கள்! எனது எதிர்வினைகள் (சொந்தப்பெயரில் எழுதப்பட்டவை) வெளியிடப்படாது ஓரங்கட்டப்பட்டமை, பல தடவைகளில் நடைபெற்றிருக்கின்றது. தினகரன், மல்லிகை, சமர், ஈழமுரசு, தாயகம், ஞானம், தினக்குரல், சமகாலம் எனப் பல ஊடகங்கள் இவ்வாறு கசப்பான அனுபவங்களை எனக்குத் தந்துள்ளன!

ஊ) பண்பாடு, பாரம்பரியம் என்று 'வக்காலத்து வாங்கும்' பத்திரிகைகள், சினிமா என்ற பெயரில் ஆபாசமான படங்களையும் (பல்வேறு வர்ணங்களில்!), கிசுகிசு செய்திகளையும் வெளியிட்டு பாலுணர்வு வக்கிரத்தைப் பரவற்படுத்துகின்றன! இவ்வாறு செய்வதற்கு யாருமே கூச்சப்படுவதில்லை!

எ) இலக்கியப் பக்கங்களுக்குப் பொறுப்பாயிருப்பவர்களிற் பலர் தகுதியானவர்கள் அல்லர்! இதனாலேயே தரங்குறைந்த கவிதைகள், சிறுகதைகள், கட்டுரைகள் வெளியாகின்றன.

இவற்றை வாசிப்பவர்களும் இவற்றைப் போல் சாதாரண ஆக்கங்களையே எழுதத் தொடங்குகிறார்கள். எழுது கலை இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு இச்செயற்பாடுகள் தீங்கு விளைவிக்கின்றன.

ஏ) தமிழகத் தொலைக்காட்சிகளில் ஒளிபரப்பப்படும் நிகழ்ச்சிகளைப் பதிவுசெய்து இங்குள்ள தொலைக்காட்சி நிறுவனங்கள் மறு ஒளிபரப்புச் செய்வதுபோல், நாளேடுகளின் வாரவெளியீடுகளில் - தமிழக எழுத்தாளர்களின் பிரபல ஆக்கங்களை மறுபிரசுரமாகத் தொடராக வெளியிடுவது அண்மையில் நடைபெறுகிறது! எழுத்தாளர் 'கல்கி'யின் 'பொன்னியின் செல்வன்' நாவல், ஞாயிறு 'வீரகேசரி'யில் வருகிறது. கல்கியின் 'பார்த்திபன் கனவு' நாவலும், சாண்டில்யனின் 'ராஜயோகம்' நாவலும், தேவன் எழுதிய 'சிண்ணக்கு சிறுகதைகளும்' தினகரனில் வெளியிடப்படுகிறது! ஈழத்து எழுத்தாளர்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டிய இடம், பொறுப்பற்ற முறையில் இவ்வாறு விரியமாகக் கப்படுகிறது. சென்ற நூற்றாண்டின் ஐம்பதுகள் வரை இதே தவறு

நமது பத்திரிகைகளில் நடைபெற்று, எதிர்ப்புகளினால் நிறுத்தப்பட்டது. ஆனால், மீண்டும் அத்தகைய தவறு நிகழ்வது கண்டிக்கத்தக்கது!

ஓ) அரசியல் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் என்ற பெயரில் வருபவை ஏற்கெனவே வந்த செய்திகளின் தொகுப்பாகவோ, தமது அணியின் நிலைப்பாடை மட்டும் மறைமுகமாக வலியுறுத்துவனவாகவோ, தமது ஊகங்களின் அடிப்படையில் எதிர்காலத்தில் நிகழுமெனச் 'சாத்திரம்' கூறுவனவாகவோதான் அமைகின்றன!

ஔ) பத்திரிகைகளுக்காகக் கட்டுரை, சிறுகதை, கவிதை போன்றவற்றை எழுதித் தருபவர்களுக்கு உரிய ஊதியம் கொடுக்கப்படுவதில்லை. சில பத்திரிகைகள் சிறிய ஊதியத்தையே வழங்குகின்றன. படைப்பாற்றலும் அறிவுழைப்பும் பணவருவாயை ஈட்டக்கூடிய நிலைமை உருவாக்கப்பட வேண்டும். அப்படியானால் தான் வினைத்திறன் கூடிய படைப்புகள் உற்சாகத்துடன் பெருமளவில் படைக்கப்படும்! ஆங்கில, சிங்களப் பத்திரிகைகள் உரிய பெறுமதியைக் கொடுக்கின்றன. தமிழ்நாட்டுப் பத்திரிகைகளும் பெரிய தொகைகளை வழங்குகின்றன. பெரிய முதலீட்டில் பெருந்தொகைகளை விளம்பரப் பணமாகப் பெற்றுக்கொள்ளும் எமது நாட்டுப் பெரும் பத்திரிகைகள் மட்டும், ஏன் தொடர்ந்தும், 'பச்சத்தண்ணியில பலகாரம் சுடவேண்டும்?'

4) சிற்றேடுகள் தனிநபராலோ குழுக்களாலோ வெளியிடப்படுவன. வரையறுக்கப்பட்ட தெளிவான நோக்கங்களுடன், யாருடனும் எந்த அமைப்புகளுடனும் சமரசம் செய்யாமல் அர்ப்பணிப்புடன் செயற்படவேண்டியது அடிப்படையானது. மேலோட்டமான ஐனரஞ்சுக விடயங்களுக்கு இடம்தராது தரத்தைப் பேணிக்கொள்வதும் முக்கியமானது.

அ) நிலைத்துவிடவேண்டுமென்ற குறிக்கோளுடன் சமரசப் போக்கைப் பல சிற்றேடுகள் கடைப்பிடிக்கின்றன. இதனால் தரவீழ்ச்சியும் மதிப்பீடுகளில் சரிவும் ஏற்படுகின்றன. நீண்டகாலமாக வந்துகொண்டுள்ள இதழ்களில் இப்பலவீனத்தைத் தெளிவாகக் காணலாம்.

ஆ) சிற்றேடுகளை வெளியிடவேண்டும் என்ற ஆர்வம் இருக்குமளவுக்கு, தேவையான

முதிர்ச்சி பலரிடம் இல்லாமையைக் காண்கிறது. வெறுமனே அங்குமிங்கும் விடயங்களைச் சேர்த்து - தொகுத்து வெளியிடப்படுகின்றது. ஆனால், சரியான தேர்வு நடைபெறுவதில்லை. தமது இலக்குகளைக் குறிப்பிட்டு அவற்றை நோக்கி ஆற்றுப்படுத்துவதுமில்லை.

இ) மொழிநடைக் குறைபாடுகள் அதிகளவில் காணப்படுகின்றன. அச்சப்படி திருத்துவதிலும் உரிய கவனமும் திறனும் காட்டப்படுவதில்லை.

ஈ) மாற்றுக் கருத்துகளுக்கு உரிய இடம் தரப்படுவதில்லை. குறிப்பாக இதழின் பலவீனங்களைச் சுட்டுவதை விரும்பாத நிலைமையே காணப்படுகிறது. சிலரை மிகையாக உயர்த்திப் பிடிப்பதற்கும் பிடிக்காதவர்களைத் தாக்குவதற்கும் வழங்கப்படும் முக்கியத்துவம், எதிர்வினைகளுக்குப் போதியளவில் தரப்படுவதில்லை.

உ) கலை இலக்கிய விருதுகள், அவற்றை வழங்கும் நிறுவனங்களான - சாகித்திய மண்டலம், மாகாண கலாசாரத் துறை, பழம்பெரும் இலக்கிய அமைப்புகள் என்பன தொடர்பான குறையுடிகள் தொடர்கின்றபோதும், அவை அம்பலப்படுத்தப்படுவது பெரிதும் நிகழ்வதில்லை. இவற்றுடன் மட்டுமல்லாது - பெரும் பத்திரிகைகளுடனும், வேறு கலாசார நிறுவனங்களுடனும், பல்கலைக்கழகம் சார்ந்த "விமர்சகர்"களுடனும் முரண்படா நிலைப்பாடைப் பல சிற்றேடுகள் கொண்டுள்ளன எதிர்காலத்தில் கிடைக்கக்கூடிய "நன்மைகளை" இழந்து விடக்கூடாது என்ற விழிப்புணர்வே காரணம். ஆனால், சிற்றேட்டு இயக்கத்தின் ஆதாரக் கருத்துநிலைக்கு இது முற்றிலும் மாறானது!

இறுதியாக ஒன்று, எனது அவதானக் கருத்துக்கள் எதிர்மறை அம்சங்களையே முன்வைப்பதாகச் சிலருக்குப் படலாம். அதற்கு எனது பதில் இதுதான்:

"குறைபாடுகளில் கவனங்கொண்டு செய்மைப்படுத்தும்போதே எந்தச் செயலும் படைப்பும் நேர்த்தியை அடையும்!"

முன்பொருதாலத்தில் சோவியத் யூனியனில் ப்ராவ்டா இஸ்வெஸ்தியா என்ற நாளேடுகள் இருந்தன. சோவியத் யூனியனின் விமர்சகர்கள், ஏளனமாகப், ப்ராவ்டாவில் இஸ்வெஸ்தியா இல்லை இஸ்வெஸ்தியாவில் ப்ராவ்டா இல்லை என்பார்கள். ப்ராவ்டா என்றால் செய்தி இஸ்வெஸ்தியா என்றால் உண்மை. அந்த அடிப்படையில், நமது நாளேடுகளில், மொழி வேறுபாடில்லாமல் பிராவ்டாவும் இல்லை, இஸ்வெஸ்தியாவும் இல்லை என்று துணிந்து கூறலாம்.

பக்கச்சார்பற்ற கருத்துக்கள் இல்லை எனவும் நடுநிலை என்பது கற்பனையானது எனவும் நான் நம்புகிறேன். ஆனால் நேர்மையான கருத்துக்களும், புறவயமான நோக்கும் இயலுமானவை எனவும் நான் நம்புகிறேன். ஒரு அரசியல் சஞ்சிகைக்குத் தெளிவாகவே ஒரு கட்சிச்சார்போ கொள்கைச்சார்போ இருக்கலாம். ஆயினும் அதை அக்கருத்துக்களை ஏற்போரும் மறுப்போரும் வாசிக்கின்றனர். வியாக்கியானங்கட்கும் அப்பால், தரப்பட்டுள்ள தகவல்களும் உய்த்துணரும் முறைகளும் பலரையும் வாசிக்கத் தூண்டுகின்றன. ஒரு இலக்கியச் சஞ்சிகையோ குறிப்பிட்ட ஒரு துறைசார் சஞ்சிகையோ ஒரு கொள்கைச்சார்பின்றி வருவது கடிது. எனினும் அச்சார்பை அறிந்து எவரும் அதை விரும்பி வாசிக்கக்கூடும். அவ்வத் துறைகளில் மனிதர்கட்குள்ள அக்கறைகள் அவர்களுடைய அகச்சார்புகளை மீறிய ஒரு ஆர்வத்தைத் தூண்டுகின்றன.

செய்தி ஏடுகளிடம் மக்கள் எதிர்பார்க்கக்கூடிய பலவும் உள்ளன. எல்லாச் செய்திகளும் எல்லாரையும் கவருவதில்லை. எனவே செய்தி ஏடுகள் குறிப்பிட்ட வாசகர் சந்தையை இலக்கு வைக்கின்றன. எனினும் பலதரப்பட்ட வாசகர்களையும் எட்டக்கூடிய ஏடுகள் உள்ளன. இலங்கையிலும் ஓரளவிற்கேனும் அத்தகைய ஆற்றல் நமது ஏடுகளுக்கு இருந்துள்ளது. ஒரு செய்தி ஏடு செய்திவெளியீட்டிற்கு முன்பாகச் சில முடிவுகளை எடுக்கவேண்டி உள்ளது. எதைச் சொல்வது, எவ்வாறு சொல்வது எவ்வளவு முக்கியம் வழங்குவது என்பன பத்திரிகை ஆசிரியர் குழுவின் பொறுப்புக்கள். இந்த முடிவுகள் எந்த அடிப்படையில் எடுக்கப்படுகின்றன என்பது ஒரு செய்தி ஏடு எவ்வளவு தரமானது, எவ்வளவு சமூகப் பயனுள்ளது என்பவற்றைத் தீர்மானிக்கும். எதைச் சொல்லாமல் விடுவது என்பதும் அவ்வளவு முக்கியமானதே.

இலங்கையிலுள்ள நாளேடுகளிலும் மின் ஊடகங்களிலும் தொலைபரப்பு ஊடகங்களிலும் செய்தி வழங்கலின் தரம் மிகக் கவலைக்குரியது என்பது என்னுடைய கணிப்பு. இதில் செய்தி சேகரிப்பின் இடர்பாடுகள் ஒருபுறமிருக்க, செய்தி வழங்கலுக்கான ஆற்றலின் மையைப் பத்திரிகை நிருபர் மட்டத்திலிருந்து பிரதம ஆசிரியர் வரை பலரிடமும் நாம் காணலாம். அதைவிட, வணிக நோக்கங்கள் பல தளங்களிலும் செய்தி வழங்கலைப் பாதிக்கின்றன.

பத்திரிகையின் விற்பனை முக்கியமானது. ஏனெனில் நாளேட்டின் விற்பனையைப் பொறுத்தே

நமது நாளேடுகள் 8

சொல்வியலோர் அவர்கள்

உழைவியலோர் பக்கம்

-சி. சிவசேகரம் -

நாளேட்டின் விளம்பர வருமானம் அமைகின்றது. அத்துடன் விளம்பரதாரர் எவரையும் பகைக்கக்கூடிய செய்திகளை நாளேடுகள் தவிர்க்கின்றன. அரசாங்கத்தை விமர்சித்துச் செய்திகளை வெளியிட்டு வந்தால் அரசாங்க விளம்பரங்களை இழக்கும் அபாயம் பொதுவாகவே இருந்துவந்துள்ள போதும், இப்போது பத்திரிகையாளர்கள் தமது சொந்தப் பாதுகாப்பைப் பற்றியும் அஞ்சுகிற நிலைமையும் உள்ளமை கவனிக்க உகந்தது.

செய்திகள் என்பன நாளேட்டின் விற்பனையை எவ்வாறு பெருக்குவது என்ற விடயத்திற்கே கூடிய கவனஞ் செலுத்துகின்றன. மனிதரின் பலவீனங்களை வணிகமாக்குவது எல்லா வணிகத் துறைகளிலும் நடக்கிறது. அதன் சமூகக் கேடுகளைப் பற்றி நாம் அறிவோம் ஆனாலும் ஒரு சமூகமாக நம்மால் அதிகஞ் செய்ய இயல்வதில்லை. நாளேடுகள் சமூகத்துக்கு மிக ஆபத்தான முறைகளில் அவ் வணிகத்தைச் செய்கின்றன.

பரபரப்பூட்டும் முறையிற் குற்றச் சம்பவங்களையும் பிரமுகர்களையும் சினிமா-தொலைக்காட்சி நடிக நடிகர்களது அந்தரங்க வாழ்க்கையைப் பற்றியும் விளாவாரியாக விளக்கங்களுடன் செய்திகள் வருகின்றன. சிலசமயங்களில் திட்டமிட்ட விமர்சனத்துடனும் அவை வருகின்றன. பொய்கள் திருத்தப்படுவது அரிது என்பது போக, அவை திருத்தப்படாமல் அவற்றின் பாதிப்பு அத் திருத்தத்தால் நீங்கப்போவதில்லை— நீக்கும் அக்கறையும் ஊடகங்களுக்கு இல்லை.

மக்களிடையே உள்ள மூட நம்பிக்கைகளை - மத நம்பிக்கைகளையோ மரபுச் சடங்குகளையோ நான் இங்கு கருதவில்லை — முக்கியமாகச் சோதிடம், மாந்திரீகம், அற்புதங்கள் செய்யும் அவதாரங்கள் போன்ற பல ஏமாற்று வேலைகளுக்குப் பத்திரிகைகள் விளம்பரங்களை வழங்குவதற்கும் மேலாக, அவற்றையும் உண்மை சாராத புனைவுகளையும் நாளாந்தம் வெளியிடுகின்றன. இதிற்தமிழேடுகள் சிங்கள, ஆங்கில ஏடுகளிலும் முன்னால் நிற்கின்றன என நினைக்கிறேன்.

மேற்கூறியவாறு பக்கங்களை நிரப்புகிற நோக்கில், ஆன்மீகம் என்ற போர்வையில் சமூகப்பயனற்ற கதைகளையும் திருவிழாக்கள், பாராட்டுவிழாக்கள், அற்பச் சாதனைகள் போன்றவற்றையும் பெரிய செய்திகளாக வெளியிடுவதன் மூலம் பயனுள்ள பிற விடயங்களைப் பற்றிப் பேசுதற்கான இடஒதுக்கீடு போதாமற் போகிறது.

அரசியல் என்பது எல்லா நாளேடுக்கும் முக்கியமானது. செய்திகள் பொய்க் கலப்புடன் வராதவிடத்து, முக்கியமான உண்மைகளைத் தவிர்ந்து வெளியிடப்படுவது மிகக் கவலைக்குரியது. இன்று இலங்கையின் தேசிய இனங்களிடையான உறவின் சீர்குலைவுக்குப்

பேரினவாத, குறுந்தேசிய, மதவாத அரசியல்வாதிகளின் நேரடிப் பங்களிப்பினளவுக்கு நமது நாளேடுகளது நேரடிப் பங்களிப்பு உள்ளது என்பது எனது ஆணித்தரமான கருத்து.

நமது ஊடகங்கள் ஒருசில தனியார் நிறுவனங்களின் கைகளில் உள்ளன. சிறு செய்திநிறுவனங்களாகத் தொடங்கி வளர்ந்தவையும் இன்று பெரிய நிறுவனங்களின் வசப்பட்டுள்ளன. நாளேடு ஒன்றை வெளியிட்டு விநியோகிப்பதன் வணிக - பொருளாதாரச் சிக்கல்கள் மக்கள் நலன் சார்ந்த நாளேடு ஒன்றின் வரவுக்கும் எழுச்சிக்குந் தடையாகவே உள்ளன. எனவே ஒரு வெகுசன விழிப்பும் வெகுசன எழுச்சியும் இல்லாத சூழலில் மாற்றுஊடகம் என்பது யதார்த்தமற்றது.

எனினும், சமூக அக்கறையுடையோர் செய்யக் கூடிய பல உள்ளன. நமது நாளேடுகளைப் பற்றிய விமர்சனக் கலந்துரையாடல்களை மக்கள் மத்தியில் நடத்துவதும் பத்திரிகைகளின் நிறைகுறைகளைப் பற்றி விவாதிப்பதும் பொதுமுடிவுகளைப் பிற மக்கள் குழுக்களுடன் பகிர்வதும் உண்மைகளைக் கண்டறியவும் பத்திரிகையாளர்களைக் கூடிய சமூகப் பொறுப்புடன் நடந்து கொள்ளத் தூண்டவும் உதவும்.

செய்தி ஏடு என்பது வெறுமனே தகவல்களைப் பணமாக்கும் நிறுவனமாக இருக்க இயலாது. அதற்கு ஒரு சமூகப் பொறுப்புள்ளது. அப் பொறுப்பு மொழிப்பாவனை முதலாகச் செய்திகளின் நம்பகத்தன்மை வரையும், செய்திகளின் பின்விளைவுகள் பற்றிய அவதானிப்புக்குட்பட்டுப் பலதிசைகளில் விரிகிறது. இங்கு நமது நாளேடுகள் குறைபாடுடையன..

நாளேடுகளின் குறைபாடுகளை மக்கள் மட்டுமேகையவல்லோர். எனவே மக்கள் மத்தியிற் செய்தியும் செய்திகளின் சமூகப் பயனும் பற்றிய பொது விழிப்புணர்வை வளர்ப்பதன் மூலம் ஓரளவுக்கேனும் நமது ஊடகங்களின் தரத் தாழ்வைத் தடுக்க இயலும்.

நான் வெகு முஷ்டியை இரக முடிக்க கொள்கிறேன்

- மார்டின் கார்டர் -

மரணத்தின் பயங்கரத்துடன்
நீங்கள் யுத்தக் கப்பல்களில் வருகிறீர்கள்
கொடிய இரத்தத்தினால் உங்கள் கரங்கள்
சிவப்பாக உள்ளன என்பது எனக்குத் தெரியும்!
துப்பாக்கியைப் பற்றி இருக்கும்
உங்கள் கரங்கள் நடுங்குவதையும் நான் அறிவேன்!
காக்கி உடையில் இருக்கும்
அந்நியனே!
ஏகாதிபத்திய சிப்பாயே!
நான் உன்னை சாபமிடுகிறேன்!
எனது மரணித்த மூதாதையரான Accabreh
தனது கல்லறையிலிருந்து முனகிக்
கொண்டிருக்கிறார்
இரவு நேரத்தில் அவர் எழுந்து
ளரியும் தனது கண்களால் நோட்டமிடுகிறார்
ஏனெனில் நீங்கள் அவரது மார்புக்கு மேலால்
அணிவகுத்துச் செல்கிறீர்கள்!
அவரது இருதயத்தின் மீது கால்களால்
நீங்கள் உதைக்கிறீர்கள்!

கடல் தாண்டி நீங்கள் வந்திருந்த போதிலும்
வீதியில் நீங்கள் வெட்டுக்கிளி போல்
பாய்ந்து செல்கின்ற போதிலும்
உங்களது துப்பாக்கிக் குழல் எனது இருதயத்தை
நேரடியாக குறி வைத்திருக்கிற போதிலும்
எனது முஷ்டியை இறுக முடிக்கொள்கிறேன்
சுதந்திரத்துக்கான எனது பாடலைப் பாடுகிறேன்!

தமிழில்
-ஜி.ஃப்ரி ஹாஸன்

ஆயிரிக்க கண்டத்திலுள்ள கரீபியன் பிதேசமானது நீண்ட காலமாக பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்தின் ஆட்சியின் கீழ் இருக்க நேரிட்டது. காலனித்துவ ஆட்சியின் மிக மோசமான விளைவுகளை அனுபவித்த கரீபியன் மக்களின் குரலாக அவர்களின் கவிதைகள் ஒலிக்கத் தொடங்கின. உள் நாட்டுக்குள்ளும் பெரும்பான்மை அரசு சிறுபான்மையினரின் மொழி, மதம், வரலாறு போன்ற கலாசார உரிமைகள் மீது தாக்குதலை ஆரம்பித்துள்ள இந்நாட்களில் நமது அனுபவத்தோடும் இந்தக் கரீபியன் கவிதை ஒத்துப் போகிறது.

ஊடகஜீவியுணர்வு

உறவு நிலை

தேவகௌரி

குறித்த வரலாற்று உசாவல்

தமிழியல் துறை - வெகுஜனம்-பொது மக்கள் சார்ந்த துறை.பெண்கள் - தனிமனிதன் சார்ந்த துறை. (சராசரி மக்கள் பார்வையில்) எனவே இந்த பொதுமக்கள் சார்ந்த துறைக்கும் தனி மனிதன் சார்ந்த துறைக்கும் இடையில் எப்படியான உறவு இருக்க முடியும்? தொடர்பு

எத்தகையதாக இருக்க முடியும்? அல்லது இந்த இரண்டுக்குமான உறவு நிலை சாத்தியமானதா? இந்த கேள்விகள் முக்கியமானவை.

வெகுஜனத் தொடர்பாடலில் பெருந்திரளான மக்களுடன் முதல் முதல் தொடர்பாடலை நிகழ்த்தியதன் மூலம் அச்ச ஊடகத்திற்கு நீண்ட வரலாறு உண்டு. தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியின் பின் வானொலி தொலைக்காட்சி என விருத்தியடைந்த ஊடகங்கள் இப்போது இணையத் தினாடாக அபரிதமான பாச்சலை அடைந்துள்ளன.

இந்நிலையில், வெகுஜன ஊடகத்தின் ஆரம்பகட்ட வரலாற்றை பார்க்கின்ற போது அச்ச ஊடகம்தான் முதல் தோற்று வாய். இதன் அடிப்படையில் பார்க்கின்ற போது, தகவல் ஒன்றை அறிய வேண்டுமானால் எழுத்தறிவு தேவைப்படுகிறது. எனவே அடிப்படையாக எழுத்தறிவு கொண்டவர்கள்தான் வெகுஜன ஊடகத்தின் பயனாளர்களாக இருக்க முடியும் என்பது தெளிவு. பெண் கல்வி மறுக்கப்பட்ட தமிழ் சமூகத்தின் வாழ்வியலில் பெண்கள் அச்ச ஊடகத்தின் பயனாளர்களாக இருப்பதற்கே முடியாத சூழல் நிலவியிருக்க வேண்டும். இலங்கை சட்டசபையின் முதல் உறுப்பினர் குமாரசாமியின் மனைவி எழுத்தறிவுற்றவர் என்ற தகவலை எழுத்தாளர் குறமகள் வெளியிட்டிருந்தார். (யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தில் பெண்கல்வி-ஓர் ஆய்வு) இந்நிலையில் அச்ச ஊடக பணியாளர்களாக பெண்கள் இருப்பதைப் பற்றி நினைத்து பார்க்கவே முடியாது.

இதேவேளை 'பொதுசனம்' சொற்பொருளே தமிழர்களுக்கு அந்நியமானதாக இருந்திருக்கின்றது என்பதையும் இங்கு குறிப்பிடவேண்டும். 'சமூகவியலும்

இலக்கியமும்' என்ற நூலில் பேராசிரியர் க.கைலாசபதி அவர்கள் குறிப்பிடுவதை கவனியுங்கள். 'பழைய சமுதாயத்தின் மிக முக்கியமான பிரதியட்சமான அம்சங்களில் ஒன்று அதன் அமைப்பு முறையாகும். பழைய சமுதாயத்தில் பல்வேறு பாகுபாடுகள் நிலவின. நவீன சமுதாயத்திலும் வர்க்க வேறுபாடுகள் உண்டு. ஆயினும் பழைய சமுதாயத்தில் ஏற்றத்தாழ்வுகள் பிறப்பினாலும் 'ஐதீகங்க'ளினாலும் இறுக்கமாகக் கட்டிக் காக்கப்பட்டு வந்தன. சமுதாயம் என்ற சொல்லே மிகக் குறுகிய பொருளில் வழங்கப்பட்டது. சிறு சிறு கிராமங்களிலே சிதறுண்டு பரவிக்கிடந்த மக்கட்கூட்டமானது 'பொது சனம்' என்ற தொகுதி உணர்வின்றிக் குழுக்களாக இயங்கின. ஒவ்வொரு கிராமமும் பெருமளவிற்கு தன்னிறைவுடையதாய் ஏனைய கிராமங்களுடன் தொடர்பின்றிக் காலங்காலமாய் இருந்து வந்தன'..... இத்தகைய ஒரு சமூகச் சூழலில் ஒரு வெகுஜன ஊடகத்தை பற்றியும் அதில் பெண்களை தொடர்புபடுத்தி பார்ப்பதென்பதும், முழங்காலுக்கும் மொட்டத்தலைக்கும் முடிச்சு போடுவதாக அமையும்.

ஆனாலும், இலங்கையில் 19ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பம் முதலாகப் படிப்படியாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட மேலைநாட்டு நாகரீகம் தோற்றுவித்த வெகுசன சமூகம், வெகுசன கலாசாரம் அந்த நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலேயே சமூக தாக்கத்தை ஏற்படுத்தலாயிற்று. இதன்போது அச்சுக்கலை அறிமுகமும் கல்வித்திறை மறுமலர்ச்சியும் இதனால் வந்த வாழ்க்கை முறை மாற்றங்களும் எழுச்சி பெறும் சமூகத்திற்கு ஏற்ப புதுவகை மரபுகளை உருவாக்கின. மனிதனது எழுத்தறிவும் வாசிக்கவும் சிந்திக்கவும் தெரிந்த ஆற்றல் ஜனநாயகப் படுத்தப்பட்ட நிலையிலேயே புத்தகங்கள் அச்சு வாகனம் ஏறின. இதன்போது மிசனரிமார்களின் சமய இயக்கங்களாலும் அதன் வழித்தோன்றிய எதிர் இயக்கங்களாலும் கல்வி விரிவடைந்தது. ஒரு வன் மான் சூழல் உருவாகி

கூட்டுச் சிந்தனை நிலைமாறாமக்கள் ஒவ்வொருவரும் தம்மைப் பற்றியும், சமூகப் பங்களிப்புகள் பற்றியும் சிந்திக்கும் சூழல் தோன்றியது. இவ்வகை உணர்வை அதிகரிக்கும் முகமாக இதழியல் துறை 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பாதியில் எழுச்சி பெறுகிறது. அந்த வகையில் பல பத்திரிகைகள் உதயமாகின. 1841இல் வெளிவந்த உதயதாரகையுடன் இலங்கை தமிழ் பத்திரிகைத் துறை வரலாறு ஆரம்பமாகிறது. வெகுஜன சமூகத்தை உருவாக்குவதில் இந்த பத்திரிகைகள் முன்னின்று உழைத்தன. 'புத்தகங்களை வாங்கவும் பத்திரிகைகளை வாசிக்கவும் அறிவை நுகரவும் விழைந்து அறிவுத்தாகம் கொண்டவனாக மனிதன் மாற முற்பட்டான். கல்வி என்பது மேல்மட்டத்தினருக்கும் சிறுகுழு வினருக்கும் உரியது என்ற மாயை அகன்று பரந்து

பட்ட மக்கட் கூட்டத்தினரை அணைக்கும் வகையில் உரம்பெறலாயிற்று' என்று 'வெகுசன தொடர்புப் பின்னணியில் நாவலா' என்ற கட்டுரையில் ஆ.சிவனேசச்செல்வன் குறிப்பிடுகிறார். இந்த சமூக நிலையிலும் கூட பெண்களின் கல்வியும் வாசிப்பும் பேசும் பொருளாகத்தான் இருந்தது. ஆனாலும் ஒருசில முற்போக்கு எண்ணம் கொண்ட ஆண்களுக்கு வாய்க்கப்பெற்ற மகளோ, மனைவியோ கல்வி கற்ற தலைப்பட்டுள்ளனர். ஆனாலும் பொதுமக்களுடனான தொடர்பு-வெகுஜனத்துடனான தொடர்பு பெண்களுக்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாகவே இருந்தது.

ஆசியாவில் முதல் பெண் பிரதமரையும், பிரித்தானியாவின் குடியேற்ற நாடுகளில் சர்வஜன வாக்குரிமை பெற்ற முதல் நாடும் இலங்கையே. ஆனால் வெகுஜன மயப்படுத்தலில் இருந்து பெண்கள் தள்ளியே வைக்கப்பட்டனர். உதாரணமாக உலக நாடுகளில் பெண்களுக்கான வாக்குரிமை மறுக்கப்பட்டதுபோல் இலங்கையிலும் மறுக்கப்பட்டது. இலங்கையில் நடந்த வாக்குரிமைப்போராட்டம் முக்கியமானது. இதன்போது டெனமூர் முன்னிலையில் சாட்சியமளித்த சேர். பொன். இராமநாதன் இப்படிக்கூறினார். "நீங்கள் எங்கள் பெண்களை அவர்கள் பாட்டில் இருக்க விடுங்கள்.

கடவுளின் விருப்பப்படி அவர்கள் இந்த உலகத்தில் கீழானவர்களாக உள்ளமை எதற்காக என்பது பற்றி நீங்கள் அறிய நியாயமில்லை. பெண்களின் முழு வாழ்க்கையும் அவர்களது கவனமும் வீட்டிலேயே இருக்க வேண்டும். அதற்கப்பாலான ஒரு உலகமில்லை. வீட்டுப் பொறுப்பிற்கப்பால் அவர்கள் செல்வதற்கு இடம் கொடுக்க வேண்டாம்.” இது 1927இல் கூறப்பட்டது. பின்னர் வாக்குரிமை கொடுக்கப்பட்டபோது 1928இல் இந்து சாதனப் பத்திரிகையில்

“கொழும்பிலுள்ள ஆண்தன்மை பூண்ட தன்னிஸ்டு பெண் ஜென்மங்கள் சிலரின் கேள்விக்கிசைந்தே விசாரணைச்சபையாரும் பெண்ணென்றால் பேயும் இரங்கும் எனும் பழமொழிப்படி உடன்பட்டு விட்டார்கள். இது எங்கள் சாதி சமயம் தேசம் பழக்க வழக்கம் கொள்கை என்று சொல்லப்படுவன எல்லாவற்றுக்கும் முழு மாறானதாகும்... மேலும் பறங்கியர், ஒல்லாந்தர் முதலான அந்நிய சமயத்தினர் இலங்கையைப் பரிபாலித்தபோது கூட சமய நிஸ்ரேம் செய்தனரேயன்றி இந்த விதமாக எங்கள் சாதிக்கட்டுப் பட்டையழித்து இங்குள்ள பெண்களைப் பொதுக்கருமங்களில் பிரவேசிக்கச் செய்து பொது மகளிராக்கிவிடவில்லை...” என்று கூறப்பட்டது. அரசியலில் ஜனநாயக முறையில் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கான வாக்குரிமையைப் பெறுவதற்கும் அதை பிரயோகிப்பதற்கும் தமிழ் பெண்களை அனுமதிக்காத சமூக கட்டுமானம் நம்மிடையே இருந்தது. இதனுடாக பொதுமக்கள் என்ற சொல்லினுள்ளே பெண்களை அடக்கவில்லை என்பதும் கவனிக்கத்தக்கது. வெகுஜனக்களுக்குள் பெண்கள் அடையாளப்படுத்தப்படவில்லை. ‘பொது மகளிர்’ என்று வேறு பொருள்பட உரைப்பதும் கவனிக்கத்தக்கது.

1930இல் வெளியான ஈழகேசரியின் ஆசிரியர் தலையங்கம் இப்படி இருந்தது. “தமக்கென ஒரு சொந்த அபிப்பிராயத்துடன் பூரணமாக ஆலோசனை செய்து சரி பிழையறியும் ஆற்றலும் பெண்களிடத்தே இருக்கிறதா...?” இந்த நிலைமைகளினூடு பார்க்கின்றபோது பெண்களுக்கும் பொது தளத்திற்கும் எந்த தொடர்பையும் ஏற்படுத்த முடியாதளவுக்கு சமூகக் கட்டுமானங்களும் வெகுஜன ஊடக கருத்துருவாக்கங்களும் இருந்திருக்கின்றன. இந்நிலையில் எப்படி ஒரு பெண் ஊடகவியலாளராக வெகுஜனத்துறைக்குள் காலடி எடுத்து வைக்கமுடியும்?

இந்த நிலையில்தான் பெண்களுக்கானது என்று சொல்லி குடும்ப கவனிப்புபற்றி ஆண்களும் மேல்தட்டு வர்க்க படித்த பெண்களில் சிலரும் எழுத்தொடங்கினர். சிலர் சிறுகதைகளும் எழுதினர். ஊடகங்களுடனான பெண்களின் தொடர்பு இப்படித்தான ஆரம்பமாயிற்று.

ஆனாலும் நடேசய்யரால் நடாத்தப்பட்ட ‘தேசபக்கதன்’ இதழில் அவரது மனைவியான மீனாட்சியம்மாள் பல கட்டுரைகளை எழுதியிருக்கிறார். வாக்குரிமைப் போராட்டத்தில் முக்கிய பங்குண்டு இவருக்கு. 1928இல் இவர் எழுதிய கட்டுரை ஒன்றில் “இந்தியாவைவிட முற்போக்கடைந்திருப்பதாக கூறப்படும் இலங்கையில் ஸ்திரீகளுக்கு சுதந்திரம் கொடுக்கக்கூடாது என்றால் இலங்கை எவ்விதத்தில் முற்போக்கடைந்திருக்கிறது? சேர்.பொன்.இராமநாதன் போன்றோருக்கு இலங்கையில் பெண்கள் பொதுசன சேவையில் ஈடுபடக்கூடாது என்றால் ஒரு பெண் கூட எக்காலத்திலும் வெளியில் வரக்கூடாது என்று ஒரு சட்டத்தை நிரந்தரமாக ஏற்படுத்த முயற்சி செய்தல் மேலாகும்...” என்ற குறிப்பிட்டுள்ளார். எனவே ஆரம்ப இலங்கை தமிழ்ச் சமூக அமைப்பு முறை நிர்வாக முறைகளில் இருந்தே பெண்களுக்கும் இந்த பொது சனத்திற்கும் இடையிலான உறவில் பெரும் விரிசல்தான் இருந்திருக்கிறது. பொது சனம் சார்ந்து சிந்தித்து பொதுசனத்திற்காக இயங்குகின்ற இந்த ஊடகத்துறையில் பெண்களின் வருகை நினைத்து பார்க்கமுடியாதவொன்று.

ஆனாலும் யாழ்ப்பாணத்தில் பெண்களுக்கான சஞ்சிகையாக ‘தமிழ்மகள்’ வெளிவந்திருக்கிறது. மக்களத்தம்மாள் அதன் ஆசிரியராக இருந்திருக்கிறார். அதில் பெண்கள் கல்வி, குடும்ப கவனிப்பு என்பன இடம்பெற்றிருக்கின்றன. 1929இல் வாக்குரிமைச் சங்கத்தின் உத்தியோகபூர்வ ஏடான ‘பிரபுத்திஸ்திரி’ யில் நல்லம்மா என்ற பெயரில் ஒரு பெண்மணி கட்டுரைகளை எழுதியிருக்கிறார். இவர் சண்ணாகத்தில் வைத்தியராக இருந்திருக்கிறார். மேலும் அக்காலத்தில் தொழிற்சங்கங்கள், பெண்கள் வாக்குரிமைச் சங்கம், சமூக அபிவிருத்தி கல்வி அபிவிருத்தி சங்கங்கள் என்றிருந்த சங்கங்களில் ஒரு சில பெண்கள் இருந்திருக்கின்றனர். அவர்களின் எழுத்துக்கள் ஊடகங்களில் வெளிவந்துள்ளன. அதுவும் ஆண்களின் துணையுடன்தான். அதாவது கணவர், தந்தையர் போராட்டங்களின் பங்குதாரர்களாக இருக்கின்றபோதுதான் இது பெண்களுக்கு கைசூடியுள்ளது.

எனவே பொதுசனம், வெகுசனம் என்பதும் அவர்கள் பற்றிய அக்கறை என்பதும் பெண்களின் வாழ்வில் வேண்டப்படாத ஒன்றாகவே இருந்து வந்துள்ளது. விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய ஒரு சில பெண்கள் ஆண்களின் உதவியுடன் பொதுத்தளக் கருத்தாடல்களில் பங்கேற்றுள்ளனர். இந்த வரலாற்று தொடர்ச்சியில் இருந்துதான் இன்றைய ஊடகங்களில் பெண்களின் உறவு நிலை குறித்தும் பெண்களின் இருப்பு பற்றியும் பார்க்க வேண்டியுள்ளது.

கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் பத்திரிகைத்துறை வளர்ச்சியும்

இணைய உலகத்தின் அபாயர வளர்ச்சி காரணமாக ஊடகம் குறித்த கருத்தாக்கமே மொத்தமாக மாறிவரும் சூழலில் நாம் முஸ்லிம்களின் பாரம்பரிய பத்திரிகைத் துறை தொடர்பான ஆய்வை தொடங்கியிருக்கின்றோம். மிகப்பெரும் தேடு பொறியாக பல மில்லியன் கணக்கான தகவல் களஞ்சியங்களை கொண்டதாக கூகிள் மாறியிருக்கும் நிலையில் பாரம்பரிய பத்திரிகைத் துறையின் இருப்பு எதிர்காலத்தில் எத்தகைய சவால் களை எதிர்கொள்ளப் போகின்றது என்பதும் நாம் கவனத்திற்கொள்ளவேண்டிய விடயமாக இருக்கின்றது. தேசிய நாளிதழ்கள் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலிருந்து இன்று வரை ஒரு பொதுத் தன்மையுடனேயே இயங்கி வருகின்றன. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இலங்கைச் சமூகங்களை பல பண்பாடுகளைக் கொண்ட மக்களை நவீன யுகத்திற்கேற்ப திசைமுகப்படுத்தும் பணியை மேற்கொண்டு வெற்றி கண்டிருந்தாலும் சுதந்திரத்திற்குப் பிந்திய தேசிய நாளிதழ்கள் அரசு இயந்திரத்தை மையப்படுத்தியே இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றமையும் சிலில் சமூகத்தின் நலிவு குறித்த அக்கறையற்ற போக்குமே பொதுவான அவதானிப்பாக காணப்படுகின்றது. இப்பகைப்புலத்தில் நின்று கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் பத்திரிகைத்துறையின்

தோற்றத்தைப் பார்க்கின்ற போது அவை இப்பிராந்தியத்தின் பல்வகைமைகளையும் சிறு சமூகங்களையும் பேசாப் பொருள்களையும் விளம்பு நிலைக்குத் தள்ளப் பட்டவைகளையும் வெளிச்சத்திற்கு கொண்டு வந்திருக்கின்றன என்பதையும் மறுப்பதற்கில்லை. ஆனால் கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் பத்திரிகைத் துறை அனுபவங்கள் அதன் தோற்றம், வளர்ச்சி, தேய்வு காரணங்கள் போன்ற விடயங்கள் குறித்த எந்த தரவு நிலைப்பட்ட ஆய்வுகளோ இல்லாத நிலையில் அவை பற்றிய மிகத்துல்லியமான மதிப்பீடுகளை மேற்கொள்வதென்பது சிரமமானதே. ஆயினும் இலங்கையின் இன முரண்பாடு கூர்மையடைந்த காலப்பிரிவாகக் கொள்ளப்படும் எண்பதுகளுக்குப் பிந்திய இப்பிராந்திய முஸ்லிம் பத்திரிகைத்துறையின் தோற்றம், வளர்ச்சி, தேய்வு காரணங்கள், நிவர்த்திக்கான வழிகள் குறித்து சில அபிப்பிராயங்களை பகிரந்து கொள்ள முடியும் எனக் கருதுகின்றேன். எண்பதுகளில் வெளிவந்த கிழக்கு முஸ்லிம் பத்திரிகைகள் தமிழ் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு ஆதரவுக் குரல்களை வழங்கும் வகையிலேயே அமைந்திருந்தன. பெருந்தேசியவாதம் சிறு சமூகங்களை ஒடுக்குகின்ற கதையாடல்களையே அவை பேசுபொருளாகக்

கொண்டிருந்தன. ஆனால் தொண்ணூறுகளுக்குப் பின் தமிழ்த் தேசத்திலிருந்து தன்னைப் பிரித்துக் கொண்டு வளர்ந்து வரும் முஸ்லிம் தேசமாக அறிமுகப்படுத்தும் பாங்கை இக்கால முஸ்லிம் பத்திரிகை எழுத்துச் செயற்பாடாக கொள்ளமுடியும். இக்காலப்பிரிவில் மாற்று பத்திரிகையாகத் தன்னை அடையாளம் காட்டிய சரிநிகர் பத்திரிகை மூலம் முஸ்லிம் இதழியலாளர்கள் தமது தனித்துவக் குரலை வெளிப்படுத்தி வந்துள்ளனர். இதன் அலை கிழக்கிலும் தொண்ணூறுகளின் பிற்பகுதியில் கிழக்கு முஸ்லிம்கள் தமக்கான முஸ்லிம் இதழ்களை தொடங்கும் நிலையை ஊக்குவித்ததெனலாம். அக்கரைப்பற்றிலிருந்து வந்த 'ஈஸ்டன் டைம்ஸ்' இந்த வகையில் குறிப்பிடத்தக்கது. இரண்டாயிரம் ஆண்டளவில் 'சுயம்', 'முஸ்லிம் குரல்' போன்ற கிழக்குப் பத்திரிகைகள் முஸ்லிம் அரசியல் குறித்த கருத்தாக்கங்களையும் அகச்சயாதிக்கமுடைய சமூகமாகத் தன்னை இனங்காட்டும் எழுத்துச் செயற்பாடுகளையும் மேற்கொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. இக்காலப்பிரிவில் அம்பாறைப் பகுதியிலிருந்து முஸ்லிம் பத்திரிகைத்துறை எழுத்துச் செயற்பாடு கூடுதலாக முனைப்புப் பெறுவதையும் அவதானிக்க முடியும். இப்பத்திரிகைத்துறையின் வளர்ச்சிப் போக்கை ஒலுவில் பல்கலைக்கழக சமூகங்கள் சேர்ந்து நாத்திய முஸ்லிம்தேச எழுச்சி மாநாட்டில் உச்சம் கொள்வதையும் காணமுடிகிறது. இக்காலப்பிரிவுக்குப் பின்னரும் அம்பாறைப் பகுதியிலிருந்து பல இதழ்கள் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. தினச்சுடர், ஜெஸ்ரா, எழுவான், தினமணி, நல்லுறவு போன்ற பத்திரிகைகள் காத்திரமான பணிகளை ஆற்றி வருகின்றன. அட்டாளைச்சேனையிலிருந்து என்.ஏ. பௌசர் ரஹ்மான் அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவரும் 'எழுவான்' பத்திரிகை 2006 இல் தொடங்கப்பட்டதாகும். இதுவரை 24 இதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன.

அட்டாளைச்சேனை உட்பட பொத்துவில், அக்கரைப்பற்று போன்ற முஸ்லிம் பிராந்தியங்களின் அரசியல், கல்வி, வரலாறு பண்பாடு சார்ந்த பலவிடயங்களை வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டுவந்ததோடு சில சமூக மாற்ற திருப்புமுனைகளுக்கும் காரணமாக அமைந்துள்ளது. முபாறக் அப்துல் மஜீத் என்பவரை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த 'தினச்சுடர்', 'ஜெஸ்ரா' கட்சி அரசியல் சார்ந்த பல விடயங்களை பேசியது குறிப்பிடத்தக்கது. பெளமி என்பவரால் 'தினமணி' என்ற பத்திரிகையும் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. முள்ளிவாய்க்கால் நிகழ்வுக்கு முன்பிருந்து முஸ்லிம்தேச அரசியல் இலக்கியம் போன்ற எழுத்துச் செயற்பாட்டில் ஈடுபாடுடைய நவாஸ் செளபி அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவரும் 'நல்லுறவு' அரசியல், இலக்கியம், கல்வியை மையம் படுத்திய இன நல்லுறவுக்கான செய்திகளையும் சுமந்து இதுவரை பதினொரு இதழ்களை வெளிக் கொணர்ந்துள்ளது. முஸ்லிம் தேச அரசியல் முஸ்லிம் தேச இலக்கியம், பின் நவீனத்துவ பிரதிகள் என்ற கருத்தாடல் களோடு ஏழு இதழ்களை காத்திரமாக வெளியிட்டு தேசிய அளவிலும் புலம்பெயர் சூழலிலும் மிகப்பெரும் அதிர்வையும் வாதவிவாதங்களையும் தோற்றுவித்த 'பெருவெளி' என்ற இதழும் இந்த இடத்தில் மிகுந்த முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது.

மட்டக்களப்புப் பகுதியிலும் காத்தான்குடி, ஏறாவூர் மற்றும் கல்குடா போன்ற முஸ்லிம் பிராந்தியங்களில் முஸ்லிம் பத்திரிகைத்துறை எண்பதுகளுக்குப் பின் கணிசமான அளவு வெளிவந்து அவ்வக்கால அரசியல் பண்பாடு கல்வி சார்ந்த வளர்ச்சிப் போக்குகளுக்கு காலாக அமைந்துள்ளன. தேசிய நாளிதழில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்ட வாழைச்சேனை இஸ்மாயீல் ஆசிரியர் தேசிய நாளிதழ்கள் வடக்குக்கிழக்கு முஸ்லிம்களின் பிரச்சினைகளை பேசப்பொருளாக்கவில்லை என்று குரலெழுப்பியதோடு அதிலிருந்து தன்னை விலக்கிக் கொண்டு 'எழுச்சிக்குரல்' பத்திரிகை தோற்றம் பெறுவதற்குக் காலாக அமைந்ததோடு ஐ.பி.கே.எப் காலப்பிரிவில் கொல்லப்பட்ட முதல் முஸ்லிம் ஊடகவியலாளர் என்பதும் இதுவரை அறியப்படாத ஒரு விடயமாகும். இவரின் தொடர்ச்சியாக இப்பகுதியில் 'மின்னல்', 'தபோஸ்ட்' ஆகிய பத்திரிகைகள் தோற்றம் பெறுகின்றன. 'தபோஸ்ட்' என்ற பத்திரிகை அக்காலப்பிரிவு முஸ்லிம் தேச அரசியலை தெளிவாகவும் உரத்த குரலாகவும் முன்வைத்த பத்திரிகையாகும். இதற்குப் பின்னரும் பல இதழ்கள் இப்பிராந்தியத்தில் வெளிவந்துள்ளன. 'இலக்கு', 'கலகம்', 'மாற்றம்' போன்ற பத்திரிகைகள் இரண்டாயிரத்திற்குப் பிந்திய இப்பிராந்திய முஸ்லிம் அரசியல் மற்றும் கல்வி, நிருவாக தேவை

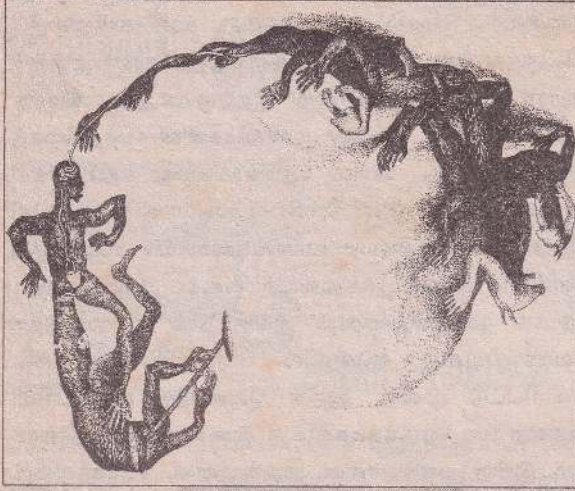
களை முதன்மைப்படுத்தி குரலெழுப்பி வந்துள்ளன. இஸ்மாயீல் ஆசிரியருக்குப் பின் ஏ.ஜி.எம். ஸ்தக்கா என்பவர் மிக முக்கியமான இதழியலாளராக இப்பிராந்தியத்தில் இயங்கி வந்துள்ளார். இவரது இதழியல் செயற்பாடுகள் தனித்தொகுப்பாகவும் மாறியுள்ளது. திருகோணமலை வடக்குக்கும் கிழக்குக்கும் இடையிலான இணையையும் பிரிவையும் கட்டியும் கூறி நிற்கும் கேந்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பிராந்தியம் என்பதால் அங்கும் தேசிய அரசியலின் அல்லது பெருந்தேசிய வாதங்களின் ஆக்கிரமிப்புக்கும் நெருக்கடிகளுக்கும் உட்பட்ட முஸ்லிம்கள் தமக்கான இதழியல் செயற்பாடுகளை ஓரளவு அறுபடாத தொடர்ச்சியுடன் செய்து வந்துள்ளதை அவதானிக்கக்கூடியதாக உள்ளது. 'குரல்', 'ஜமாலியா டுடே', 'கிண்ணியா டுடே', 'துலாம்பரம்' போன்ற சில பத்திரிகைகள் அண்மைக்காலங்களில் வெளிவந்த வண்ண மிருக்கின்றன. சனாமிக் காலப்பிரிவில் வெளிவந்த 'குரல்' முஸ்லிம் பண்பாட்டில் ஒரு காலத்தில் நின்று நிலவிய நாட்டாரியல், மொழியியல் சார்ந்த, மொழியரசியல் குறித்த முஸ்லிம் தனித்துவம் பேணும் குரலாக ஒலித்து வந்துள்ளது. மூதூர் முஸ்லிம்களின் கல்வி, சமூகப் பிரச்சினைகளை பேசும் இதழாக துலாம்பரம் இதுவரை பத்துக்கும் மேற்பட்ட இதழ்களை வெளியிட்டுள்ளது. 'ஜமாலியா டுடே' பெளமியை ஆசிரியராகக் கொண்டு அப்பிரதேச அரசியல் சமூக விடயங்களை முதன்மைப்படுத்தி வெளிவருகின்றது. இப்பிராந்தியத்திற்கு அயலிலுள்ள புல்மோட்டைப் பகுதியிலும் நீண்ட இடைவெளிக் குப் பின் முபுஸிரி என்பவரை ஆசிரியராகக் கொண்டு அப்பகுதி முஸ்லிம்களின் கல்வி மேம்பாட்டை மையப் படுத்தி 'சமவெளி' என்று பத்திரிகை வெளிவருகின்றது.

தேசிய நாளிதழ்களோடு முழுமையான ஒப்பீட்டுத் தன்மையுடன் கிழக்கிழங்கை முஸ்லிம் சமூகங்களின் பத்திரிகைத்துறை அல்லது இதழியல் செயற்பாட்டை நோக்குவது ஒரு தட்டையான பார்வை யையே நமக்கு அளிக்கக்கூடும். அதற்கு மாற்றாக பிராந்தியங்களின் தமது ஊடகக் கலாசாரத்தை எந்தெந்த வழி முறைகளைக் கொண்டு முன்னெடுக்கிறார்கள் என்பதை இங்குள்ள விடிவங்களை வைத்து ஆய்வை மேற்கொள் கின்ற போது ஒரு பரந்துபட்ட பன்மைத்தன்மையான ஊடகச் செயற்பாடு இருப்பதை உணர்ந்து கொள்ளலாம். பெரிய அளவில் கருத்தியல் மற்றும் சித்தாந்தத் தளம் இல்லாவிட்டாலும் அவ்வப்போது ஏற்படும் உடனடித் தேவைகளையும் அபிவிருத்திகளையும் நிறைவேற்றிக் கொள்ளும் வகையில் வெளியிடப்படும் சிறுபிரசுரங்கள், சுவரொட்டிகள், அநாமதேயத் தன்மை வாய்ந்த ஆனால் அரசியல், சமூக முக்கியத்துவம் கொண்ட வெளியீடுக

ளும் பிரசுரங்களும் இப்பகுதியில் மையங் கொண்டுள்ளமை அவதானிக்கக்கூடியது. இவையும் எமது அச்ச ஊடக செயல்பாடு குறித்த விரிவான அணுகுமுறைக்கு துணைபுரிய முடியும். 'கல்குடாடுடே', 'சந்தி' காத்தான்குடியிலிருந்து தொடர்ச்சியாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் 'வாரஉரைகல்' இவற்றை இதற்கு உதாரணமாகக் கொள்ளமுடியும். கிழக்கு முஸ்லிம்களின் பத்திரிகைத்துறை தற்போது பெரும் நெருக்கடிகளை எதிர்நோக்கி வருவதால் நவீன இலத்திரனியல் சாதனங்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கும் வசதிகளையும் வாய்ப்புக்களையும் பயன்படுத்தி பிராந்திய வலைப்பூக்களையும் வலை இதழ்களையும் நோக்கி நகர்கின்றமையும் இங்கு நாம் கவனப்படுத்த வேண்டியுள்ளது. ஏனெனில், பாரம்பரிய பத்திரிகை வெளியீட்டு முறை, அதன் வெளியீடு, விநியோகம் போன்ற பல நெருக்கடிகளுக்கு இவை மாற்றுத் தீர்வாகவும் இன்று மாறியுள்ளன. மருதமுனை, சம்மாந்துறை, காத்தான்குடி, கல்குடா, கிண்ணியா போன்ற பிராந்திய அடையாளத்துடன் இயங்கும் வலைத்தளங்களை இதற்கு உதாரணமாக குறிப்பிட முடியும். புதிய தலைமுறைக்கான கையளிப்பாகவும் புதிய தலைமுறையினரின் ஊடகமாகவும் இலத்திரனியல் ஊடகங்கள் மாறிவிட்டதால் எமது கடந்தகால பத்திரிகை எழுத்துக்களை செயல்பாடுகளை மின்னூலாக்கி பாதுகாக்க வேண்டிய அடுத்த தலைமுறைக்கு கையளிக்க வேண்டிய அவசியமும் எமக்கு முன்னால் எழுந்துள்ளது. போருக்குப் பிந்திய இலங்கையில் பல்வேறு மாற்றங்கள் உருவாகி வருகின்ற சூழலில் முஸ்லிம் பத்திரிகை என்ற அடையாளம் அல்லது அடையாள அரசியல் வலுவிலுந்து வருகின்ற நிலையில் மற்றமைகளை ஏற்பதும் அங்கீகரிப்பதும் சகஜீவனத்திற்கான ஒரு வழிமுறையாகவும் முன்மொழியப்பட்டு வருவதும் இங்கு அவதானிக்கக்கூடியதாக உள்ளது. இச்சூழலில் தமிழ் மொழிச் சமூகங்கள் தமக்கான நல்லினக்கத்தையும் நல்லுறவையும் கட்டியெழுப்ப வேண்டிய வரலாற்றுத் தேவையும் எழுந்துள்ளது. போருக்குப் பிந்திய இலங்கையில் அரசு இயந்திரம் வர்க்க நலன், குடும்ப நலன் சார்ந்து இயங்குவதால் பாரம்பரிய எமது கட்சி அரசியலின் மையங்களுக்குள் வராத விளிம்பு நிலைச் சமூகங்களின் அரசியல்களையும் பண்பாட்டுத் தனித்துவங்களையும் சிவில் சமூகங்களின் குரல்களாக சேர்ந்து ஒலிக்க வேண்டிய பன்னாட்டு உலக மயமாகக் கல், சுரண்டல்களுக்கெதிராக, போரினால் நலிவுற்ற சமூகங்களை தூக்கி நிறுத்த வேண்டிய தேவையும் எமக்கு முன்னால் எழுந்து நிற்பதால் எமது பத்திரிகைத்துறை குறித்த அகலித்த சிந்தனைகள் இன்று தேவையாக இருக்கின்றன.

ஐந்தாவது யுகத்தில்

என்னைப்பற்றி
நூறு பொய் மூட்டைகள்
அவிழ்க்கப்பட்ட போதும்
நான் உயிர்த்தேன்.

ஊர்ந்து திரிகின்ற
நச்சுபாம்புகள்
கொத்தும் என்று
சொல்லும் கணங்களை
நான் எப்போதும்
கவனத்தில் எடுத்ததில்லை.
பாம்புகள் எப்போதும்
மகுடிக்கு அள்ளுண்டு போகும்.

நான் எந்த எரிச்சலூட்டும்
மகுடியினையும்
ஆசை கொண்டு
கவர்ந்திழுத்து ஓடியதில்லை.

இனிவரும்
ஐந்தாவது யுகத்திலும்
தனித்துத் திரியவே
ஆசை கொள்கின்றேன்.

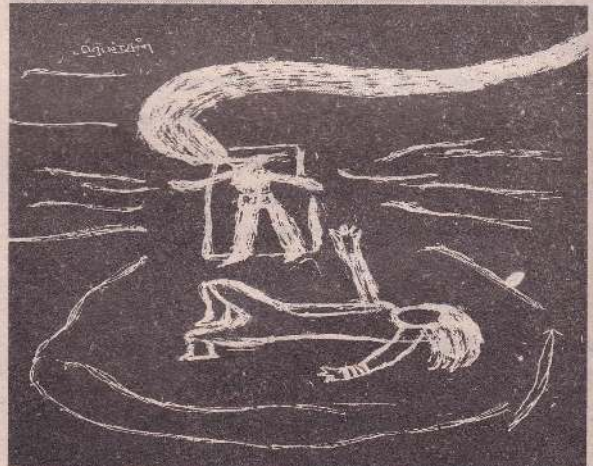
என்னைக் கொத்த அலைகின்ற
நச்சுப் பாம்புகள்
செட்டை அற்றுச் சுடுமணலில்
அம்மணமாக.....
இறக்கின்ற கணங்களில்
எனது ஆடையினைக் களைந்து
உயிர்ப் பிச்சை
கொடுப்பேன் காண்.

ID11ளிகையின் நிலவறையில்
புத்ததென ரோஜா.....
நாகத்திடம் தீண்டப்படதை
அவன் ஏறகமறுத்தான்

ரோஜாவின் மதமதப்பில்
நாகம் அள்ளுண்டபோது
அவன் தன் படுக்கையை எரித்து
நடக்கத் தொடங்கியிருந்தான்
நீர் பாறைகளின் நடுவில்
முதலைகளின் புணர்தலை நீக்கி
அவன் எழுந்தபோது
சந்திரன் உச்சியிலிருந்து சாய்ந்து விழுந்தான்

படுக்கை அறைகளில் செடிகளின் வளர்தல்
கொய்யப்பட்ட தினமொன்றில்
ரோஜா தன் இதழ்களை இழந்து
சிவந்த மொட்டினைத் திறந்து அழைத்தது

மதாளிப்பின்
நீள் ரோஜாவின் நுனித்துளிர்க்கை
நாகத்தின் படமெடுப்பில்
அடங்கிப்போகின்ற மதங்க ஆலிங்கனம்
ரோஜாவில்
சூரிய வெளிச்சம்
உயிர்த் தொகுப்பிற்கு
ஏற்காதாய்
முடிவான பிறிதொருநாள்
ரோஜாவைச் சூடுகின்ற
எத்தனங்கள்
அவாவிக்கிளர்ந்தன.

மகுடீக ஆலீகீகனரீ

த. மலர்ச்செல்வன் கவிதைகள்

சேகுவராவுடனான உறவைக் கருக்கல்

சேகுவராவுடனான

எல்லா உறவுகளையும்

அவன் துறந்தபோது

அவனுடைய மனைவி மகிழ்ந்தாள்.

மரணத்தின் நிழல்கள்

துரத்துவதாக ராமன் ஓலமிட்டபோதும்

சேகுவராவோ

ராவணனைத் துரத்தியடித்தான்.

ஆனால் கரியநிழலைத் துரத்துவது

பெரும் செயலாவென,

ஏளனம் செய்வதை

சேகுவரா ஒருபோதும் ஏற்கவில்லை.

குற்றத்தின் முன்

நெஞ்சை நிமித்த முடியாது

காலத்தின் தவறென

சேகுவரா எப்பொழுதும் சொன்னதில்லை.

“நான் எனது கடமையை

நிகழ்த்தியிருக்கிறேன்

அப்படித்தான் கண்ணன்

எனக்கு உபதேசித்திருக்கிறான்”

அவன் இதைத்தான்

எதிர்க்கிறான்

போர்க்களத்தின் உபதேசங்களையும்

உக்கிப்போன கொள்கைகளையும்

அவன் எப்பொழுதும் ஏற்கவில்லை

கொடுந்தீயை அள்ளிக்கொண்டே

மரணம் அலைகின்ற தெருக்களில்

அவன் புயல் கிளப்பித்திரிந்தவன்.

அவன் சேகுவராவதைத் துறந்ததில் என்ன தவறு?

தவறுதான்யூ

சேகுவராவை இன்று

எத்தனைபேர்

தேடுகின்றார்கள்

அவர் இன்றும் வெளிப்படவில்லை

நீண்ட துயில் கொள்ளும் கும்பகரணன்

நீநற்றொரு வார்த்தை சொன்னான்

துயிலை நான் நேசிப்பவன்

துயிலைப்பற்றி உங்களுக்கு ஏதும் தெரியாது

நான் அனுபவித்தவன்

அதுதான் சொல்லுகின்றேன்

என் சகோதரன் மடியும்போது

நீங்கள் ராமன் பக்கம் நின்றீர்கள்

ஏது நடந்தது?

நான் களத்தில் மாண்டேன்

இன்று

எழுந்திருக்கின்றேன்.

குற்றம் எங்குதான் நடைபெறவில்லை

பிழை எங்குதான் நடைபெறவில்லை

விசத்தை முகர்ந்து உணராது

நெஞ்சுக்குள் வைத்தீர்கள்

அவன் பெருமூச்சுவிட்டு

மரணங்கள் விதைக்கப்பட்ட

அதருவெளியில்

துக்கத்தையே பாடிப்போனேன்

பாடப்படும் துக்கங்களை

சூடிக்கொண்டு

நர்த்தனமாடுகின்ற

சில்லறைகள்

ஒளியை அறுத்து

நிமிர்கின்றன

பவளப்பாறையின் ஒளிவீச்சு

பெருமட்டத்தில்

தெறிப்படைந்து

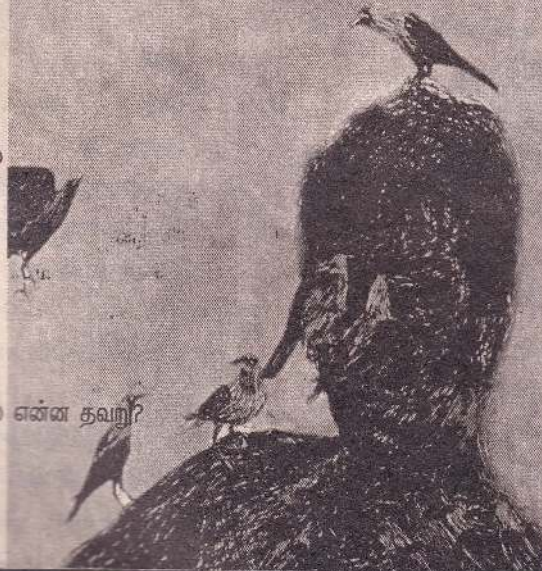
தகதகப்பெழ

கைவிடப்பட்ட

நிலத்தைத்தாண்டி

ஊர்ந்து போகின்றன

சிறுநெறும்புகள்.

பின்னரே மழை

ஆகாயம் கிழிந்து
கொட்டுகின்ற மழைத்துளிகள்
என்முகத்தினை குண்டுசியாய்
குத்தின
நேற்றுப்பின்னேரம்.

நீண்ட நாட்களின் பின்னர்
மழையின் விரிப்பை
சுருட்டியெடுத்து
என் தலைமாட்டில் வைத்து
சோவென பெய்யும்
முகில்களை
என் தலைக்குமேல்
அடக்கமாக வைத்தேன்

எத்தனை நாள்?
வயல் நங்கை
கூந்தல் வாரி
பொட்டிட்டு.....

தீய்ந்துகரிகி
உதிர்ந்துபோன மயிர்கள்
மொட்டையாய் நிற்க.....
ஆகாயம் கிழிந்து
கொட்டிய சிறுபொழுதில்
மகிழ்ந்து ஆடுகின்றன
நானல்கள்.

போனமும்மாரிக்கு
மாண்டுபோன போடிகள் போல்
இம்முறை நடவாது.....
நஞ்சுப்போத்தல்களுக்குத்
தோத்திரம்.

துயர் நெகிழ
முட்டுகின்ற மழை மூட்டம்
என்னுள் பெய்ந்து போக
மெல்ல உளர்ந்து போகின்ற
உந்துருளி
காது கன்னம்
வைத்திருக்க முடியாத
இசைக்கச்சேரிப் பள்ளத்தில்
தகைகிறது.

இசைப்புயல்கள்
ஓசையெழுப்ப
எனது உளர்
அலயான் குளமும்
வண்ணான் குளமும்
வம்மிக்கேணியும்
என்னுள் மின்னல் கீற்றாய்
நகர்கிறது
சற்றுப்பின்
பீயாம்மையொன்று
இறுதிப்பாடலைப் பாடியது
“எனக்குத் தெரியும்
உங்களுக்குத் தெரியுமா?
ராவணன் வருவான்
அடர்புழுதிபடிந்த
தெருக்கலிருந்து.....
ராவணன் வருவான்”

பின்,
ஒரு சகாப்தம் முடிந்த
இறுதி நாள்
ராமனுக்குப் பின்னால் ஓடிய
மோக்கான் தவளையொன்று
ராமா ராமா எனக் கத்தியது.

ஏதும் நடைபெறவில்லை
மழை கொட்டியது
பளிங்கு வீதியில்
குடை விரித்து
பூத்திருந்தது காளான்.

பொதுப்புத்திக்குச் சபாஷ்

மறகா இதழைத் தொடர்ச்சியாகக் கொண்டு வரவேண்டுமென்ற முனைப்பில் இயங்கினாலும் அது காலை வாரும பொழுதுகளில் நான் புலம்பியே தீர்வதுண்டு. அதுபோல்தான் இந்த இதழும் அலுவலக வேலைப்பளு, கணினி பதிவு, பின்புலங்களை அவ்வப்போது இடையூறு வரும் போதெல்லாம் நான் புலம்பிக்கொண்டேயிருந்தேன். அச் சமயம்தான் என் நண்பர் 'ந' இவ்வாறு கூறினார், எனக்குத் தெரிந்து சிறுபத்திரிகை நடத்துவதும், நல்ல இலக்கிய நூல்களுக்கான பதிப்பகம் நடத்துவதும் தற்கொலைக்குச் சமமான விடயம். பல எழுத்தாளர்கள் மனைவியின் நகைகளை அடகு வைத்து புத்தகம் போட்டு விற்றதை ஆதாரம் எல்க்கும், கறையானதுக்கும் தின்னக் கொடுத்த கதைகள் ஏராளம். இந்த கூழத்துட்டி சமுதகம் திரைப்படம் வாசிப்பு, ஊக்குவிப்பு நம்மட சனங்களுக்கு ஏழாம் பொருத்தம். தமிழ் சமுதகத்தை இன்னும் ஆயிரம் ஆண்டுகளையும் திருத்தவே முடியாது. இந்த விசர் வேலையை ஒதுக்கிவிட்டு முடியுமானால் நல்ல பிரத்தியேகப் படிப்பகம் ஒன்றை அல்லது மருத்துக்கடை ஒன்றை அல்லது தனியார் நோயாளி சிகிச்சை நிலையம் ஒன்றை அல்லது உந்துருளி திருத்தும் கடைவெள்ளை ஆம்பித்தால் கூட மனதிற்கும், கைக்கும் பலமாகியிருக்குமென்றான். எனக்கு அவன் சொன்னதில் எந்த எதிர்க்கொத்தும் இருக்கவில்லை. இருந்தாலும் குடிகாரன் போல இந்த வேலைக்குள் விழுந்து விடுகின்றேன்.

ஒப்பொரு இதழ்வெளிவரும் போதும் நான் எனது மனச்சாட்சிக்கு துரோகம் செய்கின்றேன். இதில் நஷ்டமடையும் பணத்தை என் பிணைகளின் எத்தனையோ தேவைகளை நிவர்த்தி செய்யலாம். இதுயாருக்குப் புரியும். கட்டுரையாளர்களுக்குப் புரியும். இந்த தலத்தால் எத்தனை சமாளிப்புக்களைச் செய்ய வேண்டியுள்ளது. இந்தச் சஞ்சிகை முயற்சியில் வெற்றி யடைகின்ற எத்தனையோவர்களும் நம்மத்தியில் இல்லாமலில்லை. வியாபாரத்திற்காய் பலப்பல உத்திகளையும், பாகரங்களையும், கிண்புக்களையும் கிளி புப்புது தந்திரங்களைச் செய்யும் வித்தை எனக்கு வாய்க்கப்பெறவில்லை.

இப்பொரு கடைபட்டதில் என்னுடைய அலுவலக வேலைகள் தாமதப்படுவதும், பிசுப்போவதுமுண்டு. பாரம்பரிய பொருட்களை ஆவண்படுத்தும் முயற்சியில் பல மாதங்களைத்தின்று ஒரு ஆவண்பொட்டகத்தை ஐந்து வகைப்பாட்டிற்குள் அடக்கி புத்தகமாகி என்னுடைய நண்பர் ஒருவரிடம் ஒப்பு நோக்கலுக்காக கொடுத்திருந்தேன். அவரும் ஒப்புநோக்கி பத்திரிகைத்தந்திரந்தர். பின் அச்சகக்காரரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டு பல மாதங்கள் இன்னாஅன்னா என இழுத்தடிக்கப்பட்டு அண்மையில் என்மீடம் கையளித்திருந்தார். இருந்தும் வருட இறுதியும் எனது உயர் அதிகாரியின் நேரமின்மையும் புத்தகவெளிப்படுத்த தாமதப்படுத்தியது.

ஆனால் எதிர்க்க கொடியதடி என்னுடைய நண்பரின் அலுவலகத்தினால் வெளியிடும் மலரில் நண்பரும் ஒரு கட்டுரை எழுதிருந்தார். நான் ஆவண்படுத்தியிருந்த பாரம்பரியப் பொருட்களை அவர் பதினொரு வகைப்பாட்டிற்குள் அடக்கியிருந்தார். என் மனைவி சொன்னாள்? எதைச்செய்யப்போகிறமோ அது எப்போதும் ரகசியமாகவே இருக்கவேண்டும்? என்று, எனக்கு அதில் உடன்படிக்கை இருந்தும் நண்பரின் பொதுப்புத்திக்கும், ஆவண்படுத்தலுக்கும் சபாஷ்!

-ஆர்-

AL-MADEENA Eating House

Court View Freeman Drive
Batticaloa
065-2226170

SHERONI PRINTERS & PUBLICATION

ஷெரோனி பிரிண்டர்ஸ் & பப்ளிகேசன்

ஆரம்பப்பீர்வு மாணவர்களுக்கான வெளியீடுகளாக....

தமிழ்மொழி
கணிதம்
சுற்றுடல் (பாடநூல்)
சுற்றுடல் (செயல்நூல்)
சுற்றுடல் (சார் செயற்பாடுகள் /
புலமைப்பரிசில் வழிகாட்டி)
தமிழ்மொழித்திறன் விருத்தி
அழகம்
மாணவன்
பரீட்சை வழிகாட்டி
ஏஞ்சல்
G.K & IQ

தரம் 1-5 வரை
தரம் 1-5 வரை
தரம் 1-5 வரை
தரம் 1-5 வரை
தரம் - 3, 4, 5
தரம் - 3, 4, 5
தரம் - 3, 4, 5
தரம் 1-5 வரை
தரம் 1-5 வரை
தரம் - 3, 4, 5
தரம் 4, 5

தரம் 6-11 வரை மாணவருக்கான வெளியீடுகள்

ஆங்கிலமொழி
கணிதம்
விஞ்ஞானம்
உயிரியல்
இரசாயனவியல்
விவசாயமும் உணவு தொழினுட்பமும்
விவசாயமும் உணவு தொழினுட்பமும்
மாணவன்
- தவணைப்பரீட்சை வழிகாட்டி

- செயல்நூல்
- செயல்நூல்
- செயல்நூல்
- செயல்நூல்
- செயல்நூல்
- தரம் 6
- தரம் 6, தரம் 7
- தரம் 8 - 9
- தரம் 10 & 11
- தரம் 10 & 11
- தரம் 10
- தரம் 11
- தரம் 6-11

நூலாக்கம்

வித்யா கீர்த்தி **ந. சந்திரகுமார்** SLPS, JP (WI),

COE (Merit), Sp.Trd in Sc., Dip. in Agri. (Gold medal),

B.Ed in Sc. (Hons), Dip. in Th., PGDLL & AL,

M.A in Phil. (Hons), M.A. in Edu (R), M.Ed (R)

No : 15, 6th Cross,
Koolavady,
Batticaloa.

Tel : 065 2228293
065-2228660

இல 15,
6ம் குறுக்கு, கூழாவடி,
மட்டக்களப்பு.

தொ.பேசி : 065 2228293
065-2228660

உங்களுக்கு தேவையான அனைத்து அச்ச வேலைகளையும் தரமான முறையிலும்
நியாயமான விலையிலும் செய்து கொள்ள நாட வேண்டிய ஒரே இடம்